

VEZÉRCIKK

Cseréljünk • *Bérczes Lajos*

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan”... – mondja Jézus azoknak, akik terhet hordoznak. „Vesd az Urra a te terhedet”, „minden gondotokat Őreá vessétek” biztat a zsoltáros. Sorolhatnánk sokáig a jól ismert igéket.

Isten valóban azt akarja, hogy földi életünk minden gondját és terhét osszuk meg vele. Nem azért kér erre, mert már attól jobban érezzük magunkat, ha elmondhatjuk valakinek, hanem, mert tud és akar is segíteni. Szinte felfoghatatlanul nagy szeretettel szeret. Minden körülmények között, minden helyzetben mellettünk, a mi oldalunkon áll. Megrendítő szeretete felébreszti bennünk a jobbik énünket. Nagyon jó, ha szeretnek minket, de sokkal jobb, ha mi is szeretünk. („Nem az a jó, ha szeretnek téged...”)

Csak ez a szeretet tehet alkalmassá arra, hogy Krisztus megossa velünk azt, amit Ő ránk akar bízni. „Vegyétek fel magatokra az én igámat” – mondja. Különleges lehetőséget kínál az őt szeretőknek. Együtt munkálkodhatunk a Teremtővel, cselekvő részese lehetünk a Mindenható munkájának. Megosztja velünk szívét és lelkét. Az Istennek szerelme töltetett ki a mi szívünkbe a Szentlélek által. A szerető Isten szíve dobban bennünk. Életünk új értelmet nyer, más szemmel, más szemszögből látjuk az eseményeket. Nehéznek és elképzelhetetlennek tűnik mindez. „Az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” – biztat Jézus.

Testvérem! Ha eredménytelennek és fárasztónak érzed hívő életedet, és vágyakozol valami gyönyörűségekre, néked szól Jézus felhívása: Cseréljünk! Amit Jézus cserébe kínál, nem nehéz, de iga. Valami, amit következesen vinni kell. Tenni valamit azokért, akikért Jézus az életét adta. Ez a felismerés vezetett a fókuszban olvasható missziós program megírásához. A most közzétett gondolatok a terv első részét képezik. A családról szóló mondandónkat még folytatjuk. Néhány cím a következő számokból: *felemás igában, csonka család, magányosan, gyermek a családban. Ezen belül családtervezés, gyermekvárás, bébi-baba, kisiskolás, kamaszkor...* Mindezekben elsősorban nem szakmai, hanem igei gondolatokat szeretnénk megfogalmazni. Ezek az írások nem gondolatébresztőnek, hanem cselekvési programnak készültek. Tegyük ezt együtt Jézusért!

CÍMLAPON

Egy hajón – egy cél felé! • *Balogh Sándor*

%Hír: 1998. május elsején közel hétszáz fős csoport vett részt azon a dunai hajókiránduláson, melyet az Evangéliumi Pünkösdi Közösség gyermekmissziós munkacsoportja szervezett. A több mint húsz gyülekezetből érkezett gyermek, fiatal és felnőtt úti célja Visegrád volt. Egy gondolatra ébredtem február egy éjszakáján: rendezzen a gyermekmisszió dunai hajókirándulást a bibliakörösök részére!

Napokon belül meg is kezdődött a szervezés, minden korábbi tapasztalat nélkül. Időközben kiderült, hogy a szülők és a fiatalok is szeretnének jönni. Ezért a hajóutat végül családi kirándulásnak hirdettük meg, de a programok kitüntettjei továbbra is a gyerekek maradtak. És elindultak a jelentkezések ... március 8-án 600 fő, 9-én 700 fő. 10-én már 900-an, összességében 1400-an szerettek volna ott lenni a hajón. (Itt illesse köszönet mindazokat a testvéreket, akik békességes szívvel belenyugodtak abba, hogy számukra nem jutott hely...) Közeledett a nagy nap! Az első országos EPK hajókirándulás várva-várt napja. Egy héttel előtte az időjárás hűvös és esős volt. A meteorológusok pedig napról-napra azzal „kecsegtettek” bennünket, hogy a legesősebb nap május elsején lesz... Bár elfelejtettük az Országos Imalánc-hálózatot esőmentesítő, közbenjáró imádságra megkérni, de abban bizonyos vagyok, hogy az Úr több ezer imádságot hallgatott meg, mivel május 2-án volt csak országos eső.

Elsején igazi hajókirándulásra való időt kaptunk. Milyen felemelő érzés volt látni a Hunyadi hajóhoz kora reggel vidám izgalommal sereglő csoportokat!

A hajó hamar megtelt, és már indulhatott is. Először is köszöntöttük az egy hajón utazókat! A közösség vezetői velünk voltak a hullámokon ... s többen életükben először a keresztyének közül. A hajó személyzete nevében a kapitány elismerését fejezte ki: „még ilyen fegyelmezett csoporttal nem találkoztunk” – mondta. Egy testvér megjegyezte: „Olyan jó egymást látni, és tudni, hogy egyek vagyunk az Úrban, lélekben is egy hajón, egy cél felé haladunk.”

Visegrádra érve több lehetőség állt előttünk: maradni a parton, felsétálni a Salamon-toronyhoz, vagy eljutni egészen a fellegráig. A többség az utóbbit választotta, és nem bánta meg. A fellegráinál az is kiderült, hogy milyen jól tudnak a pünkösdiak bobozni.

De számomra a legnagyobb élményt a jelentette, hogy egy csapat (Bp. Új Élet Gyülekezete), amely helyszüke miatt lemaradt a közös hajóról, egy menetrendszerinti hajóval megérkezett. Jó volt testvéreinkkel Visegrádon találkozni.

A gyermekek számára rendkívül érdekes Buyufás-dzsungel-állatmesés történeteket adtak elő a jászberényi Agapé Gyülekezetből érkezett fiatalok. Még a felnőttek is álmélkodva nézték és hallgatták az evangéliumot hirdető énekeket és szavakat. A pécsi lányok többször megénekeltek a csemetéket. A budapesti Agapé Gyülekezet bábcsoportja is szívét-lelkét beleadta a játékba, hogy a gyerekek soha ne feledhessék el ezt a napot.

Méltó, hogy itt és most köszönet illesse mindazokat, akik támogatták, szervezték, rendezték ezt a hajókirándulást, közöttük is kiemelten a budapesti Agapé Gyülekezet rendező-gárdáját. Búcsúzásakor a testvérek szinte sorban mondták, kérdezték: mikor lesz ismét hasonló alkalom? A fiatalok: Sanyi bá', ne várjon sokáig ... még a nyáron...

Azóta több nap telt el. Május elseje szép emlékeink polcán kapott helyet. De már folynak az egyeztetések, a tervezések 1999. május elsejére három nagy hajó lefoglalására (Hunyadi, Táncsics és Rákóczi: összesen 1400 személy számára).

Tehát

Ha az Úr akarja és élünk: jövőre május elsején találkozunk a Dunánál! De előtte még hallatunk róla!

A szervezők nevében: *Balogh Sándor*

TANÍTÁS

Pünkösdi tűz • Pátkai Mihály

Hétoldalas cikk jelent meg a Newsweek című tekintélyes amerikai magazin legutóbbi számában a pünkösdi-karizmatikus mozgalomról. A mozgalomhoz, amelyet Magyarországon gyakran szektának neveznek, a Newsweek értesülései szerint világszerte 460 millió

keresztény tartozik, és napjainkban a kereszténység legdinamikusabban növekvő ága. A „pünkösdi tűz”, amely több hullámban söpört végig a XX. században a kereszténységen, felekezeti határokat átlépve, új mozgalmat hozott létre a keresztény hívők körében. A Szentlélekkel való betöltekezésre hangsúlyt helyező, az eksztatikus élmények előtt is nyitott megújulási hullám a hagyományos felekezetek vezetőiben komoly aggodalmakat váltott ki. A bibliai alapokhoz való visszatérés, az Istennel való személyes közösség hangsúlyozása, a hagyományos egyházi tekintély megkérdőjelezése ugyanis mind kihívást jelent a tradicionális felekezetek számára.

A „Szentlélek-mozgalom” hatására az emberek tömegesen léptek ki a különböző felekezetekből. II. János Pál pápa legutóbbi latin-amerikai körútja során külön felhívta a figyelmet a neoprotestáns gyülekezetek veszélyeire, Dél-Amerikában ugyanis milliósámmra hagyták el a hívők a rituális felekezeteket, és tértek át az újonnan megalakult pünkösdi gyülekezetekbe.

Ahogy az egyháztörténelem vallási ébredéseivel lenni szokott, a pünkösdi-karizmatikus mozgalommal kapcsolatban is számos kérdés vetődik fel. *A Szentlélek ereje* című, a Newsweek címoldalán szereplő cikk számba veszi a mozgalmat érő kritikákat is. A dinamikus növekvő „pneumatikus megújulás” számos teológiai vitát generált, mint annak idején a reformáció is. A szóban forgó cikk szerint az új keresztény ébredési mozgalom szélsőségei hajlamosak a Szentlélek személyének kisajátítására és letagadására, hogy Isten a világ minden részén jelen van és cselekszik.

A pünkösdi-karizmatikus mozgalom világméretű térhódítását és társadalmi befolyásának növekedését jelzi az is, hogy e megújulási hullámmal az utóbbi időben rendszeresen foglalkozott a nemzetközi média, a CNN amerikai hírszatórna például többször is megszólaltatott a mozgalmat támadó, illetve védő teológusokat és szakembereket.

A pünkösdi ereje • David Yonggi Cho. Fordította: ifj. Kovács Béla (Megjelent a Church Growth c. folyóirat 1997 tavaszi számában)

%A pünkösdi erejéről szeretnék nektek szólni. A Golgotától a pünkösdig terjedő időszakban Jézus Krisztus tanítványai kétségbeesett helyzetben voltak. Összezavarodtak és féltek. Elvesztették tájékozódási képességüket, csakúgy mint a hit, remény és szeretet erejét. De pünkösdi napján, amikor a Szentlélek kitöltetett rájuk, a lehangoltság hirtelen eltűnt, és a pünkösdi ereje költözött beléjük.

Elfogadtátok a Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról szóló kijelentést

Pünkösdi előtt Jézus Krisztus halála katasztrófa és teljes sikertelenség volt a tanítványok szemében. Úgy gondolták, hogy Jézus Krisztus kudarcot vallott. Ellenségei viszont örültek, mert ők meg azt hitték, hogy véget vetettek szolgálatának.

Pünkösdi után azonban, a Szentlélek hatalmas kijelentése nyomán, a tanítványok hirtelen megértették a kereszt igazi jelentőségét és Uruk végleges győzelmét. Pünkösdi előtt nem kaptak kijelentést a Szentlélektől, s emberi értelemmel soha nem értették volna meg Jézus Krisztus halálának igazi tényét. Amikor a Szentlélek eljött, Ő adott nekik csodálatos kijelentést. Hirtelen megvilágosodott az igazság az elméjükben. Kezdték megérteni, hogy Jézus Krisztus halála hozta el a bűnökből való megváltást. Felismerték, hogy Jézus Krisztus vére békéltette meg őket a mennyei Atyával. Meglátták, hogy Jézus Krisztus áldozata vette el bűneiket és betegségeiket, és megértették, hogy Krisztus kereszthalála által szabadította meg őket minden átoktól. Az Ő halála és feltámadása által ismerték fel, hogy Jézus legyőzte a halált és a poklot. Meglátták Isten végleges győzelmét a gonosz, a bűn, a betegség és a halál fölött.

Sokan még ma sem hisznek Jézus Krisztus kereszten elvégzett megváltó munkájában. Azt gondolják, hogy teljes kudarc volt Jézus Krisztus keresztfeszítése. De amikor a Szentlélek a szívedbe költözik, az Úr Lelke megmagyarázza Jézus kereszthalálának jelentőségét. Ő meghalt érted, hogy megszabadítson bűneidtől. Meghalt, hogy a mennyei Atyához vigyen téged. Meghalt, hogy elvegye betegségeinket és szenvedéseinket. Meghalt, hogy megszabadítson Ádám átkától, messze űzte a halált és a poklot, és megnyitotta az ajtót örök életed előtt. Fogadd el a Szentlélek kijelentését, és meglátod, új teremtés leszel Jézus Krisztusban.

Pünkösöd elhozta Jézus Krisztus jelenlétét

Pünkösöd előtt a tanítványok kétségbeejtő félelmet és magukra hagyatottságot éreztek. Úgy vélték, Isten teljesen elhagyta őket. De pünkösöd után Jézus csodálatos jelenlétét tapasztalták. Azonnal bátorságot, reményt és erőt nyertek. Többé nem érezték magukat árváknak, hanem inkább mintha Jézus országában lennének.

Jézus sokszor beszélt nekik példázatokban Isten országáról. Milyen is ez?

Hasonló a mustármaghoz, ahogy az nagy fává növekszik. Így, amikor Isten országa eljön, az fejlődővé és virágzóvá teszi az embereket. Isten országa az elvesztett, de megtalált életet jelenti. Jézus azt mondta egyszer, hogy egy asszony elvesztette a drachmáját. Mindenütt kereste, míg végül megtalálta. Jézus úgy tanította, hogy Isten országa is hasonló ehhez, mert Isten országa is megtalálja az elveszetteket. A tékozló fiú hazajött. Az is az Isten országa. Amikor Isten országa megjelenik, az elvesztett megtaláltatik, és a halott életet kap.

Milyen is ez az ország? Meggyógyulnak a betegek és a démonok kiűzetnek. A gyógyítás Isten országának az alapja. Gyógyítás nélkül már nem lehetne az. Jézus azt is mondta, hogy Isten országa nyitott a szegények előtt. Az evangélium hirdetik a szegényeknek, és helyreáll a reménység és az emberi méltóság a szívekben.

Jézus Krisztus tanítványai bátortalanok és kiszolgáltatottak voltak. De hirtelen megérezték Krisztus jelenlétét a hatalmas pünkösdi áldásban. Aztán pedig Isten országa Jézus Krisztus által elkezdett dicsőségesen megnyilvánulni bennük. Felkeltek tehát és elvitték Isten országát mindenfelé a világban.

Amikor te is betöltekezel Szentlélekkel, Ő Jézus Krisztust hozza az életedbe, Isten országa pedig Jézusban lakozik. Amikor Jézussal találkozol, Isten országával találkozol, ami csodálatos megtapasztalás számodra. Isten országa növekvővé és virágzóvá tesz. Segít neked megtalálni az elveszetteket és a mennyei Atyához vezetni őket. Isten országa meggyógyít szellemedben, lelkedben és testedben. Hitet és reményt ébreszt a szívedben. Isten országa helyreállítja életed emberi méltóságát.

Isten országa itt és most van! És te ebben az országban vagy! Jézus Krisztus a királya ennek az országnak, és az angyali seregek jelentik ezen ország katonai erejét. Angyalok vesznek körül most is, nemcsak Jézus Krisztus katonái vagytok, hanem Isten országa van a szívetekben.

Pünkösöd hatalmasan betöltötte szívünket Krisztus szeretetével

Pünkösöd előtt a tanítványok kevesebb szeretetet éreztek Uruk és az elveszettek iránt. De pünkösöd után szinte valamennyi apostol mártírhalált halt Jézus Krisztusért. Mindenüket odaáldozták, hogy Isten mélységes szeretetével megnyerjék az elveszetteket.

Tudjuk, hogy a szeretetnek együtt kell éreznie a szenvedőkkel. Isten szeretett minket, ezért adta értünk egyszülött Fiát. Jézus szeretett minket, Őt is megsebezték és Ő is szenvedett. Ez azt jelenti, ha befogadod Jézus szeretetét a szívedbe, te is sebeket kapsz: szenvedni fogsz a bűnös és nyomorult emberekért. Azonosulni fogsz a beteg, elveszett és elhagyott emberekkel. Tehát amikor Isten szeretetét hordozod, megsebezett leszel, ami szenvedést okoz. A mi Istenünk ebben az értelemben szenvedő Isten. Jézus Krisztus szenvedő Krisztus. Istennek fáj

Afrika, a volt Jugoszlávia. Jézus is szenvedett, mert szeretett. Ha a te szívedben is Isten szeretete van, akkor azonosulnod kell a szenvedőkkel. Együtt kell érezned a bűnösökkel, az éhezőkkel. Azonosulni fogsz a betegekkel, hordozni fogod a terheiket. Imádkozni fogsz értük, sírsz értük, és áldozatokat hozol értük. Mert ez is a pünkösöd hatalmas ereje!

Amikor Jézus tanítványai befogadták a Szentlelket, Ő Isten szeretetét öntötte a szívükbe. Ez a szeretet kényszerítette őket, hogy menjenek a bűnösökhöz. Ez a szeretet erőltette őket, hogy megkeressék az éhezőket és a betegeket. Isten szeretete indította őket az elnyomottakhoz, és készítette őket, hogy együtt szenvedjenek velük.

A pünkösdi élmény nemcsak öröm és vidámság. Pünkösöd meg is sebez. Mit érzel a bűnösök iránt? Hát a betegekkel törődsz-e? Eszedbe jutnak az éhező afrikai emberek? Fáj-e, hogy gyerekek szenvednek szerte a világban?

A szeretet tesz képessé, hogy azonosulj a szenvedőkkel. Ez az oka annak, hogy a tanítványok elhagyták házukat, munkájukat, hogy együtt szenvedjenek az emberekkel, és választ vigyenek kérdéseikre. Jézus Krisztust, az Isten Fiát hirdették. Mert Jézus a válasz a bűnre, a betegségre és az emberiség szenvedéseire.

A pünkösdi élmény tehát Isten szeretetének hatalmas megtapasztalása.

A tanítványok erőt nyertek a pünkösdi élményből a tanúságtételre

Pünkösöd előtt a tanítványok nem nyertek meg lelkeket, nem tudtak betegeket gyógyítani, sem ördögöket űzni. De pünkösöd után erőt nyertek a bizonyágtételre. Péter apostol prédikációját hatalmas meggyőző erő követte. A tanítványok betegeket gyógyítottak, démonokat űztek ki, sőt még halottakat is támasztottak. Ők maguk megváltoztak, és megváltoztatták környezetüket.

Érzelmi téren készek vagyunk a pünkösdi élményhez csatlakozni. Az emberek szórakozást és vidámságot akarnak, nyitottak mindenféle megnyilvánulásra. Nos, ez csodálatos! Nekünk valóban örülnünk kell az Úrban, de vigyáznunk is kell, hogy ne csak örüljünk, hanem meg is változtassuk a társadalmat körülöttünk a Szentlélek ereje által!

Ha igazi odaszánás és tiszta erkölcs nem követi a pünkösödöt, akkor pünkösdi átélésünk hamis. A pünkösdi megtapasztalással sokfajta megnyilvánulás jár együtt. Sok ember nevet, sokan leesnek vagy sokan remegnek, de az ilyenfajta jelenségek soha nem fogják igazolni a tanítást! Mert először is helyes ismeretnednek kell lenni, és csak aztán gyakorolhatod ezeket. Mert így lesznek csak igazi eredmények. Soha nem hagyhatók el a lelki tanítások. Sajnos gyakran heves tűzzel lángolunk. Sokaknak vannak túlfűtött megtapasztalásaik. Azt mondják, ha örülnek, ez igazolja, hogy az a Szentlélektől van. Vagy azt is mondják, hogy mivel boldogok, annak az Úrtól kell lennie. Nekünk azonban különbséget kell tennünk a tanítás alapján. Mert amikor Szentlélekkel betöltekezünk, akkor nyelveken szólunk és a Szentlélek ajándékaival is rendelkezhetünk. Tehát az igaz tanításban kell gyökereznünk, és soha nem szabad Isten Igéjén és Szentlelkén „túl” mennünk.

Ezek az utolsó napok, amikor Isten kitölti az Ő Szentlelkét. Lehet, hogy a Szentlélek nevetést hoz. Ez szent nevetés, de tudnunk kell, hogy van nem szent nevetés is. Nem mondhatjuk, hogy minden nevetés az Úrtól van. Lehet nevetés a testtől is, de lehet az ördögtől is.

Ha leesünk, a Szentlélek által essünk le. Az emberek azt mondják, mivel örömet éreznek a szívükben, annak a Szentlélektől kell lennie. Én azonban láttam sok buddhistát is le-föl ugrálni örömeiben. Ezekből látható, hogy a megtapasztalásokkal soha nem igazolhatjuk a tanítást.

Ellenben a tanításnak kell igazolnia az eredményeket. Mert ha a te megtapasztalásod nem egyezik a helyes tanítással, nem szabad elfogadnod a tapasztalatot. Igen, az utolsó időkben nálunk a Szentlélek hatalmas tanúságtétele van. Azonban az ördög is sok hamis mozgalmat indít a mi korunkban. Nekünk tehát eredeti pünkösdi ébredésre van szükségünk, és mindent meg kell ítélnünk a tanítás tükrében.

Pünkösöd megtisztító és megszentelő ereje

Mi a Jézus Krisztusba vetett hit alapján mentettünk meg és nem saját jó cselekedeteink által. De üdvösségünket a Szentlélek megszentelő munkája révén tarthatjuk meg. Nem egyszerűen a vallásos formások üdvözítenek, mert ha nincs megszentelődés az életünkben, Jézus Krisztusba vetett hitünk hamis.

Igen, szükségünk van Isten ajándékainak megnyilvánulásaira. Igen, szükségünk van túlradó dicsőítő szolgálatokra. Szükségünk van öröme Jézusban, de ha nincs személyes megszentelődésünk, akkor megváltásunk épülete megroggyan.

A pünkösdi áldás a szentség erejét hordozza. Veszélyes tendencia, hogy a pünkösdi hívők inkább keresik a személyes örömet és túlradó érzelmeket, mint a szent életet. A Szentlélek azért jött, hogy bűnbánatra indítson, azért hogy megszenteljen. Megszentelődés nélkül pedig nincs jogunk, hogy keressük a Szentlelket. A szórakoztatás nem célja dicsőítő szolgálatainknak. Azért gyülekezünk össze, hogy dicsőítsük istent, az Atyát és a Fiút, Jézus Krisztust. Ezért kell törekednünk megszentelődésre és szentségre.

A pünkösöd nem vallásos formáság, nem pusztán teológia.

A pünkösöd erő. A kijelentés ereje. Krisztus jelenlétének hatalma. Jézus Krisztus szeretetének ereje. Erő a tanúságtételre. A szentség hatalma. Engedjük életünket a pünkösdi erő uralma alá. Engedjük, hogy a Szentlélek elárasszon bennünket. Induljunk együtt a pünkösöd erejével! Hadd hallja az egész világ még egyszer a mi Urunk, Jézus üdvözítő szavát. Isten elvárja tőlünk, hogy felkeljünk, elinduljunk és prédikáljuk az evangéliumot a föld végső határáig. Mert nálunk van Jézus Krisztus kijelentése. A Szentlélek által birtokoljuk az Ő jelenlétét. Isten szeretete kitöltötte a szívünkbe. Nálunk van a Jézusról szóló erőteljes bizonyágtétel, és a megszentelődés ereje – most. Nos, változzunk meg. Keljünk fel, legyünk egyek és változtassuk meg a világot. Hadd tudja meg az egész föld, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Jézussal imádkozni • Dr. David (Paul) Yonggi Cho (—)

%, „Hogyan és miért imádkozunk?” Ezt a kérdést tették fel Jézusnak a tanítványok. Napjainkban is hasonlóképpen kérdeznak mindazok, akik hit által akarnak élni, vagy azok, akik reménytelen problémákkal szembesülnek. Az Úr tökéletes választ adott erre a kérdésre, az Ő imáját, mely Mt 6,9–13-ban van megírva. Ez az imádság nemcsak Isten szuverenitását és szeretetét fejezi ki, hanem imádkozni is tanít. Tökéletes példa minden imára, és így kell imádkoznunk ahhoz, hogy Isten akarata megvalósuljon. Ennek a rövid imának csodálatos ereje van még akkor is, ha gépiesen idézzük. Ha az ima szavai elmélkedésünk tárgyát is képezik, akkor imánk bátrabb és hitünk erősebb lesz. Ezt követően fogunk válaszokat kapni, és így fog Istennel való közösségünk elmélyülni.

Az Úr imája foglalja össze legjobban az imáról szóló tanításokat.

Ezen ima által Jézus olyan ígét szól, melyet szívünkbe kell beültetnünk: Isten atyánkká lesz; királysága beköltözik szívünkbe, életünkbe és ebbe a világba; Isten betölti mindennapjaink szükségleteit; elvált a gonosztól, és nem visz minket a kísértésbe; megbocsátja bűneinket és megszabadít a gonosztól.

A tanítványok kérésére Jézus az Úr imáját tanította. Az ima tartalma azért oly fontos mert gondolatainknak irányt mutat.

Az ima legelején Jézus megveti az Istenhez való viszonyulás alapjait: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben.” Ő az, akivel megosztjuk szívünk legbensőbb vágyait gondolataink őszintesége által. Csak Ő hallhatja meg imáinkat és válaszolja meg őket. Isten azt szeretné, hogy gondolatai a mi gondolataink lennének.

Nézzük hát meg, mit ír az Ige a mennyei Atyáról!

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben

Mi az ima? Röviden, az ima olyan párbeszéd Istennel, melynek során gondolatainkat Isten gondolataiba beültetjük. Ha hatásosan szeretnénk imádkozni, akkor helyesen kell viszonyulnunk Istenhez, és gondolatainkat az Ő gondolataihoz kell igazítanunk. Akár hangosan imádkozunk akár nem, ez jó illatú áldozat Isten előtt. Honnan tudhatnánk, hogy gondolataink Isten előtt helyesek vagy sem? A mércénk Isten Igéje. Isten akarata meg van írva a Bibliában. Ha hittel, nyitott szívvel és helyes gondolatokkal olvassuk az Írásokat, Isten választ fog adni imáinkra az Ő jó akarata szerint.

1. Mi Atyánk

Egy Egyesült Államok-beli evangelizációs kampányom során levelet kaptam egy elvált asszonytól, aki gyermekei felnevelésének nehézségeiről írt. Amint olvastam a levelet, megértettem, hogy milyen fontos az apa a gyermek életében.

Jézus úgy hivatkozott Istenre, mint „Atyára”. Tizenhétszer szólította „Atyaként” Istent a hegyi beszédben. Mit gondoltok, miért parancsolta meg nekünk Jézus, hogy Istent „Atyaként” szólítsuk?

Hogyan vált Isten Atyává?

A kezdetekben Ádám és Éva voltak Isten gyermekei. Isten saját képére teremtette őket és szellemet lehelt beléjük. Isten képét tükrözték, mivel Isten szellemét hordozták, természetük és gondolataik azonosak voltak Istennel.

Ézs 43,7-ben szól Isten az Ő fiairól és leányairól a következőképpen: „...hozd meg az én fiaimat messzünnen, és leányaimat a földnek végéről, mindent a ki csak az én nevről neveztetik, a kit dicsőségemre teremtettem, a kit alkottam és készítettem!” Ha a gyermekek szégyenteljesen viselkednek, szüleiket gyalázat éri. Isten elvárása Ádámmal és Évával szemben az volt, hogy Őt örökké tiszteljék és dicsőítsék.

Ádám és Éva azonban nem maradtak meg Isten gyermekének; önszántukból a Sátán rabszolgáivá lettek. Amint megszegték Isten parancsolatát, átok alá kerültek, és szellemük meghalt. Az Ez 18,4-ben Isten a következőt mondja: „Ímé, minden lélek enyém, az atyának lelke enyém; a mely lélek vétkezik, annak kell meghalnia!”

Az első emberpár a bűn által halottá lett szellemmel már nem élvezhette az Istennel való párbeszédet; Isten előtt már nem voltak kedvesek és nem dicsőíthették Őt. Az isteni kép többé már nem lelhető fel a bukott emberi természetben.

Mivel Isten Szeretet, nem hagyta el őket (1Jn 4,8). A szeretet gyakorlásához két személyre van szükség: egyik, aki szeret, és egyik, akit szeretnek. A szeretetnek ugyanakkor kölcsönösnek kell lennie. Isten az Atya, aki szeret, Isten a Fiú, akit szeretnek, és Isten a Szellem, aki közvetíti a szeretetet. Így Isten a teljes Hármasságot alkotja a szeretetben, ennél fogva mindig kész szeretetével elárasztani gyermekeit.

Ez a szeretet készítette Istent, hogy felöltöztesse Ádámot és Évát egy előzőleg általa megölt állat bőrével. A vérontás előremutat a Fiú kereszthalálára, kifejezve Isten megbocsátó szeretetét a bűnös és törvényszegő ember iránt. Az Ószövetség négyezer éves időtartama során Isten újra és újra megígérte és megerősítette, hogy Megváltót fog küldeni.

Ádám bukása óta az ember nem tud megállni az igazságos Isten előtt. Még a legigazságosabb cselekedet sem képes megszabadítani az emberiséget a bűntől. Isten elküldte az Ő Fiát erre a földre, hogy a megbékélés örökkévaló Bárányaként haljon meg. Mindez Isten szeretetéből fakadt azért, hogy gyermekeivé fogadjon minket.

Ha Jézusban Megváltóként hiszünk, örök életünk van. Ha örök életünk van – víztől és szellemtől való újjászületés által –, akkor megismerjük Istent. Szellemünk életre kel. Amikor megkapjuk az örök életet, megkapjuk a fiúság szellemét is, ami által Istent „Abbá, Atyám”-nak szólíthatjuk (Róm 8,15). Ilyenkor, „a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk” (Róm 8,16). Mivel Isten „el is pecsételt minket, és a léleknek

zálogát adta a mi szíveinkbe” (2Kor 1,22).

Pál apostol nagy ékesszólással ír Isten azon tervéről, hogy gyermekeivé fogadjon minket: „Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, a ki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban. Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jó kedve szerint, kegyelme dicsőségének magasztalására, a mellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben” (Ef 1,3; 1,5–6).

Jézus Krisztusban való hit által szellemünk megelevenedik és Isten gyermekeivé leszünk. Ha az Ő testét esszük és az érettünk kiontott vérét isszuk, örök életünk van (Jn 6,54).

Jézusban igazultunk meg, ezért bátran megállhat előtte bárki, aki Benne bíz (Zsid 10,19).

Isten az irántunk való nagy szeretetében fizette meg az örökbefogadás árát.

Isten minden ember számára megnyitotta az utat az örök élet felé. Ő teljesítette az összes feltételt, hogy örök életünk legyen, és gyermekeivé válhassunk.

Számunkra már csak az maradt hátra, hogy feltétel nélkül higgyünk és szájjal valljuk, hogy Jézus Isten Fia, és bűneink megbocsáttattak az Ő kereszthalála által. Jézus mondta: „...valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16). Ugyancsak Ő mondta: „Valakik pedig befogadták őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek” (Jn 1,12–13). Isten akaratának „jó kedve”, hogy minket fiaivá fogadjon (Ef 1,5).

Isten hatalmas tervet készített a mi örökbefogadásunkat illetően. Elküldte az Ő egyszülött Fiát, Jézust ebbe a világba áldozatul, hogy Atyánkká legyen. A fiúság szellemét küldte el, és abban a kiváltságban részesített, hogy Atyaként szólíthassuk.

Így másodjára váltunk Isten gyermekeivé. Először teremtés által, majd másodsor Jézus vére által megváltva. Isten céljai azonosak mind a teremtésben mind a megváltásban: azt várja el tőlünk, hogy dicsérjük Őt kegyelméért. Mindaddig, amíg ezt tesszük, semmi sem választhat el Krisztus szeretetétől. Jézus mondta: „És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. Az én Atyám, aki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki nem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből” (Jn 10,28–29).

Isten a mi Atyánk

Jézus mondta, hogy Istent a mi Atyánknak nevezzük. Ha Istent Atyánknak nevezzük, a következő elképzelésünk kell legyen Róla:

Először is gondolatainkat Őrá, mint Atyára kell összpontosítsuk, és mindig Jézus drága vérebe vetett hittel kell Hozzá közelednünk. Megváltottként sem állhatunk meg Isten előtt Jézus drága vére nélkül. Még a mennyben is dicsérnünk kell a vérben rejlő erőt. János apostol Patmos szigetén kapott eszkatologikus mennyei látomásában Jézust, a Bárányt dicséri a szentek sokasága:

„És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecséteit: mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a Te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön” (Jel 5,9–10).

Ugyanazon látomásban János azon szentek nagy sokaságát is látta, akik a 144.000 izraelita prédikációja nyomán tértek meg, és akik a Bárány királyi széke előtt állnak kiáltván: „Az idvesség a mi Istenünké, aki a királyi székben ül, és a Bárányé!” (Jel 7,10)

Jézus vérét örökké meg fogjuk énekelni, hogy megemlékezzünk a megváltásról.

Amikor így imádkozunk: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben”, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten ugyanakkor Jézus Atyja is. Amikor Jézus feltámadása után megjelent Mária Magdalénának, ezt mondta: „...menj az én atyámfiaihoz és mondd nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez” (Jn 20,17). Jézus

tanítványait atyjafiainak nevezi. Ettől fogva az Ő Atyja a tanítványok Atyjává is lett, Istene az ő Istenük is. Nem tudtuk Istent Atyának szólítani mindaddig, míg Jézus meg nem szerezte nekünk ezt a kiváltságot.

Amikor Istent Atyánknak szólítjuk, gondolnunk kell arra, hogy Ő Atyja minden hívőnek, akik befogadták az Úr Jézus Krisztust. Mindazok, akik imádják és dicsérik Istent, akik hisznek Jézusban, mint megváltóban, és hisznek abban, hogy a Szent Szellem a vigasztaló, testvérek az Úrban. Mi vagyunk a kövei annak a szellemi templomnak, amelyben Isten lakozik. Jézus mondta: „Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20).

Isten templomai vagyunk, és Ő a Szent Szellem által bennünk lakozik (1Kor 3,16). Az efézusiakhoz írt levelében Pál a következőt mondta: „A kiben az egész épület szép renddel rakattatván, nevedik szent templommá az Úrban; A kiben ti is együtt építettetek Isten hajlékává a Lélek által” (Ef 2,21–22). Nekünk, testvérek az Úrban, egyé kell lennünk Isten házában építésében. Isten házat tisztán kell tartanunk, hogy a Szentlélek benne lakozzék. Ha Istent Atyánknak nevezzük, gondolnunk kell a környezetünkben levő hitetlenekre, hiszen nekik is szükségük van Isten szeretetére. Legyünk hát tanúi az Atya csodálatos szeretetének. Isten akarata az, hogy mindazok, akik hallják az evangéliumot, higgyenek benne. És mindazoknak, akik hisznek benne örök életük legyen. Isten, a mi váltságunkat illetően semmilyen más feltételt vagy megszorítást nem eszközölt.

A Biblia világosan állítja: „És a lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! És a ki szomszédhoz, jöjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen” (Jel 22,17).

Mielőtt felszállt volna a mennyekbe Jézus meghagyta a tanítványoknak: „Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig” (ApCs 1,8). Isten akarata, hogy minden ember gyermekévé váljon, és ezért megadja nekünk az erőt az evangélium hirdetéséhez.

2. Ki vagy a mennyekben

Amikor Istenhez, a mi Atyánkhoz szólunk, helyes elképzelésünknek kell lenni arról, hogy Ő hol van. Vessük el azt a gondolatot, hogy Ő egy kevésbé körülírható, távoli helyen van. Ehelyett gondoljunk arra, hogy Isten tér és idő vonatkozásában egy jól meghatározott helyen lakozik. Isten azt akarja, hogy részletekbe menően ismerjük Őt, amint az Ésaías 43,10-ben van megírva. Nézzük hát meg, hol lakozik!

Hol van Isten?

Ádám és Éva bukása óta senki sem volt képes önmagától megismerni Istent. Ennek oka a bűn volt, amely az Ő megismerésének akadályát képezte. Mindaddig, míg Isten ki nem jelenti Önmagát, soha senki meg nem ismerheti.

Közel három évtizede, hogy először kezdtem olvasni a Bibliát azt követően, hogy megnyitottam a szívemet az evangéliumnak. Olvasás közben nagy hatással volt rám Jézus szolgálata és szeretete. Volt azonban egy kérdés, amely nyugtalanított. „Azt láttam, hogy Jézus mindazokat a csodákat 2000 évvel ezelőtt Júdeában végezte. Így hozzám, aki a huszadik században élek a Távol-Keleten, semmi közük nem lehet. Úgy tűnik a Biblia semmi más, csak egy történelemtörténet. Milyen kapcsolat lehet olyan könyvvel, amely 2000 évvel ezelőtt a zsidóság számára íródott?”

Egyre zavaróbb kérdések követték egymást, de folytattam a Biblia olvasását olyan választ keresve, mely kimosztja kételyeimből. Képzelt párbeszédbe kezdtem a Biblia azon jeles személyiségeivel, akik Istent látták. Úgy érveltem, hogy talán általuk jobban belelátok az egészbe.

Először Ádámhoz fordultam: Ádám, hol találkoztál Istennel? – kérdeztem.

Ádám válasza: Az Édenkertben találkoztam Vele, és az alkonyat hűvösében beszélgettünk. De hát nem lettél onnan kitiltva a bűnbeesés után? És ugye azóta sem léphet be oda senki? Erre a kérdésre Ádám nem válaszolt, csak állt lehajtott fejjel, csendben.

Kielégítő válasz hiányában Ábrahámhoz, a hit atyjához fordultam. Ábrahám, mivel te folyton az Úrral jártál, meg tudnád mondani hol van Isten?

Valahányszor Istennel akartam találkozni egy oltárt építettem, áldozatot mutattam be és vártam Rá. Időnként hamar megmutatkozott, időnként nem. Én csak az oltárnál találkoztam vele. Nem tudom, hol lehet most.

Azután Mózeshez mentem, Isten hatalmas szolgájához, aki Isten szavának engedelmeskedve Izráel népét kiszabadította Egyiptomból. Mózes – kérdeztem –, ugye a Hórebbe találkoztál Istennel, egy égő csipkebokor képében? És ugye a Sinai-hegyen is találkoztál Vele? Te biztosan meg tudod mondani, hol van most Isten.

Isten az általunk épített szent sátorban lakozott. Mindig a frigyláda fedele előtt találkoztam Vele, azt azonban nem tudom, hogy most hol lehet.

Még mindig válasz nélkül, Salamonhoz mentem. Salamon király, te építtetted meg a templomot, amelyben Isten lakozott. Te bizonyára meg tudod mondani, hogy hol van most Isten, ugye?

Természetesen. Isten az általam felépített templomban lakozott. Az emberek ott imádkoztak, és ott válaszolt nekik. Még idegenben is válaszokat kaptak, ha arcukkal a templom felé fordulva imádkoztak. De hát, király, a templom körülbelül 2600 évvel ezelőtt leromboltatott az asszírok és babiloniak betörései.

Mivel Salamontól sem voltam képes egyértelmű választ kapni, Keresztelő Jánoshoz mentem. János, hol van az az Isten, akivel te találkoztál? – kérdeztem.

Ímé az Istennek ama Báránya, a ki elveszi a világ bűneit! – válaszolta. Isten Jézusban van. Szívem izgalomba jött, és elkezdtem az evangéliumokat olvasni Máté, Márk, Lukács és János evangéliumát. Végül alázatosan letérdeltem Jézus előtt és megkérdeztem: Jézus, mondd meg, kérlek, hol van most Isten?

A Szent Szellem segítségével olvasni kezdtem a következő igét, mely válasz volt kérdésemre: Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem én általam. Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek Őt, és láttátok Őt. Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél engem, Filep? Aki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, a melyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat. Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higgyetek nékem (Jn 14,6–11).

Amikor meghallottam Jézus szavát ezen az igén keresztül, az igazság megvilágította szívemet: a kétely felhői oszladozni kezdtek. Ám mégsem jutottam teljes bizonyosságra, így tovább kérdeztem: Úr Jézus, amíg közöttünk voltál, az emberek az Atyát látták Benned és az Ő munkáját általad. De Téged megfeszítettek, meghaltál és feltámadtál, majd felmentél a mennyekbe, így hát Istennel már nem találkozhatunk. Hol van Isten most, ebben az órában? Jézus egy másik igét adott a szívembe, válaszul:

És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt, de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik és bennetek marad. Nem hagylak titeket árvakul; eljövök ti hozzátok. Még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok. Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek (Jn 14,16–20).

Jézusnak ezen igéje azonnal világosságot hozott számomra, mert megtudtam, hogy Isten az Atya és Isten a Fiú, mindketten szívembe költöztek a Szent Szellem által akkor, amikor Jézust megváltóként befogadtam.

„Hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának a reménysége” • Oswald Chambers

Gondold meg, miért vagy megváltva: hogy Isten Fia kiábrázolódjék halandó testedben. Vesd latba minden erődöt, hogy mint Isten gyermeke megvalósítsd elhívásod célját! Mindenkor emelkedj ennek a helyzetnek a magaslatára!

Semmit sem tehetsz megváltásodért, de azért már tenned kell valamit, hogy amit Isten végzett benned, az ki is bontakozhassék az életedben. Ezt munkálod-e valóban minden erőddel?

Isten a főmérnök; Ő engedi meg a nehézségeket, hogy meglássa, helyesen ugrasz-e át az akadályokon. „Az én Istenemmel kőfalon is átugrom”. Isten nem tesz veled sem kivételt, nem ment fel egyik követelménye alól sem, amit gyermekeivel szemben támaszt. Péter mondja:

„Ne rémüljete meg attól a tüztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek” (1Pét 4,12). Állj helyzeted magaslatára! Nem számít, hogy fáj, ha Isten halandó testedben kijelentheti magát.

Bárcsak ne ütközne Isten ellenállásba bennünk, hanem szellemi bátorsággal és erővel teljeseznek találna, készen arra, hogy mindennel szembenézzünk. Gyakorolnunk kell magunkat abban, hogy Isten Fia megmutatkozhassék halandó testünkben. Életünknek ez az egyetlen célja, hogy Isten Fiát megmutassuk, és *Istennek semmit ne írjunk elő. Urunk soha nem diktált Atyjának, mi se diktáljunk Istennek. Azért vagyunk, hogy akaratának alárendeljük magunkat*, és Ő elvégezhesse általunk mindazt, amit akar.

Ha ezt felismerjük, megtört kenyérré és kiöntött borra tesz bennünket, hogy ital és táplálék legyünk másoknak. Ha ezt felismerjük, akkor nem a magunk dicsőségéért fáradozunk, nem azért, hogy csodáljanak bennünket, hanem egyedül az Atya véleménye lesz fontos, és az emberek „jótetszése” nem számít.

FÓKUSZBAN

Isteni szelídség • Kovács Zoltán

%, „A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5,22). A felsorolt több tulajdonság ellenére az ige egyes számban beszél a Lélek gyümölcseről. Tehát egy gyümölcs van, s ezek annak különböző jellemzői. Miként a narancs is egy, de sok gerezd van benne, így a Lélek gyümölcseinek „gerezdjei” az igeversben foglaltak. A gerezdek csak együtt létezhetnek és fejlődhetnek. Nincs mértékletesség békesség és szelídség nélkül, nincs öröm szeretet és jóság nélkül stb. A könnyebb érthetőség kedvéért a következőkben csak a mértékletességről lesz szó, de olvasás közben ne tévesszük szem elől, hogy ez csak a gyümölcs többi sajátásával együtt bontakozhat ki.

Ha valami, akkor a szelídség olyan tulajdonság, amit az átlagember nem kíván magának. Mert mit látunk lépten-nyomon? Azt, hogy az erőszakosok egy laza mozdulattal félresöprik az útból a szelídeket, leigázzák őket, s ahol csak lehet, zsákmányt vetnek bennük. Ez teljes természetességgel folyik így a világban, de tulajdonképpen a hívő gyülekezetekben sem becsülik sokra a szelídeket. Véleményükre keveset adnak, a szolgálatok elosztásánál háttérbe szorulnak, de még a betegekért való imádkozásban is a „sírósabb”, nagyszájú testvéreké az előny. A lelkipásztor választásakor a szelídebb jelöltnek kevés esélye van az olykor

tisztességtelen eszközök bevetésétől sem visszariadó törtetőkkal szemben.

Az átlagember nem szeretne szelíd lenni, mert ez hátrányt jelent az érvényesülésben, azt viszont szeretné, ha mások szelídek lennének, mert az kellemes, ha a környezetükben élők szelídek. A szelíd ember kedvességet, melegséget áraszt maga körül, tekintettel van mások érdekeire is, vele még a problémákról sem nehéz beszélni, mert nem harcias, hanem készséggel hajlandó elismerni, ha ő tévedett, és másnak van igaza. Az anyagi világ törvényei szerint tehát a szelídség hátrányos gazdjára nézve, viszont előnyös mások számára. E tulajdonsága miatt a szelídség maga is szolgálat, illetve nélkülözhetetlen tényező a másoknak való szolgálatban.

Jézus Krisztus nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az életét váltságul sokakért (Mt 20,28). E szolgáló lelkület velejárója a szelídség, melynek fontosságát Urunk is hangsúlyozta: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt 11,29). Mivel ez Krisztus parancsa, így mi sem hanyagolhatjuk el a szelídséget, amikor önmagunk krisztusi jellemmé formálásán fáradozunk. Világi szempontból a harciasság és az agresszivitás lenne előnyös, Isten országában viszont a szelídséget jutalmazzák. Ezért a mennyei jutalomért tudatosan vállalnunk kell a szelídség okozta evilági hátrányokat, a mellőzést.

Az Úr Jézus megfogalmazásából kitűnik, hogy a szelídség és az alázatosság együtt jár egymással. A büszke, rátarti ember képtelen szelíden elviselni az őt ért ok nélküli támadásokat, sőt még a jogos bírálatokat sem tudja lenyelni. Az alázatos a jogos bírálatnál elismeri hibáját, a jogtalannál pedig az Úrra bízva az igazság kiderítését. Az alázatosság nem elvtelen meghunyászkodás, mint ahogy a hitetlenek gondolják, hanem a saját helyzetem helyes értékelése egyrészt abból a szempontból, hogy elismerem, ha valaki nagyobb nálam, s az ilyeneknek nem akarok fölébe kerülni, másrészt pedig annak elfogadása, hogy Isten a Bíró, aki igazságot szolgáltat, és nem én. Vagyis nem nekem kell kiharcolnom az igazságot, hanem Őrá kell bíznom azt. Ugyanígy a szelídség sem a gyenge emberek nyámliasága, hanem tudatos viselkedésmód, amely által képessé válunk másoknak szolgálni, s ami fontos a békességre igyekvésben is. A szelídség nem azt jelenti, hogy mindenre rábólintunk. Amikor szükséges, a szelíd embernek is nemet kell mondania, de ezt lehet szeretettel, szelíden is tenni, nem csak durván és sértő módon. Amikor mégsem hallgatnak szavára, akkor pedig – ellenvéleményét fenntartva – szelíden visszahúzódik, s imádkozik a jó győzelméért. A szelídség nem a gyengék, hanem az erők fegyvere, melynek ereje az Úr jótetszése és hatalma. Átmenetileg talán veszít, de hosszú távon a szelídség győz. „Tűrés által engeszteltetik meg a fejedelem, és a szelíd beszéd megtöri a csontot” (Péld 25,15).

A Lélek gyümölcének többi tulajdonságával együtt a szelídség sem sokat ér önmagában, ha a szelíd viselkedés háttérében nem az istenfélelem, hanem csak az emberi természet áll. A természettől fogva szelíd ember ott is kerüli az összeütközést, ahol harcolni kellene, s ezzel több kárt okoz, mint hasznot. Amikor hívő életünkről, Isten igazságáról van szó, olyankor nem szabad meghátrálnunk, hanem álláspontunk ismertetésével lehetőséget kell adnunk a megtérésre a helytelen utakra tévedőknek. Pál apostol is így tett a „belopózkodott hamis atyafiakkal” szemben: „Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az evangélium igazsága megmaradjon számotokra” (Gal 2,5). Ő szüntelenül harcolt a tévtanítások ellen, s így juthatott el hozzánk, késői utódokhoz a tiszta evangélium.

Hogy mikor kell harcolni és mikor kell félrehúzódnunk, arra nehéz általános szabályt alkotni, hiszen minden eset más és más. Útmutatásként azt írhatom, hogy amikor egyéni sérelem ér, akkor krisztusibb magatartás a szelídség, mint a harc. Azonban ha valaki tévtanításokkal akarja félrevezetni a hívők közösségét, akkor ellene kell állnunk.

A Lélek szerint szelíd ember nem sértődékeny. A hívőt semmi sem jogosítja fel arra, hogy megsértődjön. Példát erre Urunk Jézus Krisztus adott, aki a kereszten imádkozott kínzóíért és megfeszítőiért. Nem sértődhetünk meg tehát a testvéreinktől kapott bántó megjegyzéseken, s

méginkább nincs jogunk elégtételt venni vagy kérni a sérelemért. Meg kell bocsátanunk egymásnak, és szóba sem jöhet az, hogy elutasítsuk a bocsánatkéréssel közeledő testvérünket. A szolgálattevőknek és a Lélek ajándékaival bíróknak elengedhetetlen tulajdonsága a szelídség. A szelídség nélkül végzett szolgálat kevésbé eredményes, mert ellenállást szül a hallgatóságban. Egy kínai mondás szerint „olyan hangosan beszél az, aki vagy, hogy nem hallani tőle, amit mondasz”. Szóljon bár valaki mély igei gondolatokat, ha azok nem szelíd és alázatos lélekből fakadnak, akkor a hallgatók nem az üzenetre figyelnek, hanem az előadó lelki magasabbrendűséget árasztó önhittségére és kioktató stílusára. „Atyámfia, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével” (Gal 6,1a).

A szelídség nélkül történő intés háborúságot és bosszúvágyat hív elő. Még az adakozást is szelíden, felfuvalkodottság nélkül kell végezni (Róm 12,8).

A szolgálattevők egyik fő kísértése a saját dicsőség keresése és a hatalomvágy. Nos, a szelíd ember nem hatalomvágyó, s aki a szelídségben gyakorolja magát, az megmenekül ettől a csapdától.

Fontos a szelídség a hallgatóság számára is. „Szelídséggel fogadjátok a beoltott igét” (Jak 1,21). Aki nem így tesz, az nem engedelmességgel reagál a hallott igére, hanem lázadással: „És ezt pont ő mondja?” vagy „Próbáljon meg ő úgy élni!” stb., s így csak hallgatója lesz az igének, nem megtartója. Aki azonnal kész harciasan ellentmondani az elhangzottaknak, annak nem használ a hallott ige. Isten szavával szemben a helyes magatartás az alázatos főbólintás: „Igen Uram, én úgy akarok élni, ahogy Igéd mondja.”

Szelídség kell a bizonyágtételhez is. Az erőszakos, lehengerlő bizonyágtétel még az érdeklődőket is elriasztja az Úrtól. Ha az illető megérzi, hogy számomra nem ő a fontos, hanem csak a teljesítmény, hogy ismét az Úrhoz vezetem valakit, akkor be fog zárkózni. Ha nem Isten szeretete árad belőlem, hanem az őt meggyőzni akaró agresszivitás, akkor nem fogja felismerni bennem az igaz Istent, akinek bemutatása lenne a feladatom.

Krisztus szelídségét már említettem. Az Atya, a teremtő Isten szelídségéről olvashatunk Illés történetében a Sínai-hegyen. „És az Úr előtt megyen vala nagy erős szél, amely a hegyeket megszagatta és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt, de az Úr nem vala a szélben. És a szél után földindulás lett, de az Úr nem volt a földindulásban sem. És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék” (1Kir 19,11–12). Csodálatos esemény: a mindenható Úristen, akinek hatalmától meghasadoznak a kősziklák, és szentségétől megég minden, a világ teremtője nem erejének teljéből, hanem halk és szelíd hangon szól szolgálójához, nehogy erejének nagy volta miatt elveszen Illés. Ő, „aki magát megalázva tekint szét mennyen és földön”, magát megalázva, érthető emberi nyelven szól hozzánk, szelíden, hogy el ne vesszünk. A szeretetnek és a gyengédségnek micsoda megnyilvánulása ez annak részéről, akit elképzelni sem tudunk magunknak, hogy milyen valójában!

Ezek után nincs más dolgunk, mint szelíden engedni, hogy teremtő kezével átformáljon Krisztus képére és hasonlatosságára, hogy a Lélek gyümölcsét maradéktalanul megteremve meglássák Őt bennünk az emberek. Egyéni hívő életünk legyen példamutató, akkor mások is megindulnak az Úr felé.

Missziós program • BL

%Úgy gondolom, nem az a feladatunk, hogy jó terveket készítsünk, és kitartó imával, böjtöléssel rávegyük Istent azok támogatására. Az a dolgunk, hogy megismerjük Isten tervét, és rávegyük magunkat az abban reánk vonatkozó tennivalók elvégzésére.

Igei alapok

Isten meg akarja magát ismertetni minden emberrel (aki emberi értelemmel fel nem fogható). Aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére. 1Tim 2,4

...tele lesz a föld az Úr ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja. Ézs 11,9

Hiszen a Seregek Ura így határozott: Amiért a népek fáradoznak, azt tűz pusztítja el, amiért a nemzetek fáradoznak, az semmivé válik. De a föld tele lesz az Úr dicsőségének ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja. Hab 2,13–14

A Szeretetet Isten a teremtéstől kezdve folyamatosan jelen volt ezen a földön Szentlelke és igéje által.

Az ember azonban bűnei miatt nem ismerte fel Őt. Az Istentől elszakadt embert megkötözte a haláltól való félelem. A Teremtőt keménynek és elérhetetlennek gondolta. A testi ember nem foghatta fel az Isten dolgait.

Isten ezért úgy határozott, hogy Fiában, az emberek által megérintható, felfogható módon, testben belép ebbe a világba. *Isten megjelent testben.*

Az Ige testté lett, közöttünk lakott... (Jn 1,14) A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt: saját világába jött... (Jn 1,10–11)

Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözljön a világ általa. Jn 3,17

Jézus kereszthalálával megtörte a bűn, feltámadásával pedig a halál hatalmát. Amíg a földön járt, a Szellem Isten, az emberekkel lakott Krisztus testében Szentlelke által. Közöttünk járt, élte szólt, bemutatta Istent.

Szentlelke által

Krisztus az Atyához ment, és elküldte az Atya ígését. Isten Szelleme ma is jelen van testben, ebben a világban, átadott életű emberek által.

...szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által. Róm 5,5

Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentléleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi. 1Kor 6,19–20

A Szentlélek *Krisztust dicsőíti*, Belőle merít, Reá mutat. Azt teszi az emberek között, amit Jézus cselekedett, amit Ő tenne ma.

De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyémről vesz, és megjelenti néktek.

Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondám, hogy az enyémről vesz, és megjelenti néktek. Jn 16,13–15

Kettős feladat

Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg...

Isten azt mondta Ábrahámnak, nézzen körül, és néki adja örökségül mindazt, amit lát. Majd azt tanácsolja, járja be az egész földet (1Móz 13,14–17). Kálebnek pedig azt ígérte, hogy mindaz, amit talpával megérint, az övé lesz.

A mi feladatunk is kettős. Emeljük fel a fejünket, és lássuk meg, amit Isten tenni akar, azután lépésről-lépésre haladva cselekedjük akarátát. Ha nem látjuk a távlatokat, értelmetlennek érezzük a mindennapok fáradozását vagy küzdelmét. Ha nem lépünk, Isten terve szívünkben csak ábránd marad.

Távlati feladatunk, *hogy minden ember megismerje az Urat. Ez arra int, hogy minden helyen, minden helyzetben, mindenkivel kapcsolatban ennek szellemében viselkedjünk. Minden tettünk ebbe az irányba mutasson!*

Közvetlen feladatunk, *hogy lépjünk. Mindnyájan ugyanazt a nagy feladatot végezzük, de Isten*

különböző részfeladatokat bízhat ránk.

A lépés elmozdulást jelent egyik helyről egy beláthatóan közeli másik helyre. Lépéseink irányát nemcsak az elérendő cél, hanem pillanatnyi helyzetünk is befolyásolja. Minél nagyobb távlati feladatot tűztünk ki, annál megfontoltabban kell lépni.

Általános szabályok

Lépéseink akkor visznek közelebb távlati tervünk megvalósításához, ha azokat az egészre vonatkozó szabályok szerint tesszük meg. Mielőtt a közvetlen tennivalókat taglalnánk, nézzük meg távlati feladatunk elvégzésének néhány igei szabályát!

Mennybemenetele előtt *Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”* Mt 28,18–20

Ahhoz, hogy a népek tanítvánnyá legyenek szükséges, hogy:

– halljanak Jézusról (hirdetni kell az evangéliumot). Halljátok az Úr igéjét ti népek, hirdessétek a távoli szigeteken Jer 31,10

– megtudják, kit képviselünk. Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. Jn 13,35

– elhiggyék Jézusról, hogy Ő Isten fia

...mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem. Jn 17,21

Hirdessük, hogy hallják, szeressük egymást, hogy megtudják, legyünk egyek, hogy elhiggyék szavainkat.

Csak a saját hatáskörünkön belül munkálkodhatunk.

Ne tévesszük össze céljainkat vágyainkkal!

Csak az lehet célunk, ami Istenen és rajtunk múlik, ami senki mástól nem függ.

Vágyaink azok, amik rajtunk kívül más emberektől is függnék.

Ha céljainkat nem érjük el, személyiségünkben sérülünk, kudarcot vallunk.

Kudarcélményekkel teli sérült személyiségekkel semmit nem tehetünk embertársainkért.

Céljainkért imádkozó szívvel munkálkodunk, vágyainkért pedig imádkozunk.

A hatáskör kiterjesztése

Egyéni céljainkat lehetőségeink, képességünk és hitünk határozzák meg.

Ha azonban *ketten vagy hárman*, esetleg többen egységre jutunk, hatáskörünk kiterjed.

Céljaink vonatkozásában itt is igaz, hogy az csak Istenen és rajtunk múlhat, de többen együtt többet tehetünk.

Isten az Ő tervének végrehajtását szeretetben egységre jutott, egészséges személyiségű emberek közösségére bízta.

Csak abban a körben lehetünk Isten munkatársai, amelyben egy adott cél elérése érdekében szeretetben egységre jutottunk.

Minden más közösség alkalmatlan e feladatok végzésére.

A fent említett három alapfeltétel közül a szeretet és az egység közösséget feltételez.

Krisztus az evangélium hirdetésére is mindig kettesével küldte tanítványait.

Első lépés

Az egészséges személyiség helyreállítása

A mindenségben egyedül Isten szuverén. Senki mástól nem függ, semmilyen tekintetben.

Mindenki más függ valakitől.

A Sátán csalással, hazugsággal elhiteti az emberrel, hogy szuverén, nincs szüksége Istenre. Az

így magára maradt embert önállósággal áltatva a saját rabságában, fogságában tartja. A helyreállítás kezdete, hogy elismerjük függőségünket. A függőség abban jelentkezik, hogy mindannyiunknak szüksége van bátorításra, elismerésre, dicséretre, biztonságra. Szükségünk van arra, hogy szeressenek, hogy fontosnak érezzük magunkat. Az Istentől elszakadt ember (olykor nyelveken imádkozó, pünkösdi hívő is) ezeket környezetétől, embertársaitól várja. Ezek a hamis elvárások megrontják emberi kapcsolatait. Hihetetlen erőfeszítéseket tesz, hogy elfogadják, elismerjék. Kudarcai életuntá, reménytelené teszik.

Krisztus ellenben ezt mondja: *Dicsőséget emberektől nem nyerek. ... Míódon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, amely az egy Istentől van, nem keresitek?* (Jn 5,41–44)

Az egymástól várt elismerés, dicséret lehetetlenné teszi a mély hitet. Az egészséges személyiség minden igényének kielégítését Istentől várja. Minden tettében, gondolatában előtte akar kedves lenni, neki akar tetszeni, tőle nyer bátorítást, elismerést, biztonságot.

Ő a vele való személyes kapcsolatunkban kész személyiségünk minden szükségét kielégíteni. Mindenkor, minden előfeltétel nélkül, bármilyen helyzetben számíthatunk rá. Az Isten öröme a mi erősségünk.

Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Fil 4,6–7

Istennel való személyes kapcsolat

A tökéletes és szent Istennel a bűnös ember csak Krisztus váltságáhalála, bűneinek bocsánata után kerülhet kapcsolatba. Egyetlen út vezet Istenhez, a Golgota útja. A Krisztusban hozzánk közel jött Teremtő szentsége világosságra hozza mindazt, ami elválaszt tőle.

Fontos, hogy Isten jelenlétében, az Ő útmutatása szerint rendezzük bűneinket, kapcsolatainkat, érzelmeinket, sérelmeinket, félelmeinket, megköztözöttségeinket Istennel és az emberekkel.

Ha a Krisztus vérében megtisztult, rendezett életű ember vágyakozva kitarja szívét Isten Szentlelke előtt, az lakozást vesz benne, isteni tulajdonság részesévé teszi. Lelke által bátorít, tanácsol, erőt és értelmet ad. Betölti személyiségünket, teljessé lesz életünk. Szeretet és öröm lakik bennünk.

Isten Szelleme addig marad bennünk, amíg tanácsát megfogadjuk, amíg véleménye fontos számunkra, amíg szeretett személyként bánunk vele, tőle várjuk a dicséretet, a biztonságunkat. Ha valami miatt megszakadt ez a belső, bizalmas kapcsolat, mindig van visszaút. Isten feltétel nélkül szeret és elfogad úgy, ahogy vagyunk. Kész ismét megbocsátani bűneinket, ha beismerjük, megvalljuk és elhagyjuk azokat. Kész újból betölteni Szellemeivel, ha megtisztítottuk szívünket, és kérjük, kívánjuk azt.

Gondolataink megújulása

Kérlek azért titeket, atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. Róm 12,1–2

Érzelmeinket, hangulatunkat az eseményekkel kapcsolatos gondolataink határozzák meg. Egy esemény kapcsán, attól függően, hogy mit gondolunk róla, hálát és örömet vagy elkeseredést, szomorúságot is érezhetünk. Ha például lekésünk egy vonatról, gondolatunkban kérdezhetjük, hogy Isten miért büntet, nekem semmi sem sikerül. Ez elkeseredést, kiábrándultságot okoz.

Gondolhatjuk azonban azt is, hogy Isten megóvott valamitől, vagy a másik járaton előkészített egy találkozást egy ember életének megmentésére. Ezért hála tölti be szívünket.

Ha megfordul a helyzet és hagyjuk, hogy gondolatainkat érzéseinket, félelmeink, indulataink, kívánságaink, esetleg harag és gyűlölet vezéreljék, akkor ezek a gondolatok elszakítanak

Istentől és halálos veszélybe sodornak.

Fontos, hogy mindenről Isten igéje szerint gondolkodjunk. Ez töltse be gondolatvilágunkat, olvassuk naponta, tanuljuk, és azonosuljunk vele. Az Isten igéjével való kapcsolatunktól függ, hogy vidám és elégedett vagy szomorú és elkeseredett lesz életünk.

Minden gazdagságnál nagyobb öröm, ha intelmeid szerint élhetek. Utasításaidon elmélkedem, és figyelek ösvényeidre. Gyönyörködöm rendelkezéseidben, igédrol nem feledkezem meg. Zsolt 119,14–16

...Járj az ő útján, tartsd meg rendelkezéseit, parancsolatait, döntéseit és intelmeit, ahogyan meg vannak írva... Akkor boldogulsz mindenben, amit teszel és mindenütt, ahová fordulsz. 1Kir 2,3

Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat, és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között; És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz. És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire és a te kapuidra; 5Móz 11,18–20

Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet. Péld 3,6

...mert minden neveden felül felmagasztalád a te beszédedet. Zsolt 138,2

„Tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat”

Jövönk, boldogulásunk, örömeink függnnek attól, hogyan és mire tanítjuk gyermekeinket.

(Részletek a gyermekmissziónál.)

Az Isten Igéjével való élés, a vele való azonosulás leghatékonyabb eszköze az Ige olvasása mellett, ha énekeljük az Ő dicséreteit, intelmeit, ígéreteit. (lásd az ének-zene résznél)

Második lépés

Odaszánt élet

Gyakran önző módon éljük hívő életünket is. Azt gondoljuk, mindennél fontosabb a saját üdvösségünk, boldogulásunk, jó hívői közérzetünk. Minden miérettünk van. A Bibliából kiragadott igékkel bástyázzuk körül magunkat, és hisztérikusan reagálunk mindenre, ami erősségeinkből kimozdíthatna.

Minden, ami a világban van, Jézus Krisztusra nézve teremtett, és az Atya dicsősége vette Őt körül. Az Istennek megesett a szíve a halálba rohanó emberiségen, és keresett valakit, aki elhozta Isten szeretetének üzenetét ebbe a reménytelen világba, és megismertette az emberekkel. Krisztus, amikor közénk jött, szándékosan vállalta a betegséget, éhezést, fázást, meg nem értést és mindent, ami az emberléttel jár.

Emberré lett, teljesen odaszánta magát érettünk (*én őértük odaszentelem magamat*, Jn 17,19).

Odaszentelt élet nélkül azt tapasztaljuk, hogy időről-időre megtisztítjuk magunkat a Bárány vérében, betöltekezünk Szellemével. Majd környezetünkkel érintkezve beszennyeződünk, elveszítjük kapcsolatunkat Istennel, és kezdetünk mindent előlről.

A bűn és a halál törvénye, hogy a szenny, ha megérinti a tisztát, beszennyezi azt. A szellemi dolgok tükörképeként ez a törvényben is jól látható. (Hag 2,13)

Az élet törvénye

Van a törvényben egy különleges fogalom: *Igen szentséges*. Mindaz, amit ilyen igen szentséges dolog megérint, szent lesz. Ilyen az oltár, (2Móz 29,37) és ilyen mindaz, amit egészen az Úrnak szenteltek. (3Móz 27, 28–29) Ha ki akarunk törni a megtisztulás-beszennyeződés körforgásának csapdájából, szánjuk oda magunkat teljesen az Úrnak. Megváltozik kapcsolataink hatásának iránya. Ha kapcsolatba kerülünk egy beszennyezett életű emberrel, a bennünk lakozó Isten megérinti, ő fog megváltozni. Szívébe hull az élet magja, és benne életet terem.

Senki, aki teljesen az Úrnak szenteltetett az emberek közül, meg ne váltassék, hanem halálra adassék bizannyal. (3Móz 27,29) *Egészen odaszentelt életet csak az élhet, aki Ővele együtt megfeszítettet, meghalt a bűnnek, a testi vágyaknak, a kívánságoknak, és testét, tagjait is*

odaszánta az Úrnak eszközü.

Megváltozik az ember helyzete. Az élet nehézségeit nem hitünk és bizalmunk próbájaként, hanem küldetésként éljük meg. Egy testvérnő súlyos betegen, kórházi ágyon mondta:

„Nagyon bizik bennem az én Uram, ilyen nehéz feladatot adott”, és hirdette Isten üdvözítő kegyelmét a hozzá hasonlóan gyógyíthatatlannak látszó betegek között.

Csak az egészen odaszentelt, odaszánt személy tudja továbbadni az életet!

Csak az elvetett gabonamag hoz termést!

Isten nagykövete

Az Istennek szentelt életű ember Isten nagykövete, akaratát, szeretetét képviseli mindenütt. Ő pedig kiáll mellette. A benne lakó, őt tanácsoló Szentlélek által Isten jelen van a testi világban.

Szeretemben való közösség, egység

A Szeretet megjelenése és gyakorlása közösséget feltételez. Isten terve szerint országa az emberi kapcsolatokban és emberi kapcsolatok által jelenik meg világunkban. *A legkisebb közösség két ember kapcsolata, egysége. Minden kapcsolat és közösség mintája, mindenk között a legfontosabb a házastársi kapcsolat. Az, amelyet Isten szerkesztett egybe.*

Harmadik lépés

A házastársi kapcsolat rendezése, megszentelése

Csak egészséges, Istenben megelégedett személyiségű emberek alkothatnak egészséges kapcsolatot. De két egészséges személyiség még nem elegendő a jó házassághoz.

Fontos alapszabályok és nélkülözhetetlen feltételek:

– *Szeretet (1Kor 13)*

Tudatosan törekedni kell egymás személyiségének, testi és lelki igényének kielégítésére szeretetben. A szeretet mindent kész tenni, adni, és semmit nem vár a másiktól.

– *Az elfogadás*

Ez azt jelenti, hogy minden fenntartás nélkül, olyannak szeretem a másikat, amilyen.

Semmiben nem kell változnia ahhoz, hogy feltétel nélkül szeressem. Nem egy elképzelt, hanem egy valóságos személlyel kötöttünk házasságot. Aki vágyait, elképzeléseit szereti, keresi a házasságban, az éretlen arra.

– *Szövetség*

...az Úr a tanúja annak, hogy... ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze. (Mal 2,14)

A szövetség kölcsönösen elhatározott megállapodás. A házastársi szövetségben

kötelezettséget vállalunk a másik személyiségének szolgálatára úgy, hogy semmit nem várunk érte cserébe. Egyéni célok helyett közös célokat fogalmazunk meg.

– *Bátorítás, elismerés, dicséret*

Isten általunk, rajtunk keresztül akarja kifejezni házastársunknak szóló szeretetét, elismerését.

Ragadjunk meg minden alkalmat, hogy elmondjuk, mennyire tetszik, mennyire örülünk annak, amit és ahogyan tesz. Istent dicsérjük azzal, ha örülünk annak, akit Ő szerzett nekünk.

– *A prioritás (elsőbbség)*

Az Istennel való belső kapcsolatomat követően minden más embernél és dolognál fontosabb számomra a feleségem, a férjem. Minden mást megelőz. Fontosabb a munkámnál, még a lelki munkámnál és a gyülekezetemnél is.

– *A világosság*

Semmi rejtett dolog nem lehet a házastársak között. Mindenre rá lehet kérdezni. Minden kérdést a lehető legteljesebb mértékben kell megválaszolni.

– *A kommunikáció*

A kommunikáció nem az, hogy elmondom a magamét, hanem megkérdem, meghallgatom a másikat.

Addig kell kérdezni, és a megértett dolgot újra felidézni, amíg egyértelmű nem lesz, hogy

pontosan megértettük a mondottakat.

– *Elhatárolódás*

„a férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.” (Ef 5,31–32) Egyértelműen nyilvánvalóvá kell tenni, hogy a házastársak szülei még jóindulattal sem szólhatnak bele dolgaikba. Ezt akkor is így tesszük helyesen, ha a szülők nem értik meg, esetleg fájdalmat okoz nekik.

Kapcsolatunk fontosabb a szülők iránti vélt tiszteletnél is. Istenellenes cselekedetektől óvjuk meg őket, ha határozottan és nyíltan elutasítjuk beleszólási kísérletüket. Jó tanács: Ha szüleid próbálkozásakor, az adott pillanatban nem találsz a legmegfelelőbb szavakat az udvarias visszautasításra, akkor használj kevésbé megfelelőket, de egyetlen alkalommal se halasszad azt későbbre, és ne térj ki előle! Ez olyan helyzet, amikor házastársad és szüleid között kell dönteni. Helyes döntés esetén mindkettőt megnyered a maga szerepében. Ha felváltva, hol egyik, hol másik mellett döntesz, vagy ha azonnal nem szólsz és szüleid próbálkozásait társadnak kell elutasítani (helyesen), mindkettőjüket elveszítheted.

– *A feltétlen bizalom*

Mindenki másnál, még a saját szememnél is jobban bízok házastársamban.

– *A testi-lelki közösség*

Testi kapcsolatokra vonatkozik:

A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, Ne fosszátok meg egymást magatoktól... (1Kor 7,4–5)

...örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. ...keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel. (Péld 5,18–19) Isten jókedvében alkotta ilyennek az embert. A testi örömeiket a házastársi kapcsolathoz rendelte. Minden más szexuális kapcsolat paráznaság, és Isten előtt utálatos. Az idézett igék választ adnak arra az ördögi kérdésre is, hogy szabad-e a házastársaknak kifejezetten örömszerzés céljából összebújni. Már a kérdés felvetése is hibás, gondoljunk csak az idézett igékben a *mindenkor* és a *mindig* kifejezésekre.

Hasonlóan fontos, hogy a házastársak beengedjék egymást legbenső, Istennel való személyes, intim közösségükbe is. Ez közös igeolvasásban és imaközösségekben, élményeik és bizonyosságaik megbeszélése által valósulhat meg.

– *A szerepek tisztázása és vállalása*

A férj a feje a családnak, neki kell döntenie. Ne hárítsa ezt sem burkoltan, sem nyíltan a feleségére! A feleség ne akarjon a férje helyett döntenie, hanem bátorítsa, erősítse férjét.

– *Az elrejtettség (intimitás) és az átláthatóság*

A házastársak belső kapcsolata senkire sem tartozik, de fontos, hogy egyértelmű legyen: ez a szoros kapcsolat nem irányul senki ellen sem. Súlyosan vét ez ellen a szabály ellen, aki bárkinek panaszkodik házastársára, vagy apró hazugságokkal próbálja társa hibáit leplezni.

– *Egység*

Szeretet + engedelmesség = egység.

A minden értelmet meghaladó egymás iránti szeretetben kialakult kölcsönös megengedés az igazi egység. Az egység nem szerepvállalás kérdése, hanem tiszta, örömteli harmónia.

Az egységben mindenben minden tekintetben önmagamnak érzem és gondolom a másikat.

Az egységnek ez a formája csak házastársak között alakulhat ki. Az Úrtól van ez, és csodálatos a mi szemünk előtt.

Isten ebben az egységben akarja megmutatni népével való kapcsolatát.

Ha együtt vállaljuk Isten tervét, és igei alapokon rendezzük kapcsolatainkat, kapcsolatunkban megjelenik az alkotó. *Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. (Mt 18,20)*

A férfi... ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom. (Ef 5,31–32)

Negyedik lépés

A Menny nagykövetsége

Szánjuk oda, helyezük együtt Isten kezébe kapcsolatunkat, és otthonunkat is. Isten nagykövetei vagyunk, hajlékunk a menny nagykövetsége lesz. Ez olyan terület a földön, ahol a menny törvénye, a ház törvénye. Ahol Isten akarata érvényesül. Egy kis terület, ahol beteljesülhet a krisztusi kérés: *Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen e földön is.* (Lk 11,2)

A nagykövetség, bár egy adott ország területén van, de nem ahhoz az országhoz tartozik. Ez a terület a kiküldő ország tulajdona, része. Olyan hely, ahol minden és mindenki kiküldőjét képviseli. Ahol helye van, ahol találkozni lehet az ország Urával.

Mit jelent ez környezetünk számára? Elközelített, közel jött hozzájuk a Mennyeknek Országa.

Van egy hely, ahova belépve más világ, más szellemiség, más rend köszönt a látogatóra.

Megérinthesi Őt a mennynek tiszta fénye a természetes szeretet és harmónia.

Ez a döntés természetesen feltételezi, hogy otthonunk tisztasága és rendje is méltó legyen Istenünkhöz. Ha tudjuk ezt, felértékelődik az otthon végzett munka. Sok édesanya

kisgyermekével otthon maradván lelkiismeret furdalást érez, mert nem tud olyan rendszerességgel gyülekezetbe járni és szolgálatot vállalni, mint korábban, mondjuk, az énekkarban. Helytelen gondolkodásmódból, rossz beidegződésből és igeellenes elvárásokból alakult ez ki.

Az első és legfontosabb hely, ahol Isten megjelenhet, az otthonunk. Ennek szellemi és fizikai tisztasága a legfőbb feltétele annak, hogy elveszett emberek találkozhassanak teremtőjükkel.

Hídfőállás

Ha háborúban egy hadsereg partra akar szállni az ellenség területén, kijelöli az arra alkalmas helyet. Ez a hely a hídfőállás. Minden erejét ide összpontosítja. Ellenséges területen biztonsággal partra szállni nyolc-tízszeres túlerő bevetésével lehet. Ha elfoglalták, ez a terület lesz a további csapatok és az utánpótlás most már veszélytelenebb kikötési helye. Minden szárazföldi akció innen indul. A további területfoglalás nem más, mint ennek a bővítése. A megtámadott fél tudja, hogy a háborút eldöntő kérdés lehet, sikerül-e megakadályozni a partraszállást, a hídfőállás kiépítését. A legjobban képzett és felszerelt erőit mozgósítja ennek megakadályozására.

Családunk és otthonunk a Menny hídfőállása lehet. A Sátán gonosz csalása, ha hitéletünk fontossági sorrendjében ez nem került az első helyre. Tudnunk kell, hogy egészséges gyülekezet csak egészséges családokból épülhet fel. Gyakran hagyjuk félrevezetni magunkat, és az otthoni helytállás helyett, a gyülekezeti munkába menekülünk. Ezzel nem Isten, hanem a Sátán tervét, tanácsát valósítjuk meg. Az Ige szerint, akinek a tanácsát végezzük, annak vagyunk a szolgálói.

Kapunyitás

Nem is olyan régen Magyarországon az ellenségesnek tartott országok nagykövetségét kívül állig felfegyverzett magyar katonák vigyázták, nehogy ellenőrizetlenül bárki ki-be léphessen. Belül pedig a küldő ország fegyveresei tették ugyanezt. Volt nagykövetség, de lehetőségei igen korlátozottak voltak.

A küldő országok diplomáciai sikere volt, hogy nagykövetségeik kinyithatták kapuikat. Az országukat képviselő helyre a hét egy meghatározott napján bárki külön engedély, útlevél vagy vízum nélkül beléphetett.

Természetesen csak rövid időre, hogy az ott folyó munkát ne zavarja.

Nyissuk meg rendszeresen otthonunkat környezetünk, barátaink, szomszédaink, munkatársaink számára, hogy megszentelt területen megérinthesse őket otthonunk Ura Szelleme által.

Isten a mi megszentelt kapcsolatunk által hídfőállásának területét akarja kiterjeszteni környezetünkre. Célja, hogy ők is megszenteltek legyenek, és idővel általuk és otthonukban

találkozhasson az ő barátaikkal is.

Helyes időbeosztás

Csak a jól működő kapcsolat képes betölteni Isten tervét. A működéshez idő kell.

Kapcsolataink fontossági sorrendjét mutatja a rá fordított idő aránya. Isten mindig velünk van, de szükséges, hogy rendszeresen időt szakítsunk arra, hogy csak Reá figyeljünk, Vele beszéljünk. A házastársunkkal és a családdal töltött idő, Isten után a legfontosabb elfoglaltságunk. Sorrendben csak ezek után, mondjuk a hét egy meghatározott napján (korlátozott ideig) engedhetünk betekintést ismerőseinknek kapcsolatainkba. (Mint a nagykövetségen, hogy az ott folyó tevékenységet ne akadályozza.) Ha elvétjük a sorrendet, nem lesz mivel szolgálni nekik.

Isten Fia, az Úr Jézus, harminchárom évet töltött a földön. Ennek minden percét Isten tervezte. A Bibliából tudjuk, hogy ebből az időből alig több mint három évet töltött azzal, hogy nyilvánosan tanítson, és tanítványaival foglalkozzon. Balgaság lenne, ha a megelőző harminc évet felesleges időtöltésnek gondolnánk.

Jézus volt a családban az elsőszülött fiú. Valószínű, hogy apja korai halála után Ő lett a családfenntartó is. („*Nemde az ács ez, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? Nem itt élnek-e közöttünk húgai is?*” Mk 6,3) Sehol nem olvasunk arról, hogy Jézus munkájával kapcsolatban valakinek panasza lett volna. Csak azután kezdett tanítani, miután testvérei kenyérkeresethez jutottak, és gondoskodhattak a népes család megélhetéséről. Ez a harminc év az evangélium továbbadása szempontjából sem volt kidobott idő. Pünkösdkor a felházban a tanítványok mellett ott volt édesanyja és testvérei is. (ApCs 1,14) Az első gyülekezet vezetője pedig nem Péter, hanem az Úr vérszerinti testvére, Jakab lett. (Gal 2,9–12) Jakab kétségkívül tekintélyt látjuk, az ún. apostoli zsinatban, ahogyan lezárja a pogányokkal kapcsolatos vitát. (ApCs 1,14–21)

A krisztusi időarányok némi támpontot nyújthatnak a mi időnk beosztására is. Hallottam ezt úgy is megfogalmazni, hogy adjunk tizedet az időnkől is. Természetesen a családdal és a kenyérkeresettel töltött időnk alatt is őt szolgáljuk.

Ötödik lépés

Az egészséges családok baráti kapcsolata

Ez az első olyan közösség, amelyben az egyes családok szolgálata által megérintett személyek, barátok, egyenrangú félként vehetnek részt. Krisztus azért jött a földre, hogy *megkeresse és megtartsa*, ami elveszett. Az ilyen közösségek nélkülözhetetlenek a megtartás szempontjából. Ilyen kapcsolatok szerveződhetnek közös tevékenység, érdeklődési kör, és még számos szempont szerint. Fontos, hogy ezek ne lazítsák, hanem inkább erősítsék az egyes családok házastársi kapcsolatát, és abban minden tevékenység összhangban legyen mennyei elkötelezettségünkkel.

Az ebben a körben kialakult együttgondolkodást és együttműködést az Istennel való közösség megosztása koronázza meg. Ezt az együttléteket tekinthetjük az ún. házicsoporthoz vagy sejt-gyülekezet ideális formájának.

A gyülekezet

Az a hely, ahol a szűkebb körben megélt áldásokat, tapasztalatokat egymással megoszthatjuk. A gyülekezet tanításai biztosítják a csoportok szellemi egységét. A közös hálaadás, a dicséret, Isten kegyelmének és nagyságának élményszerű átélését teszi lehetővé.

Ebben a gondolatkörben fontos, hogy nem egy gyülekezetet osztunk valamilyen szempontok szerint csoportokra, hanem természetesen szerveződött, működő kisebb közösségek alkotják a gyülekezetet.

Ez nem felülről irányított szervezet kényszeredetten elfogadott felső vezetéssel, hanem egymást segítő csoportok szervezete. A gyülekezetre is vonatkozik az általános szabály, hogy csak olyan feladatok végrehajtásában, és olyan mértékben képes hitelesen együttműködni,

amiben a csoportok egyetértésre, egységre jutottak.

A gyülekezettel kapcsolatban különös hangsúlyt kap a páli hasonlat, amelyben azt egy test tagjaihoz hasonlítja. Minden tagnak más a szerepe, de ugyanannak a testnek részei. Az egyes csoportok különbségük ellenére is ugyanakkor a feladatnak egy (mások által talán fel sem ismert) részét végzik. A csoportok egymás közti viszonyát pedig az határozza meg, hogy miben tudnak a többieknek a saját lehetőségeikkel segíteni. A gyülekezet vezetői pedig az egymás támogatását és a közösen vállalt feladatok szervezést segítik elő. Nem elvárnak és utasítanak, hanem segítenek.

KÖRKÉP

„Az asszonyi bölcsesség építi a házat” Péld 14,1 • Kázmér Isváné

%Női kör a budapesti Agapé gyülekezetben 1996 februárjában nagy lendülettel és szolgálói vágyással kezdtünk az újjáalakult kör szervezéséhez. Az első évben különböző csoportokat alakítottunk:

Telefonos imacsoportunkban a fiatalok mellett sok idős testvérnő szolgál. Akik eddig úgy érezték, hogy beteg, rosszul mozogva nem tevékenykedhetnek, most örömmel vesznek részt az imacsoport munkájában. Így benne vannak a gyülekezet vérkeringésében. Telefonon kapják az üzenetet, hogy kiért kell zörgetni az Úr előtt. (Vizsga, orvosi vizsgálat, betegség, megtérés, munkahelyi gondok...) Az alkalmakon az imák meghallgatásáról hallunk bizonyosságokat.

Főzöbrigádunk rendszeresen szolgál szeretetvendégségeken, kirándulásokon, hálaadónapokon, egyéb programokon, de többször segítettek országos rendezvényeken is. A beteglátogató csoport tagjai tudnak minden betegről, és elviszik hozzájuk Jézus vigasztaló szeretetét.

Varró brigádunk a gyerekeknek ajándékokat készít, függönyöket, terítőket varr. Havonta egyszer tartunk találkozót, ahol a feladatok megbeszélése mellett bizonyosságokat mondunk, imádkozunk.

Többször előadót is meghívtunk konkrét témákban: Hogyan segítünk a tanulásban gyermekeinknek? Elengedés, jó feleség – anya – anyós kapcsolatról.

Karácsony előtt ajándékokat készítettünk, és megtanultunk több szép és olcsó díszcsomagolást.

1997 nyarán nevet is választottunk. Arra törekedtünk, hogy ez tükrözze szolgálatunkat, igyekezetünket. Így lettünk az Agapé gyülekezet Naómi köre.

Naómi életében jó példát látunk: istenfélelemre, engedelmisségre, hűségre. Jó anya, jó anyós, szeretett rokon és ismerős volt.

Mi is ilyenek szeretnénk lenni. 1998-ban sorozatot indítottunk ezzel a mottóval: „Az asszonyi bölcsesség építi a házat.”

Vendégeink életük példájával tanítanak bennünket.

Eddig két alkalom volt:

– Gazdálkodj okosan! (hogyan lehet a kevés is elég)

– Anya csak egy van (az anyai szeretet fontossága a családban)

A következő 3–4 találkozó még előttünk van. Szeretnénk sokat tanulni, hogy valóban bölcs asszonyokként építhessük gyülekezetünket, családjunkat.

Lépések a hit útján • Fábián Attiláné válaszai a Hogyan lehet a kevés is elég? kérdésre

{k1998301}

Ahogy forog a szalag, és hallgatom Fábíán Attiláné, Simonfalvi Erzsébet elbeszélését, emlékeimből néhány villanás tűnik elő.

– Vasárnap délután van, rózsás arcú kamaszlány énekel az istentiszteleten. Szövi álmait a jövőről, érzi elhívását a szolgálatra.

Már családanyaként látom, arról beszél, hogyan intette Isten egyik fiával kapcsolatban türelemre, belátásra.

Egy másik képben az imaház bővítésének témájához szól hozzá, merésznek tűnnek a tervei, mintha kevesen lelkesednének értük. Nem talál megértőkre.

– Közben eltelik jópár év, már nagymama.

Együtt vagyunk az imaházban 1997 szilveszterén – búcsúztatjuk az elmúlt évet, imádkozunk az újért.

A rendhagyó alkalmon érdekes, hívő asszonyoktól szokatlan, de annyira szívbe markoló történetet hallunk tőle.

Elmeséli, hogyan táncoltatták meg egyszer, szinte akarata ellenére: – Betegsége miatt Harkányba, szanatóriumi kezelésre utazik. A vonaton azért imádkozik, hogy Isten használja ott, tehessen bizonyosságot valakinek. Eleinte reménytelennek látszik a dolog; szobatársa dekoratív külsejű, fiatal nő. Hamarosan kiderül azonban, imádkozni kell azért, hogy a hölgy férje jöjjön el a kórházba, előzőleg ugyanis összevesztek.

Az ima hatásos, a férj megérkezik. Testvérnőnknek úgyszincs látogatója, beülnek hárman egy cukrászdába. Tánc is van.

– Vissza ne utasítsd a férjemet! – mondja a hálás szobatárs. A férfi felkéri egy táncra.

Mit tegyek, Uram? – így ő. A válasz hamar ott van a száján:

– Akkor elmegyek most veled táncolni, ha utána ti meg eljöttök velem az imaházba!

És eljöttek. Megtértek mindketten, gyermekeik is, rokonaik is, többen.

Nagyon szép történet, alig hihető.

Pedig mindannyian tudjuk: „Minden lehetséges a hívőnek.”

„Kissé habókosnak tartanak.”

Ilyen az egész élete. Gyakran kellett emberileg megoldhatatlannak látszó dolgokkal birkóznia. Betegség, nyomorúság látogatta meg, nagy családról kellett gondoskodnia. Tizenhárom éve pedig olyan intézetet vezet, ahol kábítószeres fiatalokat gondoznak, gyógyítanak hit által. Meggyőződése, hogy ezt a munkát Isten bízta rá.

Arra is Isten indította, hogy azoknak az embereknek, akik Jézus Krisztus segítségével megszabadultak a drogtól, segítsen munkát találni és otthont teremteni. Úgy gondolja, mögéjük kell állni, mert mi lenne velük minden támasz, szerető család nélkül. Nem lehet őket gyógyultan visszaküldeni az aluljáróba! – De ki segítsen? Miből? – mondja magában a józan hívő is, tudva, hogy mekkora gond ez manapság. Nem csoda hát, hogy amikor 1990 táján ilyen tervekkel állt elő, a gyülekezetben, a közösség vezetői körében, értetlenül néztek rá.

– Nemigen volt rá vevő senki, mindig kicsit habókosnak tekintettek, de én elfogadtam Istentől az elhívást, nem ültem ölbe tett kézzel, igyekeztem megragadni minden lehetőséget!

„Jó dolog az istenfélelem megalégedéssel”

Ezen a márciusi estén az Agapé gyülekezet kistermében beszélgetünk vele. A „Gazdálkodj okosan!” témakörben az anyagi problémák megoldásáról mondja el élettapasztalatait.

A család – felkészítés a nagyobb feladatra

Ötgyermekes családban nőtt fel, négy gyermek édesanyja. Egy még nagyobb családban az EPK Hajnalsillag Rehabilitációs Otthon vezetőjeként kell gazdálkodnia.

Korán megtanulta, hogy „a kevés is elég”. Hálaadással fogadott mindent, örült annak, ami éppen jutott.

– Bennem korán eldőlt, hogy nem az anyagi, a külső dolgok a fontosak. Nem az tesz értékesé, hogy mi van a tulajdonomban, vagy milyen öltözéket viselek. Az volt a legfőbb igényem, hogy az Istennel való kapcsolatom rendezett legyen. Tudtam, hogy az az igazi érték, ha Őáltala megelégtetem.

Nálunk a férfiak kezelték a pénzt

– Édesapám precíz ember volt, ő kezelte a családi kasszát, vezette a kimutatásokat. Én a saját családomban ezt tartottam követendő mintának.

Később láttam, hogy mások nem így teszik.

Senkinek semmivel ne tartozzatok!

– Fontosnak tartom, hogy minden családban tervszerű gazdálkodás folyjék. A rendszeres fizetnivalókra: – óvoda, iskola, számlák – mindig félretettük a megfelelő összeget. Szerintem a hívő emberre fokozottan áll, hogy ne legyen kifizetetlen számlája. Nálunk minden költségnek megvolt a külön kis borítékja, tudtuk mindannyian, hogy az tabu, abból nem szabad kivenni – kölcsönben sem.

Háztartás, ruházkodás

„Eleinte nagyon szegényesen éltünk”

– Férjhezmenésem után, ahogy megszülettek a gyerekek, csak a legszükségesebb dolgokat tudtam megvenni. Ami a rendszeres kiadások után megmaradt, azt elosztottam a hónap napjaival, és örültem, ha kijöttem. Ruházkodásra nem tellett, a kapott ruhákat hordtuk. Aztán megtanultam varrni, a gyerekeknek még télikabátot is készítettem.

Mennyei bársonynadrágok

– A két idősebb fiam egyszer csak azzal állt elő, hogy az iskolában csúfolják őket a foltos farmer miatt, bársonynadrágot szeretnének, mindenki abban jár.

Fájt a szívem, hogy muszáj nemet mondanom.

Akkoriban napi száz forintból kellett kijönnöm, gyesen voltam, Attila betegeskedett, táppénzen volt két éven keresztül, nem gondolhattunk ilyesmire.

Ez az időszak kemény és hosszú próba volt nekünk, vagy tíz évig tartott.

Mindent megtettem, amit tudtam: a kertben megtermeltem a konyháravalót, salátát ültettem, kihordtam a piacra, így tudtam megvenni a többi szükséges dolgot. Ez nem nagyon volt ínyemre, de rávitt a kényszer.

Ezt is hálaadással tettem.

A kertben termett gyümölcsből lekvárt főztem, zsíros- és lekvároskenyeret ettünk, ezt vitték a gyerekek az iskolába. Nem éreztük különösnek, természetesnek tartottuk.

Attila – a legnagyobb fiam – osztályfőnöke felfigyelt erre, meglátogatott bennünket. Megható volt, ahogy följánlotta, hogy segílyt utaltat ki. Istennek hálát adva fogadtuk ezt is.

Ezidőtájt emlegették a fiaim a bársonynadrágot. Éppen az asztal körül ültünk. Azt hiszem, ezt egyikünk sem fogja elfelejteni.

Azt mondtam nekik, hogy bár én nem tudom megvenni, de nekünk van Mennyei Édesatyánk. Ő azt mondta, hogy elé tárhatjuk kéréseinket.

Lehet, hogy nem annyira szükséges az a bársonynadrág, de ha ti úgy érzitek, imádkozzunk, Isten meg tudja hallgatni. Mondjátok el imátokban konkrétan a kéréseteket! Attila bordó bársonynadrágot kért, Zoli zöldet. Úr Jézus, annyira szeretnénk, küldjél nekünk! – hangzott a gyermeki ima.

Magamban kissé mosolyogtam rajta, de örültem is neki. Így fohászkodtam: Uram, Te megteheted!

Testvérek, egy héten belül meglett mind a két nadrág, úgy, ahogy kérték! Ez az első konkrét imameghallgatás volt a gyerekek életében, ami után bizalommal tudtak Istenhez fordulni.

– A bordó nadrágot egy közelünkben lakó alig ismert néni ajánlotta fel. Amerikából kapta, az unokának küldték. Úgy látja, mondta, Attilára jó lenne. Az ő unokái közül egyiknek se jó. Elfogadjuk-e, nem sértődünk-e meg? Kicsordult a könny a szememből, hogy az Úr ilyen gyorsan válaszolt: bordó, bársony és új nadrág volt, mintha a gyerekre szabták volna. Még azon a héten csomag érkezett Svájcból. A férjem nővére él ott. Nem szokott csomagot küldeni. Most időzítve volt fönről: zöld bársonynadrág volt benne.

A lelkipásztor családja

Még jópár nehéz év következett. Sok bizonyosságot éltek át a gyerekeink velünk együtt. Nem sokan tudjátok, milyen lelkipásztor családjában felnőni. A testvériség – többségében – úgy vélekedik, hogy éljenek hitből meg abból a kis fixből. Most már elmondhatom ezt, mert túlvagyunk rajta, és nem károsodtunk miatta. Megtanultunk Istenben bízni és keményen dolgozni. Nem vártuk ölbe tett kézzel az Égből a segítséget.

Lakótelepről családi házba – pénz nélkül

Lakótelepen laktunk, szövetkezeti lakásban. Havonta fizetgettük – nehezen – a részleteket. Csakhogy a két idősebb fiú már-már kamaszkorba cseperedett, lejártak játszani a többi gyerekekkel. A két kicsivel nem tudtam mindig kimenni, hogy felügyeljek rájuk, ott volt a házimunka is. Ellenőrizhetetlen volt, hogy merre mennek, kezdődött a bandákba verődés, sok minden előfordult akkoriban is.

Az Istenbe vetett hit, a buzgó imádság és a tenniakarás segített. Szépen rendbe tettük a lakást, felújítottuk eladás előtt. Tudtam, ha megtetszik a vevőnek első látásra, könnyebben elkel. Az Úrhoz kiáltottam, elmondtam neki, hogy a gyerekeket magam szeretném nevelni, Ő megsegíthet, mindent megtehet.

Pénzünk nem volt, hogy a házra ráfizessünk, de Isten meghallgatott, csodát tett velünk. Úgy el tudtuk adni a lakást, hogy egy elhanyagolt, víz és villany nélküli kétszobás házra futotta. Igaz, hogy a padló fáradt olajjal volt bekenve, de többszöri csiszolás után gyönyörű vörösfenyő tűnt elő.

Maradt pénzünk a víz és a villany bevezetésére is. Együtt ástuk az árkot, vég nélkül mesélhetném, mennyi csodát éltünk át.

Autó, bútor

„Amit Isten ad, az jó”

Igen rossz állapotban volt az autónk, kiöregedtek a bútoraink. Egyszer egy külföldi vendég alatt csuklott össze a fotel.

Egyik alkalommal nálunk volt a sógornóm apósa, aki Svájcban élő testvér. Egyedül voltam otthon vele, beszélgetni nemigen tudtunk, nem értettük egymás nyelvét. Egy idő után azt javasoltam, mostmár imádkozzunk, amíg Attila megjön.

Azóta szállóigévé vált a családban, hogy jól megimádkoztattam azt a testvért, mert Attila sokára jött. Az Úr őt arra indította, hogy segítsen nekünk új autóhoz jutni. A kocsni árának első felét már befizettük régebben. Akkoriban csak így lehetett autóhoz jutni. A második részletre azonban nem futotta. A testvér ebben segített. A régi kocsni árából bútort is vehettem, igaz, bizományiban. Ezt is Istenre bíztam. A fontosabb dolgokat hamar megvettem, egy sötét szekrényosorra is szükség lett volna, de nem találtam egyik bizományiban sem. Imádkoztam, Isten a Teleki teret juttatta eszembe. Ott egy ócskásnál találtam méretre és színre megfelelő, de szörnyű állapotban lévő szekrényosort.

Éppen annyi pénzem volt, hogy meg tudtam venni. Jól megnézegetve belülről, látszott, hogy kisipari munka. Otthon nem volt sikerem vele. Bizonygattam a férjemnek, hogy ezt az Úr adta nekünk, amit Ő ad, az jó. Úgy látszott, hiába.

Amikor másnap elment dolgozni, nekiálltam sikálni a szekrényosort. Vödörszámra fogyott a

rongy meg a tisztítószer, és előtűnt a szépen megmunkált diófa, intarziával. Isten királyi módon gondoskodott rólunk.

Rehabilitációs otthon

„Istennek gondja volt a megkötözöttekre”

Meg vagyok győződve, hogy Isten terv szerint vitt végig a takarékoság, egyszerűség, a benne való megelégedés, és az engedelmesség iskoláján. Így tanított meg először a kisebb, majd a nagyobb dolgokban is Benne bízni. A családban készített fel erre a munkára. Előzmények nélkül nem is lett volna bátorságom elkezdni.

Élt bennem az elhívás bizonyossága. Tudtam, hogy az a feladatom, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást.

A társadalom még nem volt rá felkészülve, a gyülekezet is idegenkedve fogadta a dolgot. Istennek azonban gondja volt a megkötözöttekre, hiszen csak Jézus Krisztusban lehetséges ebből a szabadulás. A környezet érzéketlen, az egészségügy tehetetlen volt.

De az Úr már készítette az utat, 1985-ben az Országházban felszólították a lelkészeket: – Uraim, ne csak prédikáljanak, tegyenek is valamit!

Nagy dolog volt ez, bátorítás, igaz, anyagi támogatás nélkül. Imádkoztunk, hogy Isten adja meg az indulás lehetőségét.

Közben két külföldi testvér – Wilkerson és Burkett testvérek – egymástól függetlenül próféciaát kaptak. Iderepültek Amerikából, vállalták, hogy két évig fizetik az erre alkalmas ház bérleti díját és a munkatársakat.

A dunaharaszti ház

Sok házat megnéztem, de amikor megmondtam, hogy mire kell, visszaléptek a tulajdonosok. Végül úgy döntöttem, hogy magam hirdetek, megadok minden információt, jelentkezni csak az fog, aki ilyen célra ideadja.

Így is történt. A most is működő ház tulajdonosa jelentkezett, elmondta, tudja, mit jelent ez a probléma, az első drogosok között volt a fia.

Hitből élünk

Most is, akkor is így volt. Soha előre nem kapunk pénzt, csak amikor már fizetni kell. Már megkötöttük a szerződést, elkezdtünk ásni, hogy bevezessük a vizet, foglalót se tudtunk adni, de hittünk. Mire az árkot kiástuk, megjött az ígért támogatás.

Prófécia a munkatársakról

Nagy bátorítást kaptam a munkához az akkoriban tartott Kelet-Nyugat Konferencián.

Mögöttem ült egy svéd testvér, akit addig soha nem láttam. Közös imádság közben rámtette a kezét. Tolmács segítségével adta tudtomra, hogy a munka, amit elkezdek, Isten dicsőségére lesz, tartsak ki, bár sokan fognak ellenkezni.

A tolmács nem értette jól a munkatársakról szóló próféciaát, szerencsére. Ez a kérdés lesz a legnehezebb – mondta. Ha többet is mond, lehet, hogy meghátráltam volna. Így azonban abban reménykedtem, Isten kijelöli a megfelelő embereket.

Igen nagy volt a fluktuáció a dolgozók körében, mert ez nagyon nehéz munka, teljes odaszánást kíván, kevés a fizetés. Hálát adok azért, hogy tizenhárom év után már van jónak mondható munkatársi gárdánk is.

Harc az anyagiakért

Az állam – az 1995-ös év kivételével – a költségvetésből nem támogatta kellően a munkát. Egyik kezével adott, a másikkal elvett. Érvénytelen vagy ellentétesen is értelmezhető törvények, rendeletek gubancaival viaskodtunk, s tesszük ezt most is.

Eleinte azt mondták a minisztériumban, hogy egyházi intézmény a miénk, tartsa el az egyház. Nehezen értették meg, hogy a gyülekezet csak a nevét adta, megvannak a maga belső szociális problémái, nem veheti a társadalom nyűgét, baját a vállára.

A hit lépései

A bővítés, a gyógyultak segítése céljából pályáztunk az önkormányzatnál. Nem nyertük meg, de az egyik képviselő felfigyelt a leírtakra. Azt mondta nekem: – Asszonyom, ez fantasztikus! Csodálkozom, hogy vannak ilyen emberek, akik odaadják magukat erre a munkára. Én a kárptólási jegyemből veszek maguknak egy hold földet. Még aznap le is írta, megkaptuk a területet. Utólag derült ki, hogy három évig nem is építhettünk volna rá. Három év múlva megnyertük a pályázatot, a rajzok már készen voltak, kezdődhetett a munka.

A hit lépésein át vezetett Isten. Már van egy kb. 20 milliót érő anyaothon, védett munkahely, egy hektár földdel, melynek értéke 25 millió körüli. Szeretném már az anyagi dolgok intézését letenni, nem sajnálom ezt elengedni, mert úgy érzem, Isten a lelkigondozást bízta rám.

Robbanás várható

A közelmúltban tudatták az országban jelenleg működő hét drogterápiás intézettel, hogy nagyon megnőtt a fiatalok körében a szert használók száma, százezer körül van. Sokan hirtelen fognak megbetegedni, ezért mindegyik létesítménynek duplájára kell növelnie az ágylétszámát. Most összesen 110 ágy áll rendelkezésre.

Ehhez sürgősen megadják a soron kívüli támogatást. Úgy néz ki, hogy mégis csinálnom kell még egy darabig, nem mondhatom, hogy: „Uram, már nem bírom!”

Tegyük értéket az oltárra!

Isten először kisebb dolgokat kér tőlünk. Arra biztatok mindenkit, hogy bármit kér, merjünk bízni Benne, engedelmeskedjünk az Ő csendes, szelíd hangjának. Ha az ínséget szenvedők segítségére indít, ha adakozásra késztet, tegyük meg, amit vár tőlünk!

Válaszként olyan dolgokat kapunk, amit nem is reméltünk.

Adjuk neki oda, amit ránk bízott, ha mást nem, a családi kasszát! Ő csak azt tudja megáldani, amit tiszta szívvel odateszünk az oltárra.

Elkezdtem édesanyjai szeretettel szeretni • Lejegyezte: Hegedűs Ildikó

A Naómi-kör április 20-i alkalmán első gondolatom az volt, hogy a hívő ember lelki háza táján soha nem nézhet körül önelégülten, vállveregetően: túl vagyok ezen a problémán, a feladatot elvégeztem, sikerült... Mert a küzdőtéren egyik gond jön a másik után, a kisebbet nagyobb követi, és a Mester műhelyében állandóan munkában van a kalapács, a véső; az edény formálódik, és a csiszolókö éppen hozzám illő, ha fáj, akkor is. Azért, mert Alkotóm alkalmassá akar tenni a következő feladatra, amit nekem szánt, és amit csak én végezhetek el. Ez alkalomból *Makovei Jánosné Simonfalvi Mária* volt körünk vendége. Lelkipásztor feleségként és öt gyermeket felnevelő édesanyaként beszélt életéről.

Jó volt mindnyájuknak, hogy gyermekeiket otthon nevelhette. A családi jövedelmet (varrással) ki tudta egészíteni. Nem szűkölködtek. Prédikátor feleségként pedig váratlan helyzetekben is helyt tudott állni. De a gyermekeveléssel kapcsolatos döntések meghozatalában sokszor hiányzott az édesapa véleménye. Ám, ha a házastársak között Isten szerinti az együttműködés, és egymás gondolatait is jól ismerő kapcsolat van, akkor az egyedül meghozott döntésben kettőjük véleménye ölt testet.

„Minden harmonikusnak, kellemesnek tűnt, boldog család vagyunk.” – alig tudatosult

bennem. És a mindennapokban? Az Úrra való teljes hagyatkozás, a szüntelen fohász, a folyamatos kérdés, hogy *Te adj bölcsességet, Uram!* Csak semmi magabiztosság, mert melléfogunk, tévedünk sokszor, de ezt soha ne szégyelljük elismerni és megbeszélni gyermekeinkkel. Be kell vallanunk, ha tévedtünk. Rendkívül fontos, életre-halálra szól, hogy gyermekünk milyen példát lát a családban.

Ha nem is tudatosult, mégis azt érezte Marika, hogy jótermészetű gyermekekkel áldotta meg a jó Isten. Kegyelemnek tartotta, hálás volt érte, hogy kritikus életszakaszait is problémák nélkül élte meg lánya és két fia.

A véső nem áll meg.

A Mester azt is látja, hogy mire tud alkalmassá tenni bennünket, miként tudunk érzékennyé, megértővé válni mások iránt, ha utunktól, helyzetüinktől merőben más feladatot kapunk.

A történet Nagykátán kezdődött. Egy halálosan beteg, hívő édesanya imáját még életében meghallgatta Isten, mert hárman igent mondtak a csendes isteni megszólításra.

A 14 éves Évi a Makovei családba került negyedik gyermekként.

Döbbenetes a folyamatban, hogy Isten miként beszélt egyenként „az érdekeltekkel”.

Megszólította az akkor 18 éves Makovei Ildikót, később az autót szótlánul vezető családfővel, János testvérrel és Marikával mondatta ki: *Igen Uram, hallom a hívást, tudjuk, hogy ez a Te akaratod.*

Máig sem felejtí az isteni szándék megértésének és elfogadásának azt a csodálatos, megrendítő, drámai erejét, amit Évi édesanyjának hálaímája fejezett ki, és azt a hihetetlen életerőt, amely még fél évig boldog bizonyosságban éltette az örök otthonba készülő édesanyját.

Én megváltoztam; Évi még nem.

Tapasztalt, három gyermeket felnevelő édesanyaként nagy szorgalommal, teljes erőmmel a kislány mellé álltam. Ám hamarosan kiderült, hogy Évi hol tart. Nem szeretett tanulni, elhúzódott minden munka mellől. Tenyerünkön hordjuk – hitte. Vannak jogai – gondolta. Én pedig gyürköztem, birkóztam nap mint nap. Úgy éreztem, meghaladja erőmet a feladat. Sokszor bizony szívesen megszabadultam volna tőle! Pedig az Úrtól kaptam azt, de akkor hol a szeretet, a türelem hozzá... Így gyötrődtem, az elkeseredés pedig nőttön nőtt bennem. „De nem felettébb...”, mert az egyik imaórán, amikor óriásinak láttam a terhemet és tehetetlenül zokogtam, Évi odajött hozzám, és sírva vallotta, szeretne jó lenni, nem tud... Velem akkor megfordult a világ. Egy pillanat alatt mindent elhordozó édesanyjai szeretetet kaptam, amit a másnapi bizonyosságtétellel meg is vallottam a gyülekezetben: lányom született, akit én mostantól kezdve édesanyaként tudok szeretni, mert ezt a szeretetet Istentől kaptam.

Még egy évig, nagykorúságáig náluk volt Évi. Marika édesanyjai szeretettel hordozta ezután a saját gyermekeitől annyira különböző kislányt. Később a gyümölcs is beérett. Sokszor kap ma is Évitől hálás szavakat azért, hogy felkészítette az életre.

„Nem tudtam, miért kell kórházba mennem?” – folytatódott a visszaemlékezés.

Egy tizenhároméves kisfiúnak Isten Makoveiék otthonában készített új hajlékot. A Robi fiával majdnem egyidős, „második” Lacival úgy tért haza a kórházból, hogy előbb kész volt Isten kezéből mindent elfogadni, akaratát teljesen betölteni. A kisfiú öngyilkosságra gondolt, ha beteg édesanyját elveszíti, de Isten addigra már cselekedett és a következő feladatra készítette Marikát: az ötödik gyermek felnevelésére. Közben tanácsok, később támadások, találgatások érték sokak részéről. Miért teszi? Mi haszna belőle? De addigra Makoveiné már megtanulta: ha a hívás az Úrtól van, akkor senki sem beszélheti le arról és a megbízatástól senki sem térítheti el.

Laci hat évig velük élt, majd elment, mostanában kezd visszakanyarodni, és talán nemsokára családjával együtt bizonyosságot tehet újjáformálódó életéről.

Összegzésként egy nagyon hasznos aranymondást kaptunk testvérnőnkől:

– Istenem, adj higgadtságot, hogy elfogadjam azt, amit nem tudok megváltoztatni;

- Adj bátorságot, hogy megváltoztassam azt, ami rajtam múlik, és
- legyen bölcsességem különbséget tenni a kettő között.

Ha ezt még kiegészítjük Marika életének egyik legfontosabb vezérigéjével – 2Pét 1,3–11 – akkor igazán sokat tanultunk.

Élet gyülekezet – Debrecen • Molnár Mónika

%Az Evangéliumi Pünkösdi Közösség debreceni Élet gyülekeazete 1993-ban egy házicsoporttal indult, majd 1994 nyarán a sátozmiszsiót követően vált gyülekezeté. Kiss Józseffel, a gyülekezet fiatal lelkipásztoraival otthonában beszélgettem.

Korábban az EPK hajdúsámsoni Élet gyülekezet tagja, illetve később ifjúsági vezetője volt, világi munkahelyen dolgozott. Miután az Úr elhívta pásztornak, még további két évnek kellett eltelnie, hogy teljes idejű pásztoza lehessen a gyülekezetnek.

• Mennyi ideig dolgoztál világi munkahelyen?

– Nyolc évig négy különböző helyen. Ezt az időt végig a magánszférában töltöttem el.

• Beszélnél arról, hogyan és mikor lettél pászto?

– Ott kezdem, hogy én nem akartam pászto lenni. Hajdúsámsonban boldog időszakot éltem meg, amikor ifjúsági pászto voltam. Először ifjúsági pászto-helyettes, majd ifjúsági pászto lettem. Megáldott bennünket az Úr, mert nagyon sok fiatalot kaptunk Tőle. Közel százfős ifjúság volt. Belekóstoltam a pásztori munkához hasonló dolgokba már akkor, amikor Isten vezetése alapján úgy éreztem, hogy az első adandó alkalommal a sátozmiszsiót Debrecenbe kell hoznunk. Megosztottam ezt a gondolatomat a testvérekkel. Ezt ők is támogatták, így behoztuk Hajdúsámsonból a sátozt Debrecenbe. Azt mondtuk Istennek, ha ez Tőle van – egy évvel korábban már elkezdtünk egy házicsoportot –, akkor a megtérők erősíteni fogják a már meglévő házicsoportot, ha pedig többen lesznek, indítani fogunk egy másik házicsoportot is. Elkezdtük ezt a munkát itt, az Újkertben. Felállítottuk a sátozt a Borbíró téren, és akkor ott – talán mindenki tudja már – egy gyülekezet született, amiről Isten korábban szólt nekem.

Háromszor szólított az Úr nevemen: „József, József, József!” Majd azt mondta: „Új gyülekezet születik”. Ez így is lett, valóban új gyülekezet született, én pedig benne találtam magam nyakig a pásztori munkában. Észre sem vettem, hogy pásztori munkát végzek. Az ifjúsági pásztoralás alatt nem így fogtam ezt fel, hanem egyszerűen csináltam, amiről úgy éreztem, hogy Isten akarja, hogy tegyem. Így munkálkodtam Debrecenben is.

Egészen addig jutottunk, hogy itt gyülekezet alakult, önálló misszióágként. Alapító igénk: Ézs 62,10–12.

„Menjetez át, menjetez át a kapukon, készítezetez a népnek útját, töltsítezetez, töltsítezetez az ösvényt, hányjátok el a köveket, emeljetezetez zászlót a népek fölé.

Íme, az Úr hirdette mind a föld határáig: Mondjátok meg Sion leányának, ímé eljött szabadulásod, ímé, jutalma vele jó, és megfizetése öelötte!

És hívják őket szent népnek, az Úr megváltottainak, és téged hívnak: keresett és nem elhagyott városnak.”

• A pásztori munka mellett párhuzamosan világi munkahelyen is dolgoztál.

– Igen. Három és fél éve alakult a debreceni gyülekezet, ebből két évet úgy „húztam le”, hogy nagyon keményen dolgoztunk és építkeztünk is. Felépítettük ezt a családi házunkat.

Egy kereskedelmi cégnél meglehetősen nehéz beosztásban dolgoztam, ugyanis második számú vezetője voltam a boltnak, ill. annak a kereskedelmi hálózatnak.

• Hogyan tudtad meghozni azt a döntést, hogy abbahagyd ezt a munkát? Tudtommal jól fizető állásod volt.

– Igen, nagyon jól fizető állás volt, bár én lelkipásztorként sem panaszkodom soha a fizetésemre. A gyülekezet nagyon megbecsül ezen a területen. Ezzel nem illik, és nem szoktak dicsekedni, de én az Úrban dicsekszem – ez Isten és a gyülekezet szeretetét tükrözi.

Az elhatározásomban az imádkozás segített. Fizikailag ugyanis nagyon nehéz. Minden éjjel tíz, tizenegy órakor érkeztem haza. Reggel öt órakor keltünk. Hosszú távon nem bírtam volna, beláttam, hogy ez így nem megy. Elkezdtem imádkozni azért, hogy Isten adjon választ: akarja-e, hogy teljes időben csináljam a pásztori munkát, vagy nem. Ha nem, akkor küldjön egy embert, aki ezt tovább fogja csinálni. Isten az előbbire válaszolt.

Egy évvel később Fábrián Attila testvér megkeresett telefonon, hogy szeretném-e az Urat teljes időben szolgálni? Istentől kaptam a jó lehetőséget, hogy – külföldi segítséggel – elinduljak a pásztorolásban. Nem is volt bennem kérdés. Egyértelműen Isten válaszaként vettem, hogy teljes időben kell szolgálnom pásztoroként. A munkát már csináltam, itt csak az időről volt szó. Munkám azóta nem változott, csak növekedett.

• **Gondolom, sokkal hatékonyabban tudod teljes időben végezni a munkát a gyülekezetben.**

– Igen! Nagyon fontos, hogy sokkal több időm van imádkozásra, bibliaolvasásra, felkészülésre és Isten dolgaival foglalkozni. A másik pedig, hogy a gyülekezet már olyan létszámú, hogy adminisztrációra van szükség. Könnyebben el tudom látni így a munkát is, és azokat az emberi teendőket is, amelyek egy ilyen gyülekezettel együtt járnak. Tudok előre nézni, merek nagyobb terveket is vállalni.

• **A világi munkához kapcsolódó tapasztalataidat, képzettségedet, jártasságodat fel tudod-e használni a pásztori szolgálatban? Segítik-e ezek a munkát?**

– Igen. Azt vallom, hogy aki fizikai munkában nem vett részt, nem dolgozott keményen hosszabb távon, az ne vállaljon komoly lelki, szellemi munkát, mert semmi sem lesz a szolgálatából. Ez Magyarországon feltétlenül így van. Az az általános tapasztalatom, hogy aki fizikai területen nem tudta megállni a helyét az életben, és nem volt kitéve nagy feladatoknak, az olyan komoly szellemi munkát, mint a pásztorolás, nem tud ellátni. Egész szolgálata, hozzáállása „életidegen” lesz, mert nem az életből fogja meríteni példáit. Az az ember, aki dolgozik, a munkavégzés során sok olyan tapasztalatot szerez, amely elengedhetetlen a szolgálatban. De az emberekhez való kapcsolódást sem könyvekből tanulja meg, hanem az életben tapasztalja meg. Értékelné fogja a munkának a bérét. Tapasztalából fogja tudni, milyen nehéz munkával megszerezni a bizonyosságokat, így nem fogja elfecsérelni a szolgálati időt, hanem komolyan dolgozik.

• **Mik a terveid a jövőről?**

– Tervem, hogy a gyülekezet növekedjen. Szeretném, ha a hajdúböszörményi Élet gyülekezet ebben az évben önálló gyülekezet lenne, ill. egy új misszióágot is el tudnánk indítani, házicsoport jelleggel, egy másik településen.

• **Köszönöm a beszélgetést. Isten gazdag áldását kívánom életedre és további szolgálatodra!**

– Én is köszönöm, hogy lehetőséget kaptam megosztani gondolataimat az olvasókkal.

A Kiss Józseffel készült interjúból általam levonható következtetések:

1. A lelkipásztor (jelen esetben beszélgető partnerem) sokkal hatékonyabban tudja végezni pásztori munkáját teljes időben. Szolgálata így megalapozottabb (igeolvasás és imádkozás), de ugyanakkor dinamikusabb is (ereje jelentős részét ugyanis nem vonja el a gyülekezetén kívüli munkahelyen való helytállás).

2. Az Úr fel tudja használni a világban megszerzett tapasztalatainkat az Ő gyülekezetének építésére.

3. Amikor az Úr elhív a szolgálatra, ígéreteket ad nekünk, amelyeket Ő be is tart! Az interjú során megtudhattam, hogy Kiss József ígéretet kapott Istentől egy új gyülekezet létrejöttére. Az Úr szólt és meglett. Most, 1998-ban a debreceni Élet gyülekezetnek 120 tagja van, és a gyülekezet taglétszáma folyamatosan növekszik.

4. Szükség van arra, hogy igenis keményen dolgozzunk. A ránk bízott vagy elvállalt munkát akár a gyülekezetben, akár azon kívül, hűségesen és odaszántan kell végeznünk. Isten csak az ilyen munkát tudja megáldani.

Nékem az élet Krisztus • Papp Jánosné

1998. február 17-én rosszul lettem, a vőm mentőt hívott, szirénázva vittek a kórházba. Sok vizsgálatot végeztek, infúziót adtak. A jobb kezemet és a jobb lábamat húztam, beszélni alig tudtam. A húgom imacsoport-vezető, ő azonnal kérte a testvéreket, hogy imádkozzanak értem. Másnap kezdtem jobban lenni. A Bibliám az éjjeliszekrényen volt. A viziten az orvos megkérdezte, szoktam-e olvasni ezt a szép Bibliát, és megnézheti-e. Tessék csak! És olvastam az Igét: „Nékem az élet Krisztus, a meghalás nyereség”

De a jó Isten még nem engedte meg, hogy elmenjek az élők közül, mert nékem az élet Krisztus. Boldog vagyok, hogy volt lehetőségem bizonyosságot tenni másoknak, hogy imameghallgató Istenem van, hogy benne még soha nem csalódtam. Az imának hatalmas ereje van, ha mi többen egy akarattal kiáltunk.

A mai napig teljesen jól vagyok. Bátorítom kedves testvéreimet is, bízzanak, mert Ő segít, amikor kérjük.

Kit érdekel a gyermektábor? • Balogh Sándor, táborvezető

E kérdés lehet pozitív vagy negatív töltésű is! (A negatív hangsúllyal nem érdemes foglalkozni!)

Inkább azok felé fordulok, akiket igenis érdekel az, hogy van egy olyan hely ebben az országban, ahová a nagy nyári vakáció közepén, hívó környezetben, bibliai tanításban – de nagyon is a gyermekekhez illő programok között –, biztonságban tudhatjuk gyermekeinket: Isten szeretetében!

Kadarkúton van ez a gyermektábor, amely 1998 nyarán is megnyitja kapuit a gyermekek előtt, hogy ott sokan fiatal életük egyik legszebb és feledhetetlen élményét átéljék: felismerjék a helyes földi utat és döntsenek a Megváltó mellett.

Mivel tudjuk, hogy egy ilyen program mennyi kiadással jár, most jó lenne sokak szívére beszélni, hogy ha tehetik, támogassák a gyerekeket útiköltséggel, tábordíjjal ... de nem teszem! Sokkal inkább köszönetet akarok mondani azoknak a keveseknek, akik ezt eddig is tették, nem emberi rábeszélésre, hanem a Lélekre hallgatva, mert megértették, hogy Isten előtt az egyik legkedvesebb „befektetés” a gyermekekre fordított idő, szeretet és anyagiak...!

Jó lenne felsorolni a tábor egyéb szükségleteit is – mely kiadások természetesen nem jelennek meg a kedvezményes tábordíjban –, de ezt sem teszem. Jól tudja a mennyei Atya ezeket a hiányokat. Még sohasem feledkezett meg erről a táborról! Sokkal inkább azt kérem, hogy segíts velünk, értünk imádkozni! Mert a legnagyobb adomány mindig szellemi síkon jelenik meg: ugyanis az ősellenségnek mindig ellenére van, amikor azt látja, hogy Jézus Krisztus nevében a gyermekek életében törjük meg az ő uralkodási vágyát. Ezt alig bírja elviselni! A legnagyobb mértékben ellene van a gyermekek evangélizációs jellegű táboroztatásnak! Isten akarja, szereti ezt a munkát! Halleluja! De szükség van imádkozókra. Ez az oka annak, hogy most szeretnék teljes erőmből kiáltani, és kérni téged: vedd szívedre ezt az ügyet, és dönts el, hogy a mai naptól kezdve segítesz nekünk imádságból rendíthetetlen bástyát építeni: imádkozni a gyermekek megtéréséért, a munkatársakért, az időjárásért, a szükségletekért, és nem utolsósorban mindazon dolgokért, melyek munkánkhoz szükségesek. Köszönöm, munkatársaim nevében is.

Európai Pünkösdi Misszionárius Találkozó '98 • John Wildrienne

Április 25–29, Magyarország

22 országból 50 résztvevő volt jelen a konferencián, amit a dobogókői Manréza Konferencia Központban, Budapeستől nem messze rendeztek.

A megbeszéléseken mindenki sok bátorítást és kihívást kapott.

Először *Jean Baptist Sawadago* testvérünk Bukrina Fasoból (Afrika) beszélt a missziós elhívásról. Hangsúlyozta annak fontosságát, hogy minden gyülekezetnek feladata a közelében vagy távolabbi területeken élők megnyerése az Úrnak. Annak ellenére, hogy igen szegény országból jött, hiszi, hogy minden egyes közösség képes a missziómunkában való részvételre, azt vagy személyek kiküldésével vagy anyagi hozzájárulással teheti.

Bangladesi testvérünk, *Asa Kain* a muszlimok felé irányuló szolgálatról beszélt. Bár az evangélium hirdetése sok nehézséggel és üldözéssel jár az iszlám lakta területeken, ez is Istentől kapott feladata az egyháznak.

Ezután megosztottuk egymással eddigi tapasztalatainkat, beszéltünk az eddig még kevésbé elért területeken végzendő munkákról és lehetőségekről. Mindannyiunk számára nagy bátorítást jelentett, hogy a kisebb, főleg kelet-európai országokból érkezett testvérek is kifejezték készségüket a missziós munkában való részvételre.

Mivel az ezévi találkozó a „Gyermekek éve” címet kapta a '97-es találkozón, meghívott tanítónk e témában *Phyllis Kilbourn*, az USA-ban élő gyermekmissziót vezető hölgy volt. Phyllis először a világon élő közel két milliárd gyermek aggasztó helyzetéről beszélt. Főként külföldi misszióban szerzett élményeire alapozva számolt be a háborúban, szex-iparban szenvedő gyermekek tragédiájáról. Bemutatta azoknak a fiataloknak az életét, akik az utcákon nőnek fel, háborús árvák vagy katonák. Felhívást intézett a gyülekezetekhez, mivel úgy látja, hogy a gyermekmisszió gyakran háttérbe szorul, mert sokan csak szavakban támogatják, tettekben. Bátorított mindenkit a kezdeményezésre saját környezetében.

Ez a találkozó egy új indulás lehetőségét jelentette sokaknak a jelenlévők között.

Határozat született az EPRO (European Pentecostal Relief Organisation) nevű missziós szervezet újra aktivizálásáról.

A jövő évi találkozó a svájci Emmettenben lesz március 7–10 között.

Különleges eset? • Dr. Drenyovszky Kálmán

Pusztító szellemi betegség terjed!

Egy leányanya magzata körül kialakult vita orvosi, biológiai, jogi, szociológiai, vallási, etikai, közigazgatási feszültségeket váltott ki. A médianak „sikerült” úgy tálalni az esetet, hogy híre gyakorlatilag a társadalom egészéhez (99%) eljutott. (Az FKgP elnök lakásánál történt robbanásról a lakosság 97%-a értesült a Medián Közvélemény és Piackutató Intézet felmérése alapján.) A média most az etikátlan, embertelen arculatát leplezte le a „segítőkészség” és az érdeklődés fátyla alá bújva. A lányanya azonnali „megsegítésére” még miniszterei is közbeléptek. A nem éppen szakszerű és nem tárgyilagos tájékoztatás is hozzájárult, hogy a lakosság 85%-a helyeselte az abortusz végrehajtását.

Valójában nem egyedi és különleges esetről volt szó? Még az orvosi beavatkozás előtt egyik cigány nagymama kíváncsian érdeklődött véleményemről. Miért nem hagyják elvégezni, miért kell olyan nagy ügyet csinálni ebből? Rákérdeztem: Miért nem hagyta annak idején két tizenhárom éves lányánál elvégeztetni az abortuszt? Válasza: Mi ragaszkodunk gyermekeinkhez, de maguknál ez nem így van. Rövidesen elmondom, hogy ez nálunk egy szellemi betegség egyik tünete. A tizenkilenc év alatti szülő nők kor szerinti bontásáról – nagy meglepetésünkre – nem kaptunk országos adatot. Tapasztalataink alapján azonban nem ritka a 13–14 éves szülő nők száma.

Alkotmányunk biztosítja és védi a magzat élethez való jogát. Nem csak ebben a felfújtt és etikátlanul kifecsegett esetben, hanem az 1997-es évben a kb. 172.000 anyaméhben megindult életet is az államunknak kellett volna szavatolni. Kb. 75.000 esetben azonban – az anya teljesen meghatározatlan tartalmú „válság-helyzetére” hivatkozva – előre jól megfontolt

brutális gyilkosságot engedélyezett.

A „Nyitott száj” tévéműsorban a leányanya ügyvédje igyekezett bizonygatni, hogy a magzatnak csak megszületés után lehetnek jogai. Az állam engedélyezhet bizonyos esetekben, és meghatározott terhességi korhatárig megszakítást. Indokolatlan és felháborító cinizmus ártatlan és védtelen emberek meggyilkolását így legalizálni. Felelősségre kellene vonni elsősorban az értelmi szerzőt. Még ha ezt egy parlament szavazta is meg! Nemzeti katasztrófánk minden jóérzésű embert megráz. A „joghézagok” a magzat ügyében egymással ellentétes alternatívákat tesznek lehetővé. Erre utalt a műsorban a másik nagytapasztalatú ügyvéd elszólása is. Halászati társaságok egyértelmű szigorúsággal lépnének fel azokkal szemben, akik merítőhálójukkal ívás idején garázdálkodnának a parton nyüzsgő halakban. A halaknál ez tiltott, de az embernél lehetséges! Magyarországon a magzat részére ma a legnagyobb kockázat az anyaméhben lenni. Csaknem minden második élet gyilkos kezek áldozata lesz!

Dr. Győri Gábor képviselte a Keresztény Orvosok Magyarországi Társaságát a tévéműsorban. Hangot adott meggyőződésünknek, hogy Teremtőnk törvényében nincsenek ilyen „joghézagok”. Számunkra ez a leghitelesebb, hiszen Ő ismer minket és így boldogságunkat ez biztosítja. A műsorvezető elmarasztalta, becsmérlőleg nyilatkozott, bemocskolta azokat, akik a leányanyának a magzata megtartásában és a gyermekről való gondoskodásban segítségüket biztosították. Sőt tevékenységüket erőszakos beavatkozásnak állították be! Valójában a leányanyát a természetes anyai ösztöne, és lelkiismerete vitte a katolikus atyához, aki morális kötelességét teljesítette, amikor segítséghez akarta juttatni az anyát és gyermekét. Szó sincs gyónási titok megsértéséről! A műsorvezető „ocsmányságnak” tartotta egy másik műsorában azt a gyilkosságot, amikor védtelen öregasszonyt csekély vagyonért megölték. Vajon miért más a megítélése a védtelen magzat esetében? Ez nem következetlenség? A „Jó estét, Magyarország” műsorvezetője is tárgyi felkészültség nélkül és durva módon vádolta az igazán segíteni akarókat. A műsorokban alig kaphattak hangot azok, akik számszerű adatokkal igazolták ezek eddigi tevékenységének hatásosságát. Vagy azok sem, akik az orvosi tevékenységet alapvetően meghatározó hippokratészi esküre és a genfi – javított – deklarációra hivatkoztak.

„...nem segíték hozzá egyetlen asszonyt sem magzata elhajtásához. Tisztán és szentül megőrzöm életemet és tudományomat.”

„Az emberi életet kezdetétől fogva fenyegetés esetében is a legteljesebb tiszteletben tartom, és orvosi tudásomat nem fogom az emberiség törvényeivel szembenálló módon felhasználni.” Ki a felelős az orvosok sokaságának rendszeres esküszegésbe kényszerítéséért? Ki a felelős a média nagy részének erkölcsromboló hatásáért? Ki a felelős a tények elhomályosításáért, elferdítéséért vagy elhallgatásáért? Miért nem tájékoztatták a leányanyát és az állampolgárokat a beavatkozás várható utóhatásairól? Ezek közül is a legkiemelkedőbb kártételről, az abortusz utáni tünetcsoport alattomos, kínzó lehetőségéről? Riportereink egy része még ma sem tudott megszabadulni a „legfőbb érték az ember” szocialista alapelv ellentmondásos értelmezésétől és gyakorlatától.

A Biblia a születendő gyermeket áldásnak mondja. „Imé, az Úrnak öröksége a fiak, az anyaméh gyümölcse jutalom” (Zsolt 127,3). Ennek az áldásnak az elutasítása, megvetése a szellemi betegségünk, amely pandémiában pusztít manapság. Ez nem állati sorba jutást jelent, mert az állatok ösztönösen védik magzatukat. Elidegenedtünk az isteni természettől és szembehelyezkedtünk Isten törvényével. Kaini indulat és tett nyomorít és pusztít. Egyedüli megoldás a gyógyító Orvost segítségül hívni! Dr. Győri József e-mailen kérte a pilisecsabai konferencián részt vett orvosokat imádkozásra, hogy Isten akarata valósulhasson meg a tévéműsorban is. Megtapasztalhattuk, hogy a résztvevők közül többen az Élet Urát szólaltatták meg. Hiszem, hogy ennek ereje és gyógyító hatása volt. Jó tudni, hogy a győzelem az Élet Uráé, és nem a minket Pusztító Utálatosságé!

Így a most évenként egy kisváros lakosságának (Vác) számával csökkenő népünknek nem kell megírni a végrendeletét. Gyógyítónk a pusztulás kényszerpályájáról leveheti életünket. Így válhatunk az abortuszok számában, a lassú és gyors öngyilkosságban vezető országból józan és önbecsülő, békességben élő néppé.
Szellemi betegségünk gyógyulása: Isten áldásának felismerése és örömteli elfogadása.

NOVELLA

Mit húzol még magaddal? • *Bordásné Váradi Krisztina*

A még kellemesen melengető, ámde igazi erejét vesztett nap hirtelen eltűnt az égen váratlanul összegyűlt viharfelhők mögött, és hiába várták előbukkanását, már nem mutatta sugarait. Nem sokkal később hűvös szél kavarta a lehullott, tarka leveleket, sebesen hintve a port a ravatalozótól a sírgödör felé haladó emberek szemébe. Az egyébként is rövid szertartást még sietősebbé tette az a néhány hideg esőcsepp, ami jelezte a szomorú összejövétel résztvevőinek társai közelgő özönét. S valóban, mire a lelkész elmondta a befejező textus utolsó szavait, már az őszi eső megeredt könnyei is elhantolták a Forgács fiúk szeretett édesanyjának mozdulatlan, kihűlt testét, koporsóba zárva.

A család tagjai fájdalommal tele, de fegyelmezetten várták a hantolás utolsó mozdulatait, és mikor az utolsó koszorú is a síron volt, elindultak a kijárat felé. Az út a temető kapujáig elég hosszú volt, és még alig haladtak valamit, amikor éles mennydörgés hasított bele a gyászos csöndbe, majd a vékonyan öltözött családra szinte jeges zuhanyként ömlött a hideg októberi eső. Az autóban ülve már hazafelé tartottak, amikor a Forgács testvérek fiatalabbik tagja szólalt meg komolyan:

– Anyuka már jó helyen van, a mennyei sereggel örvendezik. Hála legyen Istennek, hogy megtartotta a keskeny úton. Jól is van ez így, apuka nélkül mindig szomorúság volt a szívében. 53 közösen leélt év után nagyon hiányzott neki a segítőtársa.

A család tagjai néma hallgatással adták egyetértésüket a családfő szavaira. Ella, a feleség szívében hálásan köszönte meg Istennek, hogy férjét, Andrást ennyire megerősítette és átsegítette ezen a megrázkódtatáson, enyhítve fájdalmát, hiszen ismerte férje érzéseit a két éve meghalt apuka és egy hete meghalt édesanyja iránt. Csak a fia miatt aggódott a lelkében. 17 éves fia nagyon ragaszkodott nagyszüleihez, és sajnos, csak nagyon kicsi mértékben Istenhez. Világi barátai és egyik leány osztálytársa egyre messzebbre sodorta Istentől, és már a gyülekezetbe járást is mind gyakrabban cserélte föl szórakozással. Nagymamája halála pedig szintén lázadást váltott ki belőle Isten ellen és a szülei eddigi nevelésével szemben is. Apja szemlátomást gyötrődött emiatt, hiszen ő könyörögte ki fia életét Istentől, mikor élet-halál között feküdt a kórházban néhány hónapos kisbabaként. És Isten meghallgatta. Pár nap múlva helyreállt a kisfiú egészsége, de most hónapok óta a helyzet csak rosszabbra fordul, és András mélyebbre és mélyebbre süllyed a világ mocsarában. Panni még mindig az utat és az ablakon végighömpölygő esőt nézte könnyes szemekkel. A nagymama kedvence – mondták róla, és valóban így is volt. Hatalmas kék szemeivel és lágyan leomló, hosszú, sötétbarna hajával, mint egy kis pillangó röpködött nagymamája körül gyermekkor óta. Most, 15 évesen szinte semmit sem vesztett szíve tisztaságából és kedves, vidám modorából. Ezt a szeretettel teli lényét a nagymamájától örökölte. Erről anyja is meg volt győződve, aki korán elveszítve édesanyját, rajongó szeretettel tekintett anyósára, aki szintén viszonzta és pótolta ezt a hiányzó szeretetet.

Az autó lassan, nyugodtan kanyarodott a lakás előtti bejáróra. Forgács András és családja kiszállt az autóból, és a kellemesen szép, ám nem fényűző lakásba mentek. A ház egyszerű volt, ízlésesen berendezett és tiszta, békességet árasztó hangulatú. Mindenki szó nélkül

foglalta el helyét, és hamarosan a mozgást mozdulatlan csend váltotta fel. András fölvette a telefonkagylót, és néhány számot nyomott le...

A Forgács család idősebb fia még nem érkezett haza, és ezért nem tudta fogadni testvére hívását. Még úton voltak hazafelé, bár ők is ugyanabban a városban laktak, de egy másik, a temetőhöz távolabb eső részen. Forgács Géza és felesége, Irma csendben mentek hazafelé, és a szívükben mindketten zsörtölődtek a szakadó eső miatt. Komor arccal autóztak otthonuk felé, s közben Géza visszafogott felháborodással jegyezte meg:

– Nahát, ez a Nádor testvér se tudta rövidebbre fogni azt az imádságot. Láthatta volna, milyen felhők jönnek, és még Istenhez is hívogatja az embereket. Nem elég, hogy folyton a bűnbánatot meg a bűnbocsánatot prédikálja a gyülekezetben, még itt se hagyja ki a temetési szolgálataiból. Na, meg a kedves öcsém meg a nyájaskodó lánya meg a felesége...

– Micsoda ájtatos arcot vágtak, mintha...! – jegyezte meg sokatmondóan a felesége. Csak a fiú, az igen, az tudta, hogyan kell viselkedni egy temetésen. A szülei bezzeg...!

– A szüleinek az arcán békesség látszott. De csak látszott, mert nem békesség az, hanem már előre örülnek a vagyonnak, amit majd kapnak a szüleim után. Pedig tévednek, mert gondoskodni fogok róla, hogy ne kapjanak többet egy fillérrel sem, mint amennyit érdemelnek. Majd én megmondom, mennyi jár neki...! Géza szavaiból kicsengett a régóta felgyülemlett indulat testvére és annak családja iránt.

Régi-régi emlék ez már, még a nősülésük idejére nyúlik vissza, amikor Géza és felesége házasságát sem lelkipásztoruk, sem szüleik nem akarták engedélyezni. De Géza keménysége és hajthatatlansága miatt belenyugodtak, és szeretettel fogadták maguk közé a nehéz természetű Irmát. Géza már akkor is csak a látszat kedvéért járt istentiszteletre, ám a helyzet nem javult, szíve állapota pedig még rosszabb lett. Édesapja és édesanyja imái azonban nem szűntek meg a Megváltó elé tárni fiúk sorsát, és kérték Isten kegyelmét nap mint nap.

Ez a gyűlölet csak fokozódott testvére iránt, amikor megismerték öt évvel később Ellát, aki kedves társaság és kellemes beszélgetőpartner volt ugyan, ám inkább csendes és visszafogott mindenben.

Sokáig imádkozott András, míg megkapta Istentől Ella szívét ajándékba. Az egy évvel későbbi házasságuknak mindenki nagyon örült. S szemlátomást megáldotta őket Isten.

Házasságuk hatodik évében született meg András fiúka, ám ekkor már a kis Gézuka, Gézáék fia hatéves volt. Gézáéknak nem is okozott nagy örömet a másik unoka születése, és különösen akkor lettek békétlenek, mikor két évvel később a család napsugaraként megszületett Panni. Géza ettől kezdve nem leplezett irigységgel bánt testvérevel, és annak családjával, sok-sok keserűséget okozva ezáltal mindenkinek. A tragédia akkor következett be, amikor hat évvel ezelőtt Géza elveszítette egyetlen fiát. A szörnyű esemény egy iskolai kiránduláson történt, mikor az amúgyis kicsapongó életet élő fiú részegen a villamos alá esett, és az halálra gázolta. Az ő hibája volt, hiszen néhány társával együtt engedély nélkül szöktek el a táborból, majd egy szórakozóhelyen leitták magukat, s ezután szitkozódva elindultak visszafelé. Ám Géza számára az út a villamossíneken ért véget – szánalomra méltó módon – 17 éves korában. Apja mindenért Istent vádolta, és minden keserűségét András családján vezette le. Ez a sötét vulkán a szívében egyre csak mélyül és mélyül, megállíthatatlanul.

Hirtelen elrántva a kormányt, csikorgó fékezéssel álltak meg a kocsifeljárón. Hangos ajtócsapások jelezték a szomszédoknak, hogy a mellettük lakók hazaérkeztek. A szomszédok nem tulajdonítottak nekik nagyobb jelentőséget, mivel zord modoruk miatt csak a köszönés és a fontos informácócsere szintjén mozgott kapcsolatuk. Elegáns, szép, nagy házban laktak ketten, finom függönyökkel az ablakokon, és divatos bútorzattal, benne drága nipp- és könyvgyűjteménnyel. A ház berendezése jó ízlésről és jómódról árulkodott, de hangulata nem volt éppen megnyugtató és vendégmarasztaló sem. Átjárta a hideg némaság és a benne lakó emberek önmagukba fordulása. Ilyen hangulatban volt Géza és felesége is. Tele voltak értelmetlen daccal és elégedetlenséggel a temetés miatt is, meg az életük miatt is.

A délután hátralévő részében az eső csendesen csordogált a ház csatornáin, kinek kellemes, kinek zavaró melódiát játszva fülébe. András újból a telefonkagyló után nyúlt, és remélte, hogy hívása célba talál.

– Halló! Forgács Géza!

– Halló! Itt András beszél. Üdvözöllek, Géza! Remélem, szerencsésen hazaértetek abban a nagy esőben, bár már csendesedik.

– Hazaérkeztünk, amint hallod a hangomat, hiszen itthonról telefonálok. De gondolom, nagyon sürgős a mondanivalód, ha már a holnapot sem tudod megvárni velem!

– Igen! Van mondanivalóm számodra, nem a sürgőssége, inkább a fontossága miatt szeretnék máris beszélni róla. Ma péntek van, és arra gondoltam, hogy a vasárnapi istentiszteleten Nádor testvér köszönetet mondhatna a közösség tagjainak a részvételért, a szavalatért, a szép énekkari előadásért. Megköszönhetné imában Istennek, hogy szüleinket vezette az Ő ösvényén, és hosszú, békés élettel ajándékozta meg őket. Nem tudom, te mit gondolsz erről, ill. a Nádor testvérnek szánt honorárium összegéről. Ezt úgy kellene beosztani, hogy a gyülekezet kasszájába is jutna belőle.

– Hát – kedves Andrásom – kezdte negédes hangon Géza, én nem tudom mit szólhatnék ehhez a kegyes ajánlathoz, de nekem az a véleményem, hogy mindennek van határa. Még az imádság, az meg is teszi, szegény öregek meg is érdemlik, úgyis annyit dolgoztak, hogy ez nem nagy ajándék részünkről, pláne így, haláluk után. De pénz...! Arról szó se lehet! Én ennek a Nádornak nem adok egy fillért sem... Na, meg a gyülekezet... Arról nem is mondok semmit! Még szép, hogy eljöttek a temetésre... Beleraktak szegény öregek úgyis annyi pénzt a perselyükbe, hogy háromszor is eljöhettek volna belőle. De ha neked annyi pénzed van, adjál amennyit akarsz, én nem adok egy fillért sem! Vagy a busás temetési pénzért nyújtotta el a kedves pásztorunk úgy a temetési beszédet...?

– Jó, Géza. Akkor az imádkozásban megegyeztünk, kérlek, gyertek el ti is az összejövetelre, a pénzt majd elrendezem a pásztorral. Üdvözlöm a feleségedet is, és kellemes pihenést kívánok nektek! Isten áldjon meg, Géza!

– Isten áldjon meg, András! – ezzel megszakadt a vonal, nem tudván, kinek mit hoz az előttük álló éjszaka.

Irma éjfél körül nehézkes, hörgő légzésre ébredt maga mellett. Felkapcsolta az éjjelilámpát és férje gyorsan, szabálytalanul emelkedő mellkasát figyelte, majd ziháló légzését hallgatta. Hamarosan rájött, hogy férjének nagyon magas láza van. Nem volt neki nehéz rájönni a meghülés okára: a hideg eső teljesen átáztatta férje amúgy is vékony ingét a temetésen, és hazafelé autózva a nyitott ablakon keresztül beáramló hűvös levegőn teljesen átfázott. Hiába mondta neki, hogy vegyen forró zuhanyt, az makacs természete miatt felháborodva tiltakozott ellene, és estig hajthatatlan maradt. Az esti fürdő azonban csak keveset segített, mert a hidegrázás ugyan megszűnt, de a most tapasztaltak szerint felváltotta a magas láz. Irma gyógyszerert vett elő a fiókból és felébresztette férjét. Az a magas láz miatt bevette a két szemgyógyszert, majd rövid időn belül nyugtalan, de mély álomba merült. Irma nem tudott aludni. Ébren figyelte férje nyugtalan mozdulatait és kétségbeesve látta, hogy a láz nem akar szünni, sőt még magasabbra emelkedett. Reggelre a lázmérő higanyszála elérte a 40 fokot. Irma elhívta a család orvosát, aki egyben jó barátja is volt a betegnek. Az orvos a megállapított diagnózist komoly arccal közölte:

– Sajnos, ez komoly tüdőgyulladás, amit injekció-sorozattal fogok kezelni. Ez azonban nem ígér biztos gyógyulást, ezért ha három nap alatt nem mutatkozik jelentős javulás, kórházba kell szállítani Gézát.

Az orvost kikísérte Irma, majd munkahelyére telefonált, és szabadságot kért. Ezután Andrásékát hívta föl, aki nagyon megrendült a hír hallatán, hiszen mindig nagyon szerette testvérét, és fájt neki, hogy annyira megkeményedett a szíve emberek és Isten iránt.

– Köszönöm, hogy szóltál Irma! Imádkozni fogunk, és hiszem, hogy Isten kegyelmesen

lehajol, Géza meg fog gyógyulni rövid időn belül. Addig is Isten áldjon meg!

– Köszönöm! Ha bármi van, értesíteni foglak Géza állapotáról – fejezte be Irma a beszélgetést, majd nehéz szívvel letette a kagylót.

Az orvos este visszajött, hogy beadja az éjszakára való injekciót. Láta, hogy Géza állapota rosszabbodott. Bár a beteg megnyugodott, a láza azonban nem mérséklődött. Jó éjszakát kívánt, és elment. Irma is lefeküdt férje mellé, nagyon sokára tudott csak elaludni. Kevés pihenés után férje hangjára ébredt fel, aki összefüggéstelen szavakat mormogott maga elé, és néha heves kézmozdulatokkal hadonászott a feje fölött. Felesége nagyon megijedt, és gyorsan feloldott egy tablettát abból, amelyiket az orvos hozott aznap este. A teljesen kitikkadt Géza megitta a pohár vizet a gyógyszerrel, majd újra álomba merült.

A reggel szép napsütéssel köszöntött rájuk. Irma a közeli templom harangjainak hangjára ébredt. Szeretett volna részt venni a vasárnap délelőtti istentiszteleten, de sajnos férje komoly betegsége miatt ezt nem tehette meg. Mindenesetre Andrással üzenve fejezte ki köszönetét a gyülekezet tagjainak, és kérte, imádkozzanak Géza gyógyulásáért, és azért, hogy Isten erősítse meg a megpróbáltatások idején. Most döbbsent csak rá, hogy hosszú idő óta most először veszi a problémát megpróbáltatásnak, és nem Isten büntetésének, ami ellen eddig tele volt lázadással és vádakkal Isten ellen.

A vasárnap esti injekció sem volt jobb hatással Gézára, bár az egész napot átaludta, éjszaka is teljes mozdulatlanságban aludt. Irma nagyon gyakran hallgatta az egyenletes szuszogást, mert a ziháló légzést felváltotta az alig hallható, szakaszos lélegzetvétel. Ez is nagyon aggasztotta, mert nem tudta mire vélni a hirtelen változást. Szorongó szívvel várta a reggelt, és alig állt meg az orvos kocsija a ház előtt, már kezdte is mondani az éjszakai tapasztalatait. Az orvos szótlánul hallgatta, majd megvizsgálta a beteget.

– Sajnos itt már nem elég a háziápolás. Be kell szállítani a kórházba. A magas láz nem játék, és szeretném, ha állandó orvosi megfigyelés alatt lenne. Van azonban még egy feltevés, ami miatt javasolom a kórházba szállítást. Gyanítom, hogy a súlyos tüdőgyulladás mellett a mellhártyagyulladás is fellépett. Nem akarom, hogy további baj, ill. szövődmény jöjjön elő.

– A kórházba most azonnal beviszem – szolt az asszony, s bár minden erejét összeszedve uralkodott magán, látszott a bensőjében összeroppant.

Az orvos megírta a beutalót, és ráírta a saját maga által megállapított diagnózist is. A feltevése sajnos beigazolódott. A kórházban közölték Forgácsnéval, hogy férjének súlyos tüdő- és mellhártyagyulladása van. Forgácsné egész napját a betegágy mellett töltötte, és míg az egyik üveg infúzió csöpögött a másik után, azon gondolkodott, vajon hová vezet az ő élete. Szíve szüntelen tele volt gyűlölködéssel, irigységgel és vádaskodással mind Isten, mind emberek iránt. Eszébe jutott fiának fájdalmas elvesztése, ami mélyen ott élt a szívében, állandó szenvedést okozva neki, bár erről soha nem szolt senkinek. Nem tudta és nem látta az út végét, ahova élete vezet, csak a kilátástalanság és reménytelenség érzése volt teljesen felismerhető kavargó érzelmei között. Ekkor jutott eszébe András, s látva, hogy férje mélyen alszik, elment, hogy telefonáljon neki. Visszafelé tartva sietősre vette lépteit, bár maga sem tudta miért. Belépve a kórterembe, szörnyű jelenet tárult szeme elé. Férje teljesen leizzadva, maga előtt hadonászva értelmetlen szavakat hajtogatott, majd később ezek egyre hangosabbak lettek. Folyton pakolásról beszélt, és az időközben bejövö ápolónő sem értette az elhangzó szavakat. Hamarosan nyugtató injekciót kapott, de kevés idő múlva újra hatalmába kerítette a borzalmas látomás, mert ismét végeérhetetlen pakolásba kezdett. Újabb és újabb képeket mondott el, amiben szó volt zsákokról, vérről, nehéz cipekedésről, bocsánatkérésről, a kis Gézáról, Andrásról, elvesztegetett időről, sok-sok elrendezetlen kérdésről. és jöttek, jöttek sorban, szünni nem akarván, kint okozva ezzel a betegnek és azoknak, akik körülötte voltak. Már hajnalodott, mire valamennyire megnyugodott és mély álomba zuhant. A felesége az orvosok engedélyével ott ült mellette és a fáradságtól kivörösödött szeméből patakzott a könny megállíthatatlanul.

Így találta őket reggel a felkelő nap és az égen összegyűlt komor felhők csapata, melyek elhalványították a nap fényét árasztó sugarait, szomorú szürkéséget borítva ezzel az őszi tájra. Ilyen volt Irma hangulata is, beleolvadva abba az elkeserítő hangulatba, amit a beteg állapota vetített a kórterem levegőjére. A vizit után a szokásos kép következett. Infúziók hosszú sora lassú cseppekben, míg ki nem ürül az utolsó üveg tartalma is. Irma éppen a szomszédos ágyon pihent, mikor hirtelen hangos beszéd zaja törte meg a csendet. Gyorsan felült, és látta a magas láztól gyötrődő férjét. Sajnos a lázát nem tudták csökkenteni, így ez az állapot egyre elkeserítőbb lett, és szervezete csak gyengült és gyengült megállás nélkül. Az ápolónő hiába hozta a hidegvizes borogatást, a nyugtató tablettát, az altató injekciót, nem használt semmit. Mintha a beteg teste teljesen önállósította volna magát az erős gyógyszerek hatása alól. S mialatt a test a jól megvilágított kórterem egyik ágyán feküdt, addig a lélek teljes sötétségben, saját magának felállított bűnös csapdában vergődött. Géza a következőket látta kínos lázámaiban:

Sötétszürke tájon ment egymaga, köves utcákon, szürke téglákból rakott épületek falai között. Valamit húzott maga után, de nem tudta, mit. Hiába próbált hátranézni, az épületek olyan közel voltak hozzá, hogy a fejét nem merte hátrafordítani. Így csak húzta, húzta terhét maga után, míg a városon kívül egy keskeny ösvényhez érkezett. Az ösvényen ment fölfelé, és mikor hátra tekintett, látta, hogy egy talicskát húz maga után, ami meg van rakva kisebb és nagyobb zsákokkal. Amikor felért a domb tetejére, hirtelen egy kereszt szakította meg útját. A kereszt előtt egy fehérruhás alak állt, ő pedig elkezdte kirakni a zsákokat. Ám hiába rakta és rakta, a zsákok nem akartak elfogyni a talicskáról. A domb szélénél álló emberekhez ment segítségért, de mindegyik a fehérruháshoz küldte. Ő azonban makacsul rakta egymaga a zsákokat, míg végül nem bírta a sok kínlódást, odament a fehérruhás alakhoz. Ő szelíden ránézett. Ekkor hirtelen feltámadt egy melegséget árasztó szél és azzal együtt elindult egy hömpölygő vízfolyam a talicska felé. Néhány vércsepp hullt a sok zsákra, és Géza döbbenetesen vette észre, hogy a szél elfújta a nehéz terheket. Boldogan indult tovább útjára. Ám boldogságának nem sokára vége szakadt, mert az álom előről kezdődött. Mikor az álomnál ahhoz a részhez érkezett, hogy kiért a városból, így folytatódott tovább: Az ösvény két oldalánál emberek álltak, és mindenki ezt kérdezte tőle:

– Hát te nem raktad le a terheket? – Te nem voltál a keresztnél? – kérdezte a másik.

– Még mindig terhet cipelsz? – szólította meg más.

De ő csak ment, ment, meg sem nézve keserűségében, hogy mit húz maga után. Csak a keresztnél állt meg ismét, és vádlón emelte fel szemét a fehérruhásra. Nem nézte meg, mi van a háta mögött, csak vádolni kezdte az előtte állót azért, mert a sok teher lerakása után még mindig nehéz neki menni, vonszolva a terhét. Ekkor a fehérruhás alak csendesen megszólította:

– Mit húzol még magaddal?

Géza hátrafordult, és megdöbbenve látta a talicskában térdeplő, érte imádkozó testvérét. Nem értette. Le akarta rakni a kereszt alá, de sehogy sem tudta. Ekkor odament ahhoz a szelíd alakhoz és sírva kérte, hogy segítsen letenni a terhét. Ám ekkor megdöbbenő dolog történt. A meleg fuvallatban órá kezdett hullani az a néhány csepp vér, és a rajta levő fekete ruhát teljesen fehérre mosta. Egy pillanat alatt világossá lett előtte minden. Tudta már, hogy ki az a fehérruhás alak. Tudta már, hogy maga Jézus segített a terhek, a sok-sok bűn lerakásában, és az Ő drága vére mosta hófehérre a fekete ruháját. Ó, milyen hálás is lett egyszerre. Milyen boldogság töltötte be szívét, és a megbocsátást követő szabadság árasztotta el egész lényét. Elindult visszafelé az ösvényen, de beérve a városba már nem az a kép fogadta, ami idejövet. A szürke épületeket világos ablakú házak és ragyogó napsugárban fürdő kertek váltották fel. András többször is bent volt a kórházban testvérénél, de sajnos soha nem tudott beszélgetni vele. Beszélgetett azonban valaki mással. Elmondta minden fájalmát Megváltójának. Fia Istent vádolta nagybátyja betegségéért, és még csak hallani sem akart az Igéről és a

gyülekezetről.

Időközben a gyülekezet egy háromnapos evangélizációt szervezett, amit a következő hét utolsó három napjára ütemeztek be. András megkérte a gyülekezetet, imádkozzanak testvéreért, amit azok meg is tettek napról napra. Isten kegyelmes, és meghallgatta könyörgésüket.

Gézát a hét elején hazaengedték, s bár nagyon gyenge volt, a szemében különös tűz csillogott. A hét második napján kérte feleségét, hogy hívja el Andrást, mert fontos beszélgetni valója van vele. Az asszony néma csodálkozással, szó nélkül megtette, amit kért, bár nem tudta mi lesz ennek a hirtelen elhatározásnak a következménye. András nemsokára megérkezett és bement a beteg szobájába. Géza már várta:

– Foglalj helyet! – szólította meg a belépőt. Nagyon örülök, hogy eljöttél. Nem szeretném hosszúra nyújtani a mondandómat. Régi teher ez, amit most le akarok tenni. Az Úr Jézus keresztyéhez már leraktam, amikor lázálmaimban küzdöttem. Most azonban szeretném veled is rendezni a tartozást. Bocsáss meg nekem András! Mindenért. Azért is, amikor tudatosan bántottalak, azért is, ha tudtomon kívül. Köszönöm, hogy imádkoztál értem, és nem hagytad, hogy kegyelem nélkül költözzek el erről a földről.

– Géza, én megbocsátok, nem haragszom, hiszen ha Jézus megbocsátott neked, én hogyan tenném meg. Szeretlek. Én is ugyanezt kérem tőled, ha megbántottalak, bocsáss meg nekem! Irma kíváncsian várákozott a konyhában. Szívében a szorongás csak akkor oldódott fel, amikor meghallotta a bentől kihallatszó vidám beszélgetést és a megtört szívből jövő komoly imádságot a két testvér ajkáról.

Az evangélizáció első napján már Géza is ott ült az egyik sorban, és feleségével együtt szomjasan itta Isten Igéjének áldott szavait, mely balzsamként hatott frissen megújult szívének. A második napon is részt vettek az alkalmon, és alig értek haza, váratlan látogató jött hozzájuk. Andris, öccsének a fia látogatta meg őket, nem a legdicséretre méltóbb állapotban. Arcán a megdöbbenés és szomorúság tükröződött. Géza szánalmat, de egyben nagy-nagy szeretetet érzett unokaöccse iránt. Andris nem tudta mire vélni a nagybátyja váratlan fordulatot vett életét, és ezt el akarta mondani neki. Teljesen megdöbbenett, hogy mennyire mélységes szeretet köti össze apjával, és mennyire megváltozott hangulata és ábrázata lett azóta, mióta felépült súlyos betegségéből. Géza türelmesen és szeretettel magyarázta el a fiúnak a változás okát, és hangsúlyozta, hogy erre a fiatalembernek is szüksége van. Mikor a vendég elment és ők lefeküdtek, esedező szívvel vitte Isten elé a fiút. Következő este, a befejező alkalom végén az előrehívásnál nagyon komolyan imádkozott, hiszen Andrist nem látta sehol. Nem sok idő múlva aggódva emelte fel fejét. Oldalra pillantott és ott látta maga mellett zokogó testvérét, amint éppen buzgó hálát mond Istennek. Ekkor pillantotta meg a megtérők csoportjában álló, könnyes szemű, de boldogságot sugárzó arcú, mosolygó Andrist, aki felszabadultan beszélgetett az előtte álló lelkigondozóval. Az alkalom után vidám szívvel nyújtott kezet az újdonsült „testvérnek”. Éppen mikor a többiek is odaértek, kérdezte meg tőle:

– No, tudod-e Andris mi az, amit egy hívő embernek mindig meg kell, hogy tudjon tenni?

– Igen! Megbocsátani és szeretni! – felelte boldogan.

Ezután a kis csapat örömmel telve tért otthonába, szívükbe zárva az őszi nap halvány fényében Isten bővölködő kegyelmének ragyogó sugarait.

EXIT – IFJÚSÁGI OLDALAK

Köszönj szépen! • Kuna Tibor

Csókolom. Ezelőtt 15–20 évvel sokszor hallottam ezt a nagyon rövid párbeszédet. Már csak

azért is jól ismerem, mert az egyik résztvevője rendszerint én voltam. A kordivatnak megfelelően kb. 8–10 cm-es nadrágfelhajtással, a korabeli visszaemlékezéseknek megfelelően csillogó kék szemekkel az anyukám kezét zavarosan-görcsösen szorítva tettem eleget ennek a minimális etikett és protokoll kötelezettségnek, amellyel akkor kellett élnem, ha egy találkozás zavarta fel az egyébként sem unalmas óvodás és kisiskolás kort. Most a miskolci pályaudvar enyhén megrozzant éttermében ülve azon gondolkozom, hogy a felidézett emlékek nyomvonalán vagy végre a tárgyra térve folytassam ezt a cikket. Mindenesetre a két lehetőség között tartalmi összefüggés fedezhető fel. Persze én már nem vagyok kisiskolás, nincs felhajtva a nadrágom, s talán már a szemem sem csillog úgy, mint mikor még a lépcsőházi gombfoci bajnokság izgatott a legjobban, de most is valamiféle találkozás zaklatja ezeket a restiben töltött pillanatokat. Gondolj csak bele, most találkozunk először. Persze ez csak bizonyos kitételekkel igaz. Jó néhányan, jó néhányszor, jó pár minőségben találkoztunk már, de úgy, mint az EXIT című ifjúsági oldalak szerkesztője (szerkesztői) és mint e lapnak az olvasója (olvasói) most találkozunk először. Történelmi pillanat, mondhatnánk, hogy egy történelmi jelentőségű újságról lenne szó, de nem az. Sokkal inkább szeretnénk közvetlenek, barátiak, hasznosak, segítőkészek és szórakoztatóak lenni. Közben befutott a nyíregyházi gyors – na nem nagy élmény, de ha már pont akkor történt, mikor semmi más nem jutott az eszembe, hát leírtam.

Szóval ez itt az EXIT. Bár, hogy önmagunk részben cáfoljam, mégis van egy kis történelmünk. Na, nem nagy, olyan kis tipegő, alig múlt egy éves. Történt ugyanis – tessék, már megint az emlékezés –, hogy 1997 márciusában Isten kegyelméből létrejött egy jó kis csapat, mely eltökélt volt abban, hogy létrehoz egy evangéliumi ifjúsági televíziós műsor sorozatot. Ez kisebb-nagyobb bakikkal ugyan, de sikerült. Most ugyanez a csapat újságírássra adta a fejét, illetve a kezét. Hogy miért e váltás, azt sorolni sokáig tartana, s félek attól, hogy egy szórakoztatónak induló lapnak már az első cikke hangos horkolást váltana ki.

Szóval ez itt az EXIT. Ami leginkább fiataloknak szól, vagy inkább tárjuk szélesebbre saját kapuinkat, fiatalos lelkületűeknek. Terveink szerint minden Élő Vízben ott leszünk négy oldalon, állandó rovatokkal és aktualitásokkal, cikkekkel, biznyságokkal, riportokkal és az egymásnak küldött üzeneteitekkel. De tudod, mit? Inkább írjuk együtt ezt a magazint! Küldj be nekünk bármit, véleményedet, novelládat, cikket, versedet, biznyságodat. Ezen túl lehetőséged lesz az EXIT oldalain pár szavas üzenetet küldened az ország bármely gyülekezetébe járó fiatalnak. Több szem többet lát, több kéz többet ír. Maradjunk ennyiben. Azt hiszem, ez már az én vonatom.

{k1998307}

Biznyság • Kurgyis Illés

Hívó szülők gyermekeként nőttem fel a nagykőrösi gyülekezetben. Fiatalon azonban mégis elfordultam Istentől. 14 éves koromtól a repülésnek éltem, jövőmet is ebben képzeltem el, és erre tudatosan készültem. 17 évesen elkezdtem a sportrepülést. Ez külön életformát jelentett, csak teljes odaszánással lehet tenni. A társaság repülés után gyakran a pohár fenekére nézett a reptéri kocsmában, ha nem épp a lányok után rohangáltunk. Láttam, hogy sok idősebb pilóta családi élete tönkrement teljesen, erkölcsileg a padlón voltak, de nekem az volt a lényeg, hogy repültek és a repülésért mindent feladtak, és én követni akartam őket. Második családom volt a repülőemberek köre.

Gimnázium után főiskolára mentem, ahol még inkább lesüllyedtem. Itt is kialakult egy baráti társaság, igazi barátokkal is. Egy héten többször jártunk bulizni, ami meg is látszott a tanulmányi eredményeken, másnaposan nem ment a tanulás. Szüleim és családom mindezt csak sejtették, otthon soha nem mutattam az igazi énemet. Szerettem őket annyira, hogy ezzel ne szomorítsam őket. Vasárnaponként eljárógattam gyűlibe, és ifitalálkozókra is

eljártam a barátok miatt. Ilyenkor magamon erőt véve megpróbáltam „keresztény” módjára viselkedni a családom miatt. Az ifitalálkozókön mindig megszólalt a lelkiismeretem, hogy nem jó úton járok, és a helyem sem találtam igazán, hiszen nem adhattam igazi önmagam. Hazakerülve azonban a régi társaságba minden maradt a régi, egészen 1997 nyaráig, amikor is Csillebércen Isten kegyelméből megtértem és új életet kaptam.

Újjászületés után az ember úgy érzi, tele van erővel, lelkesedéssel és Jézusért mindent meg tud tenni. Ekkor a gyűliben a pásztor és mások bennem látták az ifivezetőt, aki összefogja a „lézengő” fiatalokat. Ez a munka el is vitte az összes lelkesedésemet és erőmet küszködéseivel. Úgy éreztem, kevés vagyok hozzá, most tértem meg, nekem lenne szükségem vezetésre. Isten figyelmeztetett, hogy bálványom a repülés, le kell raknom a kezébe, kezdődött a suli és alig bírtam megállni, hogy ne folytassam bűnös életem, féltem, hogy elveszítem a barátaimat, akik érzelmileg is zsaroltak, mert nem folytattam velük régi életemet. Féltem, hogy egyedül maradok, de Isten megoldott mindent. Igazi barátaim megmaradtak és kaptam új keresztény barátokat is. Novemberben, bemelegítésem után egy héttel elmentem Csillebércre az ifivezetői szemináriumra, csak azért, mert a szervezők felhívtak. Az ifivezetést már le akartam rakni és imádkoztam, hogy Isten milyen szolgálatban akar látni, mert tudtam, hogy hívőnek lenni nemcsak az, hogy két órát végigülök vasárnap a gyűliben. A szemináriumon Isten megerősítette egy prófécia által, hogy mint ifivezetőt akar látni. Most már Istennek és nem embereknek tartozom felelősséggel! Új erővel kezdtem a munkát, és már a segítségeket is kaptam Istentől: Csima Andrea és Kiss Attila személyében, akik minden második hétvégén járnak le a Pünkösdi Teológiai Főiskoláról. Hálát adok értük Istennek! Januárban teljessé vált hívő életem, megkaptam a Szentlélek keresztséget, az ifin belül többen is, és a gyűli után megújult az ifjúság is. Azóta mindennap hálát adok Istennek azért az erőért és öröméért, amelyet Szent Szellemével ad nap mint nap. Vágyom minden nap átélni a Szent Szellem jelenlétét, érezni Isten hatalmas szeretetét, amellyel kezében tart. Így tudtam hátat fordítani annak, amit 6 éven át építettem, a repülésnek, mint jövőmnek, és mindennek, amit előtte magam építettem és fontosnak tartottam, a bulikat, ivászatot, lányokat és az életem irányítását. Isten százszor többet és jobbat ad annál, amit a kezébe adunk. Hálát adok Istennek, hogy nekem is jobb életet adott és egy sokkal jobb jövőt készített el nekem, mint amit elképzeltem. Ígéretem van rá.

Azt hittem évekkel ezelőtt, hogy ismerem Istent, hiszen gyűliben nőttem fel, de most már tudom, hogy milyen szegényes volt a fantáziám átélések nélkül. Fiatalok, keressétek őszintén Istent és szolgáljatok Neki! Megéri!

Séta • Czifra Mariann

A nefelejcskék égboltot fátyolfelhő borította, a Nap szikrázott és mi sietősen kapkodtuk lábainkat, mert az idő – nem éppen márciushoz illően – meglehetősen zord volt. Saját feledékenységemnek köszönhetően már másodszor jártam aznap azt az utat, és az egyik ismerősöm volt olyan kedves, hogy elkísért. Már nagyon régóta nem találkoztunk, ő pedig minden elvesztegetett időt be akart pótolni: és mesélt. Nagyon sokat tudott beszélni, de érdekes volt szavaira figyelni. Érdekes lány volt. Megmaradt sugárzó fénypontnak, amire öröm ránézni, mert gyönyörködteti a szemet. A gondolatai tiszták és szépek voltak, mentesek minden durvaságtól és önzéstől.

Sok mindenről beszélt útközben: legrejtettebb álmairól, az őt körülvevő emberekről, problémás kapcsolatairól, a szobájában lévő általános rendetlenségről. Én pedig meséltem neki Istenbe vetett hitemről, terveimről, házasságomról és a lányhajú tündérekről, akik a nyári alkonyatban rózsaszín felhőkkel díszítik a mennybolygót, amíg a Nap nyugovóra nem tér, amikor is testük szétfoszlik, mint a vatta.

Utunk a helyi patak mellett vezetett, aminek a partja, ameddig csak szemünk ellátott,

szeméttel volt tele. Ember által előállított hulladék minden fajtája – tornacipő, konzervdoboz, különféle színű nejlonzsák, tejfölöspohár – szerepelt az étlapon. Azt, hogy szemünkön kívül más érzékszervünkkel is tudomást szerezzünk a patakmenti díszítősorról, csak a fagy akadályozta meg. Mikor már éppen kezdtem elborzadni a látványtól, és megpróbáltam felelősségre vonni valakit, pajtásom fölkiáltott:

– Odanézz, de gyönyörű! – és a szeméttérítő felé mutatott saját mondandóját félbeszakítva.

Az igazat megvallva nem értettem pontosan, hogy a kidobott tisztasági betétet vagy a lyukas gumicsizmát tartja-e szépnek. Lefelé bámultam és kerestem valami „gyönyörűt” ebben a mocsokban, ebben a gonosz, Istent tagadó, üvöltöző, embereket elhithető, részeg világban. És megláttam, akkora lehetett, mint a hüvelykujjam, sárga volt és kiabált:

„– Én vagyok Isten gyönyörűsége, azért jöttem, hogy felvidítsalak és elmondjam: Ő még apró örömeidről is gondoskodik! Csak nyisd ki a szemed és láss!”

URAM! SEGÍTS, HOGY ÉSZREVEGYÜK APRÓ VIRÁGAIDAT!

{k1998308}

Szembeszél(gető) • Gulyás Melinda

%Íme, egyik állandó televíziós sorozatunk, a „Szembeszélgető” (most írásos formában), melyben minket érintő problémákat vitatunk meg fiatalok körében. S bár itt korán sincs akkora „szembeszél”, mellyel a világi plénum előtt levetített TV műsor találkozott, azért hívő körökben is fűj jó néhány fajta légáramlat. Mi igyekszünk engedni, hogy a lehető legigeibb ragadjon magával minket. Tartsatok velünk!

A mézeshetek után

A házasságkötés mindannyiunk életében döntő fordulatot jelent, több minden megváltozik ilyenkor, mint ahogyan előtte hinnénk. Jó magam is „átestem” már a nagy eseményen – s igen kellemesen estem –, úgyhogy tudom, miről beszélek. Ilyenkor egy ideig nem létezik számunkra más, csak a másik. Új élethelyzet, tervek, álmok, mézesnapok, -hetek, -hónapok. A legtöbb ifjú házasság nem is gondol arra, vajon mi történik közben a régi jóbarátokkal, hogy s mint megy a munka az ifjúsági csoportban, mik a fejlemények a gyülekezetben, hisz mindez másodrendű, valami egészen halovány dolog szerelmünkhöz képest. Ez természetes is egy bizonyos szintig, amikor azonban a mézeshónapok évekké nyúlnak, s mi még mindig visszavonultan élünk környezetünk körül, már jogos a kérdés: rendben van-e minden a házunk táján? Mi lesz Isten aktív munkásaival az esküvő után? Vége-e az Úr elhívásának a házassággal? Néhány bibliaiskolással ezekről a kérdésekről beszélgettünk.

– *Hogyan látjátok gyülekezeteitekben az ifjú házasságok helyzetét?*

S: – Nálunk a fiatalok a házasságkötés után rendszerint otthonülőkké, befeléfordulókká válnak, s noszogatni kell őket, hogy csináljanak valamit, ne vonják ki magukat a gyülekezeti életből. A pásztorom sem igazán tud mit kezdeni ezzel a problémával. Úgy gondolom, ezért mondhatta Pál, hogy jobb egyedül maradni, mármint a szolgálat érdekében, mégis, ennek ellenére hiszem, hogy másként is lehet ezt csinálni, csak látás kérdése.

J: – Sajnos nekem is hasonló tapasztalataim vannak. Sok fiatal volt a gyülekezetünkben, akik égtek az Úrért, szolgáltak, de amikor összeházasodtak, hirtelen eltűntek. Ha ott is vannak a közösségben, lényegében véve használhatatlanok.

– *Mivel indokolják mindezt a fiatalok?*

S: – Új érték lép fel számunkra: a család. Időhiányra, sok elfoglaltságra hivatkoznak, különösen ott, ahol már gyerek is van.

Zs: – Én részben megértem mindezt. Az Ószövetségben azt látjuk, hogy amikor Izrael népe harcolni készült, parancsot kapott az Úrtól, miszerint mindazoknak, akik valamilyen nagyobb változáson mentek keresztül, így például házat vagy földet vettek, megnősültek, otthon kellett

maradniuk 1 évig. Erre azért volt szükség, mert az otthoni dolgok nagyban befolyásolhatták őket, és könnyen megfutamodhattak volna adott esetben. Úgy gondolom, van értelme ezt az újszövetségi időkre is értelmezni. A szolgáló életben nagyon fontosnak tartom, hogy jó házasságra épüljön a szolgálat. Ha a házasság elején a felmerülő problémákat, melyek a társkapcsolatból adódnak, a szolgálatba fojtják bele, ha nem beszélük meg, később lényegesen kevésbé lesznek hatékonyak, mint lehetnének jó alapokkal. Talán 6–8 hónapig csak valamilyen kisebb szolgálatot kellene vállalni, például egy imacsoport vezetését. Fontosabb, hogy megismerjék egymást, felderítsék a másik érzelmeit, hogy összeforrtanak, hiszen segítőtársul kapták egymást az Úr munkájára.

– *De vajon a „pihenő” után beállnak-e újra a szolgálatba?*

K: – Sokan ezt is az elfoglaltságra fogják, vagy úgy érzik, csupán egymás társaságát igénylik. Pedig ilyenkor lenne a leginkább szükségük a közösségre! Ha gondjaikat – melyek előbb-utóbb úgyis jelentkeznek – nem beszélük meg, nem imádkozzák át másokkal, megkeserednek, s még kevésbé vágnak a közösségre, a szolgálatról már nem is beszélve.

– *De milyen közösségre van szükségük? Hiszen a tapasztalatok szerint a fiatal házasok gyakran nem érzik többé jól magukat az ifiben.*

M: – Szerintem az élet velejárója, hogy az ifjúsági csoportban többé nem érzik otthon magukat (természetesen kivételek mindig vannak). Hadd mondjak egy konkrét példát, kicsit sarkítva: ha a csoport zömében középiskolásokból áll, azoknak az lesz a legnagyobb gondjuk, hogy hogyan készüljenek fel a másnapi dolgozatokra, míg az ifjú házasokat az foglalkoztatja, hogyan feleljenek meg az apósoknak, anyósoknak, miként fizessék ki a gázszámlát, vagy miből építkezzenek. Ezek egészen más jellegű problémák, így aztán – véleményem szerint – teljesen normális dolog az eltávolodás az ifitől. Ilyenkor az az igazán fontos, hogy ebben az új helyzetben – persze az Úr által vezetve – mindenki megtalálja az új helyét. Az pedig, hogy ez hol lesz, nagyon egyénre szabott. Biztos lesznek olyanok, akik továbbra is nagyon fogják élvezni az ifjúsági órákat, mások azonban talán egy nálunk 4–5 vagy akár 10 évvel idősebb házásokból álló házicsoportha kerülnek bele, s ott találhatnak lelkigondozókra. Ha a lelkigondozás megoldott, és van kivel megbeszélniük, átímádkozniuk a problémáikat, akkor lesznek csak alkalmasak hatékony szolgálatra.

Zs: – Talán az esküvő utáni 6–8 hónapot pontosan a közösségbe bevonással kellene tölteni. Ehhez elengedhetetlen, hogy az idősebb házások őszinte érdeklődéssel és segíteni akarással forduljanak a fiatalok felé.

– *Azután jöhet a szolgálat teljes gözzel, ugye?*

M: – Ez valóban így van, de én látok valamit, ami előtte kell, hogy járjon mindennemű szolgálatnak és közösségnek, ez pedig az Úrral való szoros kapcsolat. Úgy vélem, a keresztény életben nem a szolgálat a legfontosabb, hanem a személyes kapcsolat Istennel, az, hogy jó lelki kondícióban legyünk, s erőteljes legyen az imaéletünk. Minden más csak ebből nőhet ki. Nem szabad, hogy az ember úgy érezze, rákényszerítik a szolgálatot a gyülekezetben, mintha kötelező lenne tenni. Ha mindennap betöltekezünk Szent Szellemmel, magától értetődően vágnyi fogunk a szolgálatra, az áldás továbbadására.

– *Akkor hát milyen helyes sorrenddel érhető el egy ifjú házaspár számára az eredményes szolgáló élet?*

K: – Az első mindenképp az Úr kell, hogy legyen, sokat imádkozni, keresni Őt, de azután rögtön jöjjön a társad, akit minden szegény nélkül a második helyre tehetsz! Fontos a sok közös időtöltés, főként a beszélgetések. Harmadszor szükséges az építő közösséggyakorlás ott, ahol házasként megtalálod a helyed, a barátok, a segítők, a lelkigondozás. Ha e három a helyén van, biztos alapod van a kiegyensúlyozott keresztény életre. Ha ezt valóban megéled, már nem magyarázkodhatsz, eljött az ideje az odaszánt szolgálóéletnek! No nem kényszerből. Hisz csordultig telve a Szent Szellemmel: boldog házasságban és hűséges barátokkal az oldaladon már boldogan megteszed ezt!

Hírek

A várva várt nyári napok

Nagyon sok szeretettel hívunk minden magát fiatalnak érző tesót az idei ifjúsági napokra. Szeretnénk ebben az évben is együtt épülni és pihenni mindenkivel. Célunk, hogy ezen az évente egyszeri alkalmon minél több ifi megismerje egymást, növekedjen egymás hite által, és legyen ideje mindenkinek játszani és nagyokat nevetni megadva a lelki épülés idejét is. Sokak kérésére ez évben az Ifi Napok ideje rövidebb, de terveink szerint színvonalas és tartalmas lesz. A tavalyihoz hasonlóan a helyszín Csillebérc, hogy az ország bármely pontjáról könnyen elérhető legyen. A részletesebb információkat minden gyülekezetnek elküldjük. Amennyiben ez nem jut el hozzátok, kérünk, írjatok, vagy telefonáljatok az OIM-nek a Bp. Gizella út 37. Tel.: 06 (1) 222-0086-ra.

Várunk benneteket szeretettel augusztus 6-tól 9-ig, hogy nagyszerű három napot töltsünk együtt! OIM

A nagy lehetőség

Két évvel ezelőtt kaptunk egy igen szokatlan és izgalmas kihívást Istentől. Az EPK történetében először volt lehetőségünk, hogy az ország egyik legnépszerűbb és leglátogatottabb programján a rendezők engedélyével részt vegyünk, mint evangéliumi közösség. A Diáksziget sok fiatal számára a nyár legizgalmasabb eseménye. Míg az ő számukra csupán szórakozás, addig kell, hogy mi, keresztények észrevegyük a benne rejlő veszélyeket. A Sátán egyik legjobban és leghatékonyabban támadott célpontja a mai tini- és egyetemista réteg. Ők az ország és a gyülekezet felnövekvő generációja. A kereső emberek igazságra éhezve jönnek. Mi már tudjuk a választ égető kérdéseikre. Isten kaput nyitott nekik. Az elmúlt két évben kicsiny csapatunk sokakkal beszélgetett a szigeten. Sokan indultak el a helyes irányba keresni. Szeretnénk ebben az évben is a fény lenni közöttük. Kérlek, ha szereted és törődsz ezzel a generációval, gyere ki te is velünk a Diákszigetre augusztus 5 és 12. között. Szükséged van hozzá bátor szívre, Jézus szeretetére és halló fülekre. Várjuk jelentkezésed az OIM budapesti címén június 15-ig. Amennyiben az Ifi Napok után szeretnél csak csatlakozni, akkor is örömmel várunk. OIM

Jó hír!

A több mint két éve működő KREATÍV SZÍNPAD Pantomim Műhely (amely a hajdúsámsoni Élet gyülekezet támogatásával működik) nagyszabású munkára vállalkozott. Az ország hét pantomim csoportjának támogatásával kb. 50 jelenetből 15 darabot készül videokazettán megjelentetni. A jelenetek közé evangelizációs, gyülekezeti, humoros, utcai-figyelemfelkeltő, és gyermekprogramokra is felhasználható darabok kerülnek, melyek hatékonyan felhasználhatók a gyermek bibliaórákon való élő vagy videós bemutatásra is és az iskolai hitoktatói órák színesítésére is.

Az elkészült szett nagy segítség az olyan gyülekezetek számára, ahol a pantomim szolgálatra igényt tartanak, vagy a gyermektanítást akarják egy új dologgal színesíteni.

Fejbe-kötés várható

Eseménydús nyár elé néz az Új Generáció Egyesület és az OIM vezetése. Július 25-én Kuna Tibor az Új Generáció Egyesület alelnöke házasodik meg, jövődöbelije Czifra Mariann, augusztus 22-én Csernus Ákos elnöknek lesz esküvője, menyasszonya Bérczes Szilvia.

Klub kártya

98 első felében pótlásra kerülnek az Új Generáció Klub kártyák. Shawn Newman

projektfelelős Angliába távozása akasztotta meg a munkát, de a kommunikációs csoport tervei szerint nyár végéig kéznél lesznek a kártyák.

Új OIM tag

Kiszivárgott hírek szerint a legutóbbi OIM tanácskozáson javaslat hangzott el az OIM missziós csoport vezetőjének személyére. A döntés és a személy megnevezése még várat magára.

Új Szolgálattévő debütál

Az idei Ifi Napokon a tavaly teológiai tanulmányait részben befejező Csernus Balázs is felkérést kapott egy előadásra az Ifi Napokon. Balázs a London Bible College három éves képzését végezte el.

{k1998309}

Segítség! Megfulladok! • Kasza Maca rovata

„Sikítani szeretnék! Kiabálni! Értsetek meg! Hát rám nem figyel senki??? Nektek teljesen mindegy, mit érzek vagy gondolok? Szeretnék egy lakatlan szigeten lenni az óceán közepén, ahol végre nyugi van. Ahol nem piszkálnak folyton, hogy „Kész van-e már a leckéd? Rendet raktál-e már a szobádban?” Ahol nem kell gyülibe menet felvennem az álarcot. Szeretnék egy helyet, ahol megértene, figyelnek rám, ahol fontos vagyok.”

Kasza Máriának hívnak. Becézve Maca, vagyis Kasza Maca. Lassan 25 éve koptatom ezt a Föld nevű bolygót. 8 éve „s”-ett (esett) meg velem az „S”-et (nagy eset), hogy új életet kaptam attól a Valakitől, aki MINDENT teremtett. A pünkösdi bibliai főiskolán tanulok. (Tudom, milyen gyötrelmes a tanulás!)

Szeretnék mindabban a segítségedre lenni, amiben bölcsebbé tett engem legjobb barátom, Jézus. Nem ígérem, hogy minden problémádat megoldom, arról biztosítalak, hogy ha írsz, válaszolok. Neked, aki már elmúltál 12 éves és még nem vagy több 25-nél (ha idősebb vagy sem nagy gond.) Ha úgy érzed, hogy muszáj leírnod a kérdéseidet vagy gondjaidat. Ha nem érted az ígét vagy lelkileg „padlón vagy” akkor írd!

Szia: *Kasza Maca*

Kürtölő! • M.L.

Sziasztok!

Ez a rovat azért készült, hogy te is „beleírkálhass” ebbe az újságba. Itt ugyanis a te üzeneteid fognak „elhangozni”. Ha valami fontos dolgot szeretnél közölni barátokkal, ismerősökkel, de ezt nem tudod megtenni, mert a föld másik pontján (valahol Debrecenben) élnek, akkor írd nekünk az *Új Generáció Exit Ifjúsági oldalak 1143 Budapest Gizella u. 37.* címre, hogy eljuttathassuk e rovaton keresztül üzenetedet a kívánt személyhez, illetve személyekhez. Ehhez persze az szükséges, hogy az a bizonyos illető olvassa az *Élő Víz*et. (Egyébként, ha nem került volna még a kezébe – ajánlhatnád neki.) De ha nem akarsz üzenetet küldeni, levelezhetsz is: itt a lehetőség, hogy minél több fiatal kereszténnyel megismerkedj. Nem kell mást tenned, mint írni magadról egy pár szót (kb. 5 mondat erejéig) és a szerkesztőségbe küldeni.

A borítékra írd rá: *Kürtölő!*

Tehát írásra fel!

Ui: Az üzenetnek nem muszáj komoly jellegűnek lennie. Veheted poénosabbra is a formát.

Várom leveleiteket!

ÜZENETEK • Kasza Maca

{k1998310}

- H. Miki és F. Tomi! A táborok idejére már megrendeltük a kakast (Biztosabb, mint az ébresztőóra–nem lehet lenyomni!)
- A Duna-parton kizárólag éjszakai csoportkép készítésére alkalmas vakus fényképezőgépet találtak. A tulajdonos(ok) a gépet átvehetik a 3 C-os reptéren.
- Kis Gólya és a többiek! Az idén is várunk Benneteket a „kis gyenge” helyre. Ui.: A halat megsüthetitek a konyhában.
- T. Laci! Mindennemű takarító munkát vállalok, mert bezárt a konzervgyár. Jelige: „Sanyarú sorsú takarítónőőő”
- Minden Bárányt áldjon meg a Drága Jézus!
- Sándor, a szeretet soha el nem fogy! Egyetértesz, Roland?
- Tito! Van még abból a praktikus csipeszből? Jelige: Mercedes
- N. A. Katalin! Azt a fát én is megrázom, amiről MB potyog!
- K. Előd! Anitáról megfeledeztél?
- D. Barna! Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Kivétel: gyerektábor!
- 2 Zsiráf! Miki még nincs szanatóriumban?
- Szabó Endzsi! Kitartás, már csak évek kérdése és kapsz tőlem levelet.

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Zenei ajánlás

Folk Iván Band: Első párezer év

Egy-két dicsőítő albumot leszámítva Magyarországon kifejezetten ritkán jelenik meg keresztyén zene CD-n, de nemcsak ez az oka annak, hogy Folk Iván új albuma különlegességnek számít a hazai muzsika világában. Bár a szerző saját magát „Folk-Rock” kategóriába sorolta, távol sem ilyen könnyű a helyet. A zene igazán egyedi, üde színfoltot képez a hazai palettán. Vendégzenészként Pajor Tamást is felfedezhetjük az albumon, aki most biztosan el van foglalva az Ámen új albumának készítésével. Sajnos nem tudok sok konkrétumot írni, mert ez olyan album, amiről nehéz papíron értekezni – hallgatni kell. (Aki többet szeretne tudni Ivánról, az az új Szól magazinból többet tudhat meg róla.)

Agape dicsőítés: Örvendj népem!

Az éles szemű hallgató azonnal észreveheti, hogy a kazetta micsoda követendő összefogással készült. Zenél itt mindenki: a Bolyk Boys Band, az Agape, sőt még a Lelkes Állatok tagjai is részt vettek az anyag készítésében, a digitális utómunkát pedig Folk Iván készítette, aki szintén zenész. Nem merev zeneműről van szó, a Szentlélek jól betöltötte karmesteri szerepét, és ez érezhető nyomot hagyott az albumon. Azt hiszem, nyugodtan leírhatom összegzésként, hogy aki új, akár az előadók által írt dalokra kíváncsi, vagy csak egy jó dicsőítést akar hallgatni, az biztosan elégedett lesz.

Érdeklődni az alábbi címen tudtok: MGA, 1410 Budapest Pf. 211. E-mail: szol@usa.net
Zenei dolgokról pedig többet megtudhattok az eddig megjelent Szól magazinokból!

Megjelent!

Az ígéret földjének elfoglalása c. kazetta sorozat.

Az előadás sorozat témái:

1. Fiúságunk
2. Az ígéret földjének elfoglalása
3. A nyelv hatalma
4. Szellemi eredetű betegségek
5. Betöltekezés Szent Szellemmel

Előadó: Süveges Imre

Megrendelhető: EPK 1143 Budapest, Gizella út 37.

Ára: 1200 Ft + postaköltség

Sátormisszió '98

{k1998306}

Közlemény

Az Élő Víz Irodalmi Alapítvány 1997 novemberében 33 650 Ft adományt kapott az adózók 1996. évi SZJA 1%-ának felajánlásaiból. Ezt a pénzt teljes egészében – 74 500 Ft-ra kiegészítve – a Bibliai Főiskola erdélyi származású hallgatóinak ösztöndíjára fordítottuk. Minden kedves adakozónknak köszönjük a tavalyi SZJA 1% felajánlást. Az idei összeg nagyságáról az ősz folyamán kapunk értesítést.

Rendkívüli feladvány • (BL)

Az előző szám egyik írásában elcseréltünk két, a Bibliában azonos mennyiségben és hasonló környezetben előforduló, konyhában használt alapanyagot.

Kérdésünk: mi ez a két anyag, és hol van megírva a másik történet?

A helyes választ beküldők között külön sorsolást tartunk, melynek keretében három testvért egy-egy könyvvel jutalmazunk. E feladvány nem tartozik ugyan a rejtvényrovatba, de a helyes válasz elküldhető a rejtvénymegfejtésekkel együtt is. A beküldési cím és határidő is megegyezik a keresztrejtvényekével.

Impresszum

Főszerkesztő: Bérczes Lajos

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Durkó Sándor László, Hegedűs Ildikó, Kázmér Pálné, Koncz Sándorné, ifj. Kovács Béla, Kovács Zoltán, Nagy Kornél

Az Ifjúsági Oldalak szerkesztői: Kuna Tibor, Weigert Emese, Fábián Péter, Gulyás Melinda, Kincses Ildikó, Mihalecz Larisa, Kasza Mária

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

A címlapon: Hajókirándulás a Dunán

Fotó: Oláh Gábor

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37.

Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős kiadó: Fábián Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 1000 Ft + postaköltség

ISSN 1217-0623

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REJTVÉNYOLDALAK

1. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1998302}

2. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1998303}

VÍZSZINTES: **21.** Salamon által megerősített város (2Krón). **22.** „Tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a ..., amelyeket kértünk ő tőle” (1Jn). **23.** XVII–XVIII. századi stílusirányzat. **24.** Gyorsan párolog. **26.** Az ulszter is ez. **28.** Zólyom folyója. **29.** Régi egyiptomi város (Ézs). **30.** Kisméretű grafikus kép (informatika). **32.** Átgözölő, dekatáló. **33.** Kecske beszéd. **35.** Kétezer ... ezüstöt adományozott a nép a kőfal építési költségére. (Neh). **36.** Belül nyomja! **37.** Város Franciaország északi részén. **38.** Lám. **39.** Fájdalomcsillapító gyógyszer. **41.** M. Y. G. **42.** Asszonynévjelző. **43.** „... a hangyához, te rest, nézd meg az ő útait, és légy bölcs” (Péld). **44.** Megerősített város Júdában (2Krón). **46.** Magasra növvő pázsítfű (fordítva). **48.** Város, melyet Józsué elfoglalt Izráel népével (Józs). **49.** Helység, ahonnan a Filiszteusok Asdódba vitték az Isten ládáját (1Sám). **51.** Nép, melyet Khédorlaomer legyőzött Hámban (1Móz). **54.** O. U. P. **56.** Üzemanyagot forgalmazó egyik cég. **57.** Ciprusi és francia autójel. **59.** Lévita, a negyedik énekes rend vezetője Dávid idejében (1Krón). **60.** Az Interpress Magazin rövidítése volt. **62.** A stroncium vegyjele. **63.** Narkotizál. **64.** Jézus egyik tanítványának neve (Mt). **66.** Több szaharai hegység elnevezése. **67.** Izráel része! **68.** A Magyar Autóklub rövidítése. **70.** Salak páratlan betűi. **71.** Sántikálós. **73.** Félig házias! **74.** Irritálni kezd! **75.** Rémül. **77.** „Szeresd felebarátodat, mint ...” (Mt). **79.** Algériai kikötőváros. **80.** Egyiptomi folyó (1Krón). **82.** Női név. **83.** Elődök. **85.** Lévita, Semája fia (1Krón). **86.** „Mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ... mindenkor az Úrral leszünk” (1Thes). **88.** Párosan evezők! **90.** Község Göcsejben. **92.** Félórai! **94.** Buenos ...; az argentin főváros. **95.** Apa, németül. **97.** Lassú, 4/4 ütemű, melankolikus dalstílus; a spirituálé utódja. **98.** Erdei vad. **99.** A hafnium és a vanádium vegyjele. **101.** Norvég és török autójel. **102.** Romániai város magyar neve. **104.** Ablaküveg darab! **105.** Káleb legidősebb fia (1Krón). **106.** „Az igazmondó ... megáll mind örökké” (Péld). **107.** „Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, ... nyugalomban” (Ézs). **108.** Szarvasmarha. **109.** Tibeti háziállat. **110.** Kezd eltömlődni! **112.** Személygépkocsik jelzője lehet. **113.** „Mert imé elbujdosnak a pusztulás miatt; Égyiptom gyűjti be, ... temeti el őket (Hós). **115.** „... nemes harcot megharcoltam” (2Tim). **116.** Munkadarab! **117.** ... okból, amiért. **119.** Francia férfinév. **120.** „A ... idvezítője, a Krisztus” (Jn). **122.** Klasszikus kötőszó. **123.** Izráel szálláshelye volt a pusztai vándorlás alatt (4Móz). **125.** Doktrína. **126.** Rendes, csinos. **128.** Franciaország leghosszabb folyója. **130.** Rettegő. **132.** Többszólamú, a témát más-más fekvésben végigvonultató zenei műfaj. **133.** Hosszmértékegység (1Sám). **135.** Bizonyítéka. **137.** Ágy. **141.** Búcsúzó köszönés. **142.** A Balatont és a Dunát összekötő csatorna. **143.** A gereblye fontos része! **145.** „...! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk” (Jel). **146.** Bajor városka a cseh határ mentén. **148.** Angyalrang! **149.** Féltség! **150.** Ilyen rendőr is van. **152.** Férfinév. **153.** Argentín hírügynökség. **154.** Római 2-es. **155.** Gyulladás. **157.** Beérsebai kút (1Móz). **159.** ... gratia; Isten kegyelméből. **160.** Bela, Edom első királyának atyja (1Móz). **161.** „... a világnak a

botránkozások miatt” (Mt). **162.** „Hozzád foháskodjék minden kegyes, ... időben” (Zsolt). **165.** Igényt per útján érvényesítő. **167.** Személyes névmás. **169.** Japán város. **170.** „Tapogatójuk, mint vakok a ...” (Ézs). **174.** Júda leszármazottja, Héles fia (1Krn). **175.** Néma páva! **176.** H. H. B. **178.** Község Bács-Kiskun megyében. **179.** Végtelen terv! **180.** „Én vagyok az Alfa és az ...” (Jel). **181.** Az ENSZ első főtitkára volt (Trygve Halvdan). **182.** Finn egyetemi város. **184.** A neon és a nitrogén vegyjele. **185.** Ceremóniapálca. **187.** Kotta részlet! **188.** Jövendőmondót. **189.** Férfinév. **191.** Lefárigcsál. **193.** Gépjárművek téli úttisztító eszköze. **194.** Somogy megyei község. **196.** Pál római barátja (Róm). **198.** „Arról a napról és ... pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül” (Mt).

FÜGGŐLEGES: **2.** Asszony, aki ott volt, amikor Jézust keresztre feszítették (Mk). **3.** ...-félsziget, Indokina déli nyúlványa. **4.** Lendület, hév (– ékezet). **5.** Rángatni kezd! **6.** A sajt fele! **7.** Azonos betűk. **8.** H. É. F. **9.** Állatfajok elterjedési területe. **10.** ... idején, télen. **12.** Találtak. **13.** Jugoszlávia köztársasági elnöke volt 1980-ig. **14.** Részben ösztönös! **15.** Rendkívüli, rövidítve. **16.** Néma kubai! **17.** E. A. G. **18.** Tömegmértékegység az USA-ban (1,7 gramm). **19.** Izrael királya volt Illés próféta idejében (1Kir). **20.** Nagyszülőnek nagyanyja. **25.** „Az egek ... az ő igazságát, és minden nép látja az ő dicsőségét” (Zsolt). **27.** Egy mecsekajjai községbe való. **30.** Francia város. **31.** Elvetemült ember. **33.** Pap, aki Nehémiással együtt megpecsételte a szövetséget (Neh). **34.** Észrevétlenül kiszalad. **37.** Király, aki Pál megtérésekor Damaskus felett is uralkodott (2Kor). **40.** A Jeruzsálemben állomásozó római helyőrség ezredesi rangban lévő parancsnoka (ApCs). **43.** Kutya. **44.** Moábita helység (5Móz). **45.** Névelő. **47.** Sorban áll! **49.** Hibátlan. **50.** Tova. **52.** Nem régi. **53.** „Mi Atyánk, ... vagy a mennyekben” (Mt). **55.** Ózd melletti községbe való. **57.** Kis macska. **58.** „Az atyák ették meg az egrest, és a fiak ... vásott el bele” (Jer). **61.** Puszta, ahol Ismáel élt (1Móz). **64.** Egyenletes felületű. **65.** Férfinév fordítva. **69.** Fekete István ifjúsági regénye. **71.** Belsejében. **72.** Jangce parti város Kínában. **74.** Prémess állatbőr. **76.** Vas megyei község. **77.** Három, latinul. **78.** „Én vagyok az Úr és ... nincsen” (Ézs). **79.** ... tarda; túzok. **81.** Bőr angolul. **82.** Korai érésű gyümölcs. **84.** Félsziget Oroszország északnyugati részén. **85.** A jeruzsálemi templomhegy déli csúcsa, melyet Manasse bekerítettett (2Krn). **87.** „Életnek kútfeje az ... annak, aki bírja azt” (Péld). **88.** Vágással apróra metélt. **89.** Szaruban előforduló vízhatlan fehérje. **91.** Rózsahimlő. **93.** „Írok néktek ..., mert meggyőztétek a gonoszt” (1Jn). **95.** „Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem ... meg tőlem” (Zsolt). **96.** Mesterséges műszálféleség. **98.** „... van-e valakinek? Dicséretet énekeljen” (Jak). **100.** Nem lát. **102.** F. O. Ö. **103.** „Van ösvény, amelyet nem ismer a ..., sem a sólyom szeme nem látja azt” (Jób). **105.** Tudományok, foglalkozások főnévképzője. **110.** Nőstény disznó. **111.** Szenny, piszok (fordítva). **113.** Méfíbóset fia (2Sám). **114.** Jézus „bűneinket maga vitte fel testében a ...” (1Pét). **117.** Svájc legnagyobb folyója. **118.** Világosság, visszafelé. **120.** „Te ... a Krisztus, az élő Istennek Fia” (Jn). **121.** Varsóhoz közeli városka. **123.** Ilyen szám is van. **124.** ... iacta est; a kocka el van vetve. **126.** Újjezűst. **127.** Egy család átfogó sorsát nyomon követő regény, film. **129.** Kiindulópont. **131.** Összeszorított kézfeje. **132.** „Minden férfiúnak ... a Krisztus” (1Kor). **134.** Szíria angolul. **136.** Tengeri szörny, melyet a Biblia kígyóként, sárkányként említ (Ézs). **138.** Az egyik szlovén népcsoport tagja. **139.** Örökifjú, csodálatos szépségű nő. **140.** „A hit pedig a reménylett dolgoknak ...” (Zsid). **143.** Magába ...; elcsügged. **144.** Hüvelyes növényből készült étel. **146.** Lélegzete. **147.** Város az indonéziai Celebesz-szigeten. **151.** Izrael bírása volt (Bír). **153.** A semmiből létrehoz. **156.** A bárium vegyjele. **158.** Feltéve. **160.** Igekötő. **161.** Érkezik régiesen. **163.** Patás állat. **164.** Finn gépkocsi jel. **165.** A póráz végei! **166.** Duplán: a vizek városa. **168.** „Bomlani látom ... sátrait, reszketnek a Midián-föld kárpitjai” (Hab). **171.** Kémiai kötés. **172.** Rét. **173.** Kaszálom. **175.** Baranya megyei község lakója. **177.** Fizetési jegyzék. **181.** A teljesítmény mértékegysége volt. **183.** Benjáminita férfi, akinek fiai erős hadakozó férfiak, kézívesek voltak (1Krn). **185.** Tünete. **186.** „Ne bontsd el a ... határt” (Péld). **188.** Gedeon atyja (Bír). **190.** Visszaint! **191.**

Teherautó márka, fordítva. **192.** Helység a horvátországi Pag-szigeten. **193.** Páratlan hírnév!
195. Fordított kettős betű. **196.** Bútor alapanyag. **197.** Saint rövidítve. **198.** Következmény
kiváltója.

Minirejtvény • Nagy Kornél

{k1998304}

VÍZSZINTES: **1.** „Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a ... ama napján a pusztában” (Zsid 3). **4.** Barjézus, az ördögös hamis próféta görög neve (ApCs 13). **8.** Sámuel próféta városa (1Sám 28). **9.** Város Júda területén (Józs 15). **10.** „Gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a ..., sem a moly meg nem emészti” (Mt 6). **11.** „A ... minden atyafia gyűlöli, még barátai is eltávolodnak tőle” (Péld 19).

FÜGGŐLEGES: **1.** Moáb fővárosa, melynek „férfiaért nyög az én lelkem” – mondta az Úr (Jer 48). **2.** „Ami pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget ... nekünk” (2Kor 4). **3.** „Az idvesség ... is fölvegyétek” (Ef 6). **5.** „Szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy ...” (Jel 3). **6.** „Aki tömjént gyűjt, bálványt ...” (Ézs 66). **7.** Antiókhiai férfi, aki Heródeszel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett (ApCs 13).

Kedves Rejtvényfejtők! • Nagy Kornél

A '98/2. számban látszólag nem volt semmi új vagy rendkívüli, de egy „apróbb” újdonságot néhányan nem vettek figyelembe. Ők az 1. számú keresztrejtvény megfejtését – a hiányzó tanítvány nevét – a Károli-fordítás szerint küldték el (Filep). A rejtvény megfejtése jó volt, következésképpen az elküldött tanítvány is egyezett, csupán a fordításbeli különbséget hagyták figyelmen kívül, ezért úgy éreztem igazságosnak (remélem a precíz megfejtést küldők is), hogy – kivételesen – a rejtvényre kapható négy pontból kettőt ők is megkapjanak.

A pontverseny állása:

61 pont: Balla Erzsébet, Sanda Lajosné, Tóth Terézia, Vass Béláné; **60 pont:** Weller József; **59 pont:** Bálint Miklósné; **58 pont:** D. Nagy Gáborné, Mundrucz Istvánné; **55 pont:** Barna Frigyes, Berla Ferenc, Hegedűs Péterné, Kertész Angéla, Murvai Lászlóné, Szabó Endre, ifj. Tarr István; **51 pont:** Megyeri Bébiné; **49 pont:** ifj. Horváth Istvánné, Makkai István, Szakács Györgyné, Török Ferencné; **42 pont:** Durkó Lajosné; **41 pont:** Édes Zsuzsanna, Kubis Ferencné, Nagy-Ajtai Márta, Sárík Róbert, Szabó Szilvia; **40 pont:** Czerovszki Márta; **39 pont:** Plesa Jánosné; **38 pont:** Gróf Nándorné, Pintér Józsefné; **35 pont:** Wilhelm Konrád; **33 pont:** Csányiné Farkas Mária, Kállai Ibolya, Molnár Anita, Sanda Mónika, Seprenyi Mihályné Pirka Andrea; **32 pont:** Durkó Lajosné; **31 pont:** D. Nagy Emma, Gyuricsek Evelin; **30 pont:** Bordásné Váradi Krisztina; **29 pont:** Windisch Károly; Virág Róbert; **28 pont:** Szegedi Andrásné; **27 pont:** Duszka Tiborné, Farkas János, Komócsi Roland, **25 pont:** Juhász Miklósné, Perei Imre, Szabó Gizella; **21 pont:** Farkas Gréti, Gáspár Jánosné, Kiss Katalin, Ónódi Andrea, Óvári András, Szerdi Hajnalka, Takácsné Makkai Zita; **20 pont:** Oszkó Viktor; **19 pont:** Horváth Istvánné, Kriston Rózsa; **13 pont:** Kántor Beatrix; **11 pont:** Bordás Zoltánné, Böszörményi Lászlóné; **10 pont:** Borbély Józsefné, Jócsákné Kurdi Mária, Komócsi Józsefné; **8 pont:** Városi Ibolya.

Elküldendő:

az 1. keresztrejtvény számozott soraiban található *igevers pontos neve*. (3 pont), a 2. keresztrejtvény vízsz. 1., függ. 21. és 11. soraiban található *igevers pontos helye* (6 pont), valamint a minirejtvény bekarikázott betűiből összerakott *szó*, mely egy bibliai uralkodó neve

(is) (2 pont).

Megérkezési határidő: 1998. július 27.

Cím: *ÉVR Nagy Kornél 1151 Budapest, Csobogós u. 6. 4/22.*

A	'98/2.	szám	rejtvényeinek	helyes	megfejtése:
1.	<i>keresztrejtvény:</i>		<i>*Fülöp</i>	(4	pont),
2.	<i>keresztrejtvény:</i>	<i>IKor</i>	<i>9,26.</i>	(6	pont),

minirejtvény: Nikodémus (1 pont).

A **karórát**, melyet *Vadon Tamás* óras testvérünk (8416 Dudar, Bereg park 6.) ajánlott fel, **Vass Béláné** (Nekézseny) nyerte. **Könyvet** nyert: **Balla Erzsébet** (Karcsa), **Sanda Lajosné** (Várpalota), **Tóth Terézia** (Tápiószentmárton). **Kazettát** nyert: **Weller József** (Várpalota).

A nyerteseknek szívből gratulálok. Pontjaikat ezzel elvesztették, de a pontgyűjtést újra kezdhetik, melyhez sok sikert kívánok.

{k1998305}

GYERMEKKERT

{k1998311}

{k1998312}

{k1998313}

{k1998314}

{k19983C}

{k19983D}